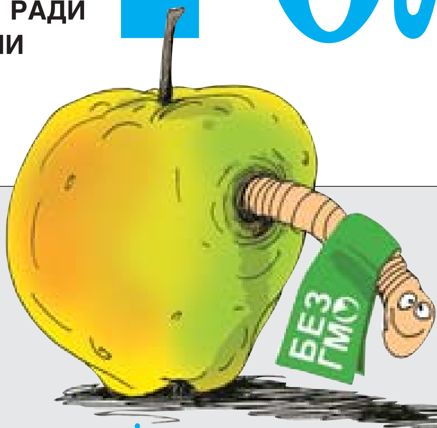

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Споживач

Гра «вірю-не вірю» — найпопулярніша «розвага» покупців і чиновників

СТОР. 10

Шельф

Без вуглеводнів країна цього року не залишиться

СТОР. 15

Проблема

На сто тисяч авто — двісті гаішників

СТОР. 19

№ 60 (4810) СУБОТА, 3 КВІТНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Завтра — Воскресіння Христове!

Три тисячі писанок як символ Відродження

Учора на території Святої Успенської Києво-Печерської лаври, напередодні відзначення Воскресіння Христового, встановили унікальну скульптуру. Родзинка її в тому, що монумент у вигляді півсфери зроблено не з мармуру чи граніту, а з великодніх писанок. Це — частина великого концептуального арт-проекту «Сфера Відродження. Heliy3» художниці Оксани Мась.

— Сучасну ідею відродження світу, — каже майстриня, — я намагалася перекласти на мову української писанки, у такий спосіб поєднавши кращий спадок минулого з надією на майбутнє.

СТОР. 13

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

В єдності й любові

Великоднє привітання Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА

Дорогі співвітчизники!

Сердечно вітаю вас зі світлим Воскресінням Христовим — найвеличнішим християнським святом, що символізує торжество сил добра і любові, перемогу життя над смертю, віру в прийдешність духовного безсмертя.

Упродовж віків християнські ідеали й цінності прилучають людство до вічних і непоборних істин, залишених Творцем, спонукають співвідносити власне буття з Його заповідями, наснажують високими ідеалами милосердя й благочестя.

Воскресіння відкриває для нас вищу мету Творення. Саме в ці великодні дні, як ніколи, виразно проступає потреба в необхідності загального єднання, доброчинства, злагоди заради утвердження своїм буттям вищих законів та істин життя. Благодатна суть цього свята допомагає зримо відчути невідбутність потуги духовних основ українського народу, незборимість і творчу силу нашої віри.

СТОР. 13

ПОДІЇ

Працюватимуть по-новому?

Прем'єр-міністр України Микола Азаров запропонував МВФ укласти нову угоду про співпрацю. Така пропозиція пролунала під час зустрічі очільника українського уряду з керівником місії Європейського департаменту фонду Атанасіосом Арванітісом. «Стара програма не включала питань реформування економіки, і тому, якщо говорити про здійснення реформ протягом кількох років, то доцільно поставити крапку в старій програмі, і почати нову, з новим фінансуванням», — **передає слова чиновника Укрінформ.**

Атанасіос Арванітіс теж висловився за підписання нової угоди, яка, за його словами, дала б можливість керівництву України розпочати роботу з реалізації стратегічних реформ в економіці, банківській сфері. Крім того, гість відзначив значний поступ у взаєморозумінні сторін, досягнутий під час роботи місії з Мінфіном, Мінпаливенерго, а також значне поліпшення ситуації з планами виведення НАК «Нафтогаз України» на роботу без підтримки з держбюджету. Про прогрес у переговорах заявив під час брифінгу й заступник директора департаменту зовнішніх зв'язків МВФ Геррі Райс, повідомляють на сайті фонду. «Україна і Міжнародний валютний фонд досягли значного прогресу в переговорах з питання відновлення фінансування, проте низка питань залишається невирішеною».

У поминальні дні до столичних кладовищ курсуватиме додатковий транспорт

Для перевезення пасажирів під час проведення поминальних днів «Київпастранс» організовує додаткові маршрути громадського транспорту до основних міських кладовищ. Зокрема, 11 квітня упродовж дня курсуватимуть автобус №740 (Одеська площа — Південне кладовище); тролейбус №2к — (Одеська площа — ст. м. «Либідська»), до Лісового кладовища курсуватимуть експрес-автобуси від ст. м. «Оболонь» та «Петрівка». Автобус №90к довозитиме з Інтернаціональної площі до ст. м. «Святошин», а автобус №5к курсуватиме за маршрутом вул. Ізюмська — вул. Байкова. 13 квітня упродовж дня їздитимуть автобуси №5к (вул. Ізюмська — вул. Байкова); №12к (вул. Ізюмська — Тубінститут); №29 (вул. Байкова — ст. м. «Печерська») та №29к (вул. Байкова — Володимирський ринок). 14 квітня від метро «Нивки» до Міського кладовища довезе експрес №30Е, автобусний маршрут №90к курсуватиме за маршрутом ст. м. «Святошин» — Інтернаціональна площа.

Засіяно першу тисячу гектарів

Аграрії Луганської області розпочали сівбу ранніх ярих зернових та зернобобових культур і засіяли першу тисячу гектарів. Першими виїхали в поле агроформування Кремінського, Лутугинського, Слов'яносербського, Сватівського та Міловського районів. В інших регіонах області триває підживлення озимих. Опрацьовано 144 тисячі гектарів. Повністю весняно-польові роботи завершили лише аграрії Новоайдарського району. Агроформування Слов'яносербщини виконали завдання на 97 відсотків, не набагато відстають і сільгосппідприємства Старобільського, Попаснянського та Кремінського районів, **інформує наш луганський кореспондент Алла АНТІПОВА.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 10-Й СТОР.

Білоруський парламент ратифікував договір з Україною про держкордон

КОРОТКО

■ Тележурналіст В'ячеслав Піховшек став прес-секретарем Віктора Януковича.

■ УСБУ на Прикарпатті затримало під час отримання хабара представника Нацради з питань телебачення і радіомовлення в Івано-Франківській області, який вимагав гроші за одержання ліцензії на використання радіочастотного ресурсу, **повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

■ АМКУ надав ЗАТ "Московська міжбанківська валютна біржа" дозвіл на купівлю більш як 50% акцій найбільшої фондової біржі України.

■ Компанія "Япі Креді Файненшл Кіралама Анонім Ортакліґі" відшкодувала збитки, спричинені через забруднення акваторії Іллічівського морського торгового порту її судном.

У НОМЕР

Мова піде про майбутнє європейської безпеки

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин 6–8 квітня відвідає Російську Федерацію (м. Санкт–Петербург), де візьме участь у 34–му пленарному засіданні Міжпарламентської Асамблеї держав—учасниць СНД (МПА СНД).

У рамках офіційного візиту відбудуться зустрічі В. Литвина з главами парламентів держав—учасниць СНД, зокрема з Головою Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Сергієм Мироновим, з Головою Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації Борисом Гризловим, з Головою Мажилісу парламенту Республіки Казахстан Уралом Мухамеджановим, з Головою Ради Республіки Національних зборів Республіки Білорусь Борисом Батурою, а також із Президентом ПАРЄ Мевлютом Чавушоглу, з Президентом Європейської асамблеї з безпеки та оборони—Асамблеї Західноєвропейського Союзу (ЄАБО-АЗЄС) Робертом Волтером.

Голова Верховної Ради України виступить перед учасниками Міжнародної парламентської конференції, присвяченої 65-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років, і Міжнародної парламентської конференції «Майбутнє європейської безпеки».

Прес-служба Верховної Ради України.

ПРИВІТАННЯ

Геологам, геодезистам та картографам України

Щиро вітаю багатотисячний колектив геологів, геодезистів, картографів, усіх працівників і ветеранів галузі з професійним святом — Днем геолога.

В умовах становлення та розвитку Української держави забезпечення її промислового комплексу корисними копалинами набуває першочергового значення. За останні десятиріччя зусиллями фахівців і науковців галузі проведено широкомасштабні роботи з геологічного вивчення та картування території України, створено потужний мінерально-сировинний комплекс країни, базою якого є десятки тисяч відкритих родовищ. Сьогодні це є одним з найважливіших чинників економічної безпеки держави, запорукою сталого поступального розвитку України.

Досягнення вітчизняних геологів, геодезистів та картографів відомі далеко за межами нашої країни. Всесвітнє визнання отримують розробки українських фахівців з регіонального геологічного вивчення надр, пошуку та розвідки паливно-енергетичних ресурсів, металічних та неметалічних корисних копалин, питних і мінеральних підземних вод, еколого-геологічні дослідження.

Переконаний, ваш професіоналізм, творчий неспокій, наполеглива, цілеспрямована, сумлінна праця і далі відіграватимуть значну роль у примноженні народного багатства, зростанні добробуту людей, прирощенні економічного могуття нашої держави.

Бажаю всім працівникам галузі міцного здоров'я, добра, благополуччя, нових геологічних відкриттів.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Китай зацікавлений у співпраці з нами в космічній галузі

Співпраця України з Китайською Народною Республікою у сфері науки, яка визначатиме майбутнє, має перейти в нову якість. Особливо це стосується космічної та військово–технічної галузей. Таке переконання висловив учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом КНР в Україні Лі Чжоу, дипломатична місія якого завершується. Він працював у нашій країні три роки.

Володимир Литвин подякував Надзвичайному і Повноважному Послу за роботу. Лі Чжоу завжди буде бажаним гостем в українському парламенті, підкреслив Володимир Литвин. Він високо оцінив торговельно-економічну співпрацю, яка, незважаючи на кризу, має непогану динаміку. «У нас є розуміння того, яку роль відіграє і відіграватиме Китай, — підкреслив Володимир Литвин. — Переконаний, що Президент, уряд і Верховна Рада цим розумінням керуватимуться. На нас чекає велика, але результативна робота». Глава парламенту висловив сподівання, що китайські інвестори співпрацюватимуть з нами активніше.

Лі Чжоу поінформував, що поділяє думку Володимира Литвина про глибинність двосторонніх стосунків. За його словами економіка Китаю розвивається високими темпами, і країна готова до співпраці з нами. «Ми розглядаємо Україну як велику європейську державу з надзвичайно цікавими історією, культурою, науково-технологічною базою та людьми», — сказав Надзвичайний і Повноважний Посол.

Він також визначив, що Україна особливо цікавить Китай у контексті співпраці із заводом Антонова, Міністерством промислової політики та космічним агентством.

«Українці — народ доброзичливий, з ними легко дружити», — підсумував гість.

Надія СМІЯН.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Будь-яке рішення КС буде правильним

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНіКА

Ранкове засідання 2 квітня

Ще до початку ранкового засідання представники БЮТ, вимагаючи перерозподілу керівництва комітетами, заблокували парламентську трибуну **(на знімку)**, тож можна було припустити, що в п'ятницю роботи не буде.

Проте, як зазначив під час брифінгу представник Партії регіонів Михайло Чечетов, пропозиція «з нуля» ділити комітети — це не що інше, як намагання зірвати бюджетний процес. На його думку, така неконструктивна позиція може вдарити по найменш захищеним верствам населення. За таких обставин він не дивується, що з опозиції «вже вилетіли перші ластівки», та не виключає, що й інші депутати проситимуться до лав коаліції.

Заступник глави парламенту, бютівець Микола Томенко звернув увагу журналістів на те, що вчорашні парламентські події — не випадковість. Він вважає, що їх методично провокували люди, які нещодавно прийшли до влади. Низка кадрових призначень не може не обурювати патріотичні сили, наголосив парламентарій. Бо, крім того, що новопризначені посадові особи зневажають Україну та її народ, вони ще й не мають жодного відношення до професійності, наголосив М. Томенко. При цьому він звернув увагу на те, що насправді мова йде не стільки про комітети, скільки про те, щоб повернути в стіни парламенту законність.

М. Томенко не виключає того, що коаліціянти можуть збагатитися ще деякими представниками його фракції. «Немає жодної проблеми, що опозиція налічуватиме не 170, а 150 осіб», — підкреслив він та додав, що й у Партії регіонів є люди, невдоволені процесами, що сьогодні відбуваються.

Те, що основна проблема лежить не в площині керівництва комітетами, припустив і Голова Верховної Ради Володимир Литвин. «Вибори закінчилися, війна розпочалася», — сказав він. Керівник парламенту також наголосив на тому, що за блокуванням трибуни криється зрив бюджетного процесу. «В Україні політиками і політичними силами шукаються приводи для сутичок і громадянського конфлікту, — сказав В. Литвин. — Оскільки зосередження і зіткнення інтересів відбувається виключно у Верховній Раді, вона вибрана ареною для цього політичного протистояння». Постановка ж питання про перерозподіл комітетів надумана, підкреслив В. Литвин. На його думку, для цього немає жодних підстав. Тим часом 22 народних обранці, які на початку цього тижня склали присягу, не мають змоги влитися в роботу парламентських комітетів. За словами Голови Верховної Ради, обезголовленим залишився лише Комітет Верховної Ради з питань свободи слова, очолити який запропонували бютівцю Андрієві Шевченку.

Надія СМІЯН.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Нові кадрові призначення

Вечірнє засідання 1 квітня

На початку вечірнього засідання члени коаліції проголосували за призначення Олексія Костусєва на посаду голови Антимонопольного комітету, Олександра Рябченка — голови Фонду державного майна та Юрія Плаксюка — голови Державного комітету телебачення та радіомовлення.

Проте відразу після цього голосування народний депутат Анатолій Гриценко попросив главу парламенту Володимира Литвина звернути увагу на те, що на місцях деяких депутатів від «НУ—НС» «сидять п'ять представників Партії регіонів, котрі вже не вперше беруть участь у голосуванні». «Я прошу дати їм рекомендацію залишити місця нашої фракції і не тиснути на кнопки, які належать депутатам нашої фракції. Немає жодного сумніву, що Рябченка оберуть, але давайте робити це не так нахабно», — наголосив він.

Представник регіоналів Олександр Єфремов, відповідаючи на це зауваження, закликав врахувати, що ряд депутатів увійшли до коаліції, тож вони сидять у залі «в довільному порядку». «Тому на тих місцях, де сидять люди та мають картки, вони мають право це робити, тому що в них є картка. А колеги, які не хотіли б перебувати там, голосують в наших рядах», — пояснив він. Однак опозицію таке пояснення не вдовольнило, тож В. Литвин запропонував Регламентному комітету вивчити та врегулювати це питання.

Принагідно зауважимо, що саме вчора інформагенції поширили повідомлення про добровільну відставку депутата верхньої палати парламенту Японії, котрого піймали на тому, що він натиснув кнопку для голосування за відсутнього колегу. Чом би й нам не перейняти японський досвід?

Після вирішення кадрових питань народний депутат Юрій Кармазін також звернув увагу на неприпустимість ігнорування деякими кандидатами на найвищі державні посади, зокрема, О. Костусєвим, вимог статті 10 Конституції, підтвердженої рішенням Конституційного Суду, котра зобов'язує всіх державних службовців та народних депутатів при виконанні службових обов'язків послуговуватися виключно українською мовою. Глава парламенту В. Литвин, підтримавши це зауваження, закликав кандидатів на найвищі державні посади вчитися та навів приклад першого віцепрем'єра Андрія Клюєва, котрий «представляв кандидатів блискучою українською мовою».

Після цього народні депутати продовжили розгляд питання про призначення позачергових місцевих виборів. Загалом під час вечірнього засідання парламентарі підтримали 67 постанов про проведення 20 червня 2010 року позачергових виборів сільських та селищних рад, а для підтримки дев'яти аналогічних проектів не набралося потрібної кількості голосів. З огляду на це, представники БЮТ запропонували повернутися до їх повторного розгляду, а не знайшовши підтримки більшості, заблокували трибуну.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Коаліція може збільшитися до 260 народних обранців

Про це Голова Верховної Ради Володимир Литвин заявив у ефірі 5 каналу. А перевірити її життєздатність і спроможність народних депутатів відповідально працювати можна буде під час розгляду проекту державного бюджету, переконаний глава парламенту.

Він припустив, що навіть за найоптимальніших умов держбюджет-2010 зможе набрати чинності лише з другого півріччя. Однак Володимир Литвин усе-таки розраховує, що після 10 квітня Кабінет Міністрів внесе проект головного фінансового документа країни, який орієнтовно 14 квітня представлять у парламенті, «з розрахунку на те, щоб десь 29—30 квітня вийти на остаточне рішення». Він також вважає, що «для нинішнього Кабміну було б простіше не приймати бюджет».

«Але від цього втратить країна і втратять люди. Без бюджету будь-яку яму на дорозі залатати не можна», — наголосив Володимир Литвин.

Глава парламенту зазначив, що спокійно ставиться до можливості розпуску Верховної Ради, якщо Конституційний Суд визнає незаконною нинішню коаліцію. «Конституційний Суд прийме конституційне рішення. Комусь воно може подобатися, комусь ні, але його треба виконувати», — додав Володимир Литвин.

Водночас Голова Верховної Ради повідомив, що нині жоден із керівників парламентських комітетів не написав заяву про звільнення. «Я переконаний, що немає бажання у людей, які працюють у комітетах і представляють фракцію БЮТ, писати ці заяви. Можливо, їх примусять», — зазначив Литвин. За його словами, головна мета таких дій — «переколотити Верховну Раду». («Голос України» вже писав, що фракція БЮТ прийняла рішення про відкликання своїх представників з керівних посад, які вони обіймають у комітетах).

«Головний позив таких дій — не допустити прийняття бюджету в країні, щоб не була відновлена співпраця з міжнародними фінансовими інституціями», — зазначив Володимир Литвин.

Чом би й нам не перейняти японський досвід?

Подання регіоналів розглядають за зачиненими дверима?

Створення коаліції і обрання нового уряду з юридичної точки зору є легітимним. Про це на прес-конференції заявив народний депутат від Партії регіонів Владислав Лук'янов. Він переконаний, що рішення Конституційного Суду буде на користь українському суспільству. Але якщо КС прийме рішення про нелегітимність коаліції, тоді потрібно вносити зміни в чинне законодавство і приводити його у відповідність до Основного Закону. У свою чергу, народний депутат від БЮТ Сергій Власенко нагадав, що до Конституційного Суду надійшло три подання — від Партії регіонів, БЮТ і «НУ—НС». Одначе станом на сьогоднішній день КС розглядає лише подання регіоналів. За його словами, слухання щодо подання від Партії регіонів розглядається в «письмовому режимі», без журналістів. А судді вивчатимуть документи за зачиненими дверима, без участі сторін та громадськості. «Ці юридичні питання викликають у мене сумнів у можливості винесення неупередженого рішення в цій справі», — зазначив парламентарій. На його думку, практичних наслідків не буде за будь-якого рішення Конституційного Суду. «Я думаю, що європейська спільнота не сприйме сформовану таким чином українську владу. І уряду, коли всі думатимуть, що він сформований незаконно, буде дуже складно презентувати Україну в Європі та захищати її інтереси. Звичайно, це не вплине на взаємини України і Росії», — сказав Сергій Власенко.

Сергій МЕЛЬНИК.

ЦВК заохотила своїми відзнаками організаторів та активістів виборів

1 квітня відбулось чергове засідання Центральної виборчої комісії, яке провів її голова Володимир Шаповал.

Комісія розглянула питання щодо зміни виборчих адрес виборців. До ЦВК надійшло 1 871 звернення керівників відділів ведення Державного реєстру виборців щодо доручення органам ведення Держреєстру виборців за попередньою виборчою адресою виборця внести до Державного реєстру виборців зміни щодо виборчої адреси виборця. Після відповідного обговорення комісія прийнятою постановою доручила органам ведення Держреєстру виборців за попередніми виборчими адресами виборців внести зміни до персональних даних 39 455 громадян у Державному реєстрі виборців щодо їхніх виборчих адрес. Контролюватиме виконання цих рішень Служба розпорядника Державного реєстру виборців.

Таким чином, станом на 1 квітня 2010 року Центральна виборча комісія спільно зі Службою розпорядника Державного реєстру виборців опрацювала понад 41 тисячу звернень керівників регіональних відділів ведення реєстру. За результатами цієї роботи, з урахуванням опрацьованих цього дня подань, у Державному реєстрі виборців буде внесено зміни до персональних даних більш як 649 тисяч виборців.

Крім того, у зв'язку з виявленням випадків кратного включення виборця до Державного реєстру виборців комісія доручила 720 органам ведення Держреєстру знищити 21 204 зайві записи.

Також було внесено окремі зміни до персонального складу редакційної колегії «Вісника Центральної виборчої комісії».

За сумлінну працю, вагомий внесок у забезпечення діяльності Центральної виборчої комісії щодо реалізації та захисту конституційних виборчих прав громадян України під час підготовки та проведення виборів Президента України 2010 року низку членів окружних та дільничних виборчих комісій, а також відповідальних працівників інших відомств, які тісно співпрацювали з ЦВК та виборчими комісіями на місцях, нагороджено Почесною грамотою Центральної виборчої комісії та відзначено Подякою Центральної виборчої комісії.

Відділ взаємодії із ЗМІ секретаріату комісії.

Депутатська шахівниця: парламентська партія-2010

Учора в стінах парламенту протистояння відбувалося не лише довкола трибуни, а й за шаховими дошками: традиційний щорічний турнір «Парламентська партія 2010» зібрав близько півсотні народних депутатів різних скликань.

За словами гендиректора депутатського клубу «Парламент» Михайла Чаруги, до участі в інтелектуальному змаганні запрошуються всі народні обранці, але здебільшого на турнір приходять одні й ті самі шахісти. Хто кому дістанеться в супротивники, тут вирішує не політична приналежність, а комп'ютерна програма. Змагання точаться за призи в трьох номінаціях. Кубок Голови Верховної Ради дістанеться першому в командній грі серед фракцій, кубок Асоціації народних депутатів здобуде переможець у команді серед різних скликань, а кубок від депутатського клубу «Парламент» та журналу «Народний депутат» отримає переможець в особистій першості.

На відміну від протистояння в сесійній залі, опоненти за картатими столиками зійдуться не стільки заради перемоги, як за спортивний інтерес, адже це чудова нагода невимушено поспілкуватися один із одним, особливо для тих парламентаріїв, які вже не працюють у будинку під куполом.

Надія СМІЯН.

На знімку: відкрив турнір Голова Верховної Ради України 2-го та 5-го скликань Олександр Мороз.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Нам спокій тільки сниться

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Як і прогнозував «Голос України», опозиція таки вирішила завдати коаліції удару у відповідь і паралізувати роботу єдиного законодавчого органу. Вчора народні обранці від БЮТ, точніше, так званої об'єднаної опозиції, заблокували парламентську трибуну.

Заступник керівника фракції Блоку Юлії Тимошенко Андрій Кожем'якін пояснив ці дії опозиціонерів вимогою перерозподілити комітети у відповідності до закону про Регламент. Опозиціонери прагнуть очолити комітети з питань бюджету, з питань Регламенту та деякі інші, які на початку каденції парламенту сьомого скликання очолили представники Партії регіонів.

А напередодні голова цієї фракції Іван Кириленко заявив, що опозиціонери заради цього готові написати заяви і піти з керівних посад у комітетах, які вони очолювали до формування нової коаліції «Стабільність і реформи». Однак, як зазначив Голова Верховної Ради Володимир Литвин, жодної заяви про складання обов'язків не надходило ні від коаліціянтів, ні від опозиціонерів.

У свою чергу заступник керівника фракції Партії регіонів Михайло Чечетов вважає, що БЮТ такими діями переслідує декілька цілей. Зокрема, учора парламентарії мали заслухати звіт міністра палива і енергетики Юрія Бойка про газові перемовини у Москві. Відтак БЮТ заблокував трибуну, щоб суспільство не довідалося правди про угоду, підписану в січні 2009 року урядом Юлії Тимошенко. А перерозподіл комітетів, на його думку, потрібний для того, щоб заблокувати бюджетний процес. Нагадаю: у цьому році країна досі живе без затвердженого державного кошторису. Відтак блокується виконання багатьох соціальних програм, створюються перешкоди для формування сприятливого інвестиційного клімату і для співпраці з міжнародними фінансовими інституціями.

Зрозуміло, учорашня подія дещо відсунула на задній план низку інших резонансних подій та заяв. Однак їх також не можна оминути, бо вони так чи інакше відлунять і в майбутньому.

Спершу віце-прем'єр з гуманітарних питань Володимир Семиноженко в одній із перед дач заявив, що Україні треба приєднатися до союзу Росії та Білорусі. Його слова спричинили шквал критики. І не тільки з боку опозиції. Різко відгукнулися на його слова і експрезиденти Леонід Кравчук та Віктор Ющенко. А в четвер поставив на місце віце-прем'єра і нинішній глава держави Віктор Янукович. Водночас у парламенті зареєстровано постанову про зняття Володимира Семиноженка з посади віце-прем'єра.

Іще однією заявою «відзначилася» колишній прем'єр, нинішній лідер об'єднаної опозиції, як вона каже про себе, Юлія Тимошенко. Вона, зокрема, стверджувала про тиск на суддів Конституційного Суду, яким, мовляв, пропонують мільйон доларів за правильне рішення щодо новосформованої коаліції. На що оперативно зреагувало Міністерство внутрішніх справ. Його керівник Анатолій Могильов сказав, що заява Юлії Тимошенко обов'язково буде перевірена. І якщо вона не підтвердиться, то лідеру опозиціонерів доведеться відповідати за сказане.

Водночас учора в електронних ЗМІ з'явилася інформація про те, що Конституційний Суд завершив розгляд письмових висновків суддів КС щодо законності формування коаліції і провів рейтингове голосування. Судді, мовляв, 11 голосами визнали правочинність внесених змін до закону про Регламент, і таким чином визнав конституційність нинішньої коаліції. Однак висновки робити ще зарано, оскільки колеги посилаються на неназвані джерела у Конституційному Суді. Водночас таке рішення суддів КС вони пояснюють реакцією на слова Президента Віктора Януковича, який сказав у четвер, що він молить Бога, аби рішення було правильним.

Не минає і тижня без скандалів довкола справи про отруєння Віктора Ющенка. Так, учергове слідча група викликала на допит віце-прем'єр-міністра Володимира Сівковича. Одначе той знову відмовився з'явитися у Генпрокуратуру. Понад те, заявив, що піде туди лише тоді, коли його допитає Генеральний прокурор. Власне, з цією його заявою і пов'язують рішення заступника Генерального прокурора Віталія Щоткіна про припинення будь-яких слідчих дій у справі доти, доки справа про отруєння не буде вивчена прокурором, що здійснює нагляд за її розслідуванням.

Отак минув тиждень, який, за релігійними канонами, мав би пройти у молитвах і роздумах про вічні цінності.

Володимир КОРОЛЮК.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про призначення Костусєва О. О. на посаду Голови Антимонопольного комітету України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Призначити Костусєва Олексія Олексійовича на посаду Голови Антимонопольного комітету України.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 1 квітня 2010 року.
№ 2005-VI.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про призначення Рябченка О. В. на посаду Голови Фонду державного майна України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Призначити Рябченка Олександра Володимировича на посаду Голови Фонду державного майна України.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 1 квітня 2010 року.
№ 2007-VI.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про призначення Плаксюка Ю. О. на посаду Голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Призначити Плаксюка Юрія Олександровича на посаду Голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

Київ,1 квітня 2010 року.
№ 2006-VI.

У НОМЕР

Інвестори сподіваються на відновлення спеціальних економічних зон

Голова Закарпатської облдержадміністрації Олександр Ледида зустрівся із знаним у краї інвестором — генеральним директором ТОВ «Джейбіл Сьоркіт Україна Лімітед» Філіпом Костемалем.

Йшлося насамперед про діяльність цього потужного високотехнологічного підприємства сьогодні, адже на ньому зайнято майже дві тисячі працюючих.

Оскільки товариство розпочинало роботу декілька років тому в рамках спеціальної економічної зони «Закарпаття», то Філіпа Костемаля передусім цікавили перспективи відновлення в Україні дії законів «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності в Закарпатській області» і «Про спеціальну економічну зону «Закарпаття» та інші важливі бізнесові питання.

«Нині підприємство змушене працювати не на повну потужність, однак за умови відновлення СЕЗ ситуація поліпшиться, — зазначив Філіп Костемаль, — і це сприятиме створенню на Закарпатті нових робочих місць, збільшенню відрахувань до бюджету, а найголовніше — це буде сигналом для потенційних інвесторів, що планують залучати інвестиції в українську економіку».

Голова облдержадміністрації Олександр Ледида запевнив, що відновлення вільних економічних зон та територій пріоритетного розвитку — одне з основних питань, які розглядаються на рівні держави.

Керівник краю, повідомили «Голосу України» в управлінні інформації та зв'язків із громадськістю облдержадміністрації, запропонував щомісяця зустрічатися з представниками великих підприємств, які функціонують в області.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Колектив Інституту законодавства Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття головному консультанту Погорєлові Аллі Іванівні у зв'язку із тяжкою втратою — смертю матері **Тетяни Йосипівни.**

Для подолання бідності необхідні законодавчо-правові умови

Днями в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулося засідання «круглого столу», на якому обговорювались законодавчі аспекти забезпечення виконання Указу Президента України «Про невідкладні заходи з подолання бідності».

Прикметно, що три роки тому, 21 лютого 2007 р., в Інституті законодавства обговорювалася ця болюча проблема українського сьогодення — бідність працюючого населення. Конкретні пропозиції учасників обговорення були позитивно сприйняті й узяті за основу під час розробки законопроекту "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань заробітної плати щодо підвищення життєвого рівня працюючого населення" (№ 3058 від 01.02.2007 р.).

Зі вступним словом на засіданні «круглого столу» виступив **директор Інституту, член-кореспондент НАН України КОПИЛЕНКО Олександр Любимович (на знімку)**. Він, зокрема, відзначив злободенність нормативного акта глави держави, підкресливши, що Указ Президента України передбачає комплекс системних і невідкладних заходів, практична реалізація яких зумовить появу реальних умов для розв'язання цієї гострої загальносуспільної проблеми.

З основною доповіддю — «Соціально-економічні передумови та стратегія подолання бідності в Україні» виступила директор Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України, **академік Лібанова Елла Марленівна.** Доповідач окреслила стратегічні пріоритети протидії бідності, виходячи з того, що безпрецедентно низька ціна найманої праці в Україні є штучною і що «для нинішньої ситуації політика непомірної експлуатації є абсолютно безперспективною, якщо не сказати загрозливою». Академік Елла Лібанова сформулювала заходи з надання невідкладної допомоги найбільш вразливим верствам населення в нинішніх умовах, зокрема запровадження системи надання дієвої адресної соціальної допомоги.

З доповіддю «Економіко-правові засади подолання бідності працюючого населення як базовий актуалітет політики розвитку української держави» виступив народний депутат України (II—IV скликань), головний науковий співробітник Інституту законодавства, доктор економічних наук, **професор Черняк Володимир Кирилович.** Він констатував, що передусім потрібно законодавчо забезпечити виконання заробітною платою соціально-економічних функцій, яких вона досі не набула. В Україні ціни — ринкові, а заробітна плата — «радянська». Повернути заробітній платі роль основного чинника добробуту, визначального фактора соціального оздоровлення суспільства — ключова проблема сьогодення. На сьогодні ж відсутній зв'язок між кількістю та якістю праці і її оплатою. На часі перейти до соціальної моделі, за якою політика доходів повинна спиратися на такі соціальні стандарти, як реальний прожитковий мінімум, загальноєвропейські розміри погодинної оплати.

Д. е. н., проф. Єрохін Сергій Аркадійович зазначив, що Україна досі не ратифікувала Міжнародну конвенцію щодо встановлення погодинної мінімальної заробітної плати. Було зазначено, що обмежувально-стримувальна політика щодо руху в напрямку дотримання міжнародних стандартів оплати праці тугим зашморгом душить виробництво, оскільки, за наявності дешевих робочих рук, власники підприємств не зацікавлені у запровадженні інноваційних (дорогих) технологій, а зайняті у виробництві — у підвищенні продуктивності праці. Разом з цим украй низька оплата праці відчутно гальмує платоспроможність населення України і процеси формування дієздатного внутрішнього ринку.

Конструктивні пропозиції у своїй доповіді «Організаційно-управлінські механізми забезпечення європейських стандартів в Україні при визначенні ціни (заробітної плати) кваліфікованої праці» запропонував **д. е. н., проф. Мандибура Віктор Омелянович.** Доповідач також окреслив основні напрями посилення державного впливу щодо дотримання європейських стандартів у політиці оплати праці.

Учасники «круглого столу» (д. ю. н., член-кор. Академії правових наук України **Ніна Романівна Нижник, д. е. н., проф. Олександр Анатолійович Кириченко, д. е. н., проф. Трохим Тихонович Ковальчук, д. е. н., проф. Василь Якович Шевчук, к. ю. н. Ольга Григорівна Макаренко, к. ю. н. Альона Олексіївна Приступко, к. е. н. Сергій Григорович Шидловський** та ін.) відзначили гостроту проблематики, зазначеної в Указі Президента України.

У виступі **д. е. н., проф. Трохима Тихоновича Ковальчука** висловлена пропозиція враховувати «коефіцієнт Енгеля», відповідно до якого питома вага витрат на продукти харчування у загальному обсязі споживчих витрат не повинна перевищувати 30%. Цей міжнародний стандарт має бути законодавчо заявлений і в Україні.

Учасники засідання також зазначили, що в Україні до цього часу діє Кодекс законів про працю, прийнятий 10. XII.1971 р. До нього уже внесено велику кількість змін та доповнень (близько 100). Однак за своєю суттю він залишається нормативним актом вищої юридичної сили, адекватним планово-директивній системі. Через це відсутні стимули для серйозних інвесторів до впровадження науково-технічних інновацій.

Доповідачі та виступаючі аргументовано підтвердили необхідність рішуче і невідкладно законодавчо-правовим чином створювати умови, за яких бідність працюючого населення як соціальне явище стане відчутно звужуватися. Учасники «круглого столу» дійшли висновку, що украй низька оплата праці гальмує платоспроможність населення України і стримує процеси формування самодостатнього внутрішнього ринку. Тому, насамперед, потрібно на законодавчому рівні гарантувати реалізацію заробітною платою соціально-економічних функцій. Для того щоб справді зрушити цю проблему «з мертвої точки», необхідно також законодавчо встановити поріг, щоб частка заробітної плати у собівартості виробленої продукції була не менше 25 %. Ця позиція заявлена в контексті Указу Президента і безумовно заслуговує законодавчої підтримки.

Учасниками «круглого столу» були прийняті науково обґрунтовані рекомендації, які будуть надіслані до відповідних комітетів Верховної Ради та Кабінету Міністрів України. **Зокрема, йдеться про таке:**

1. Прийняти Трудовий кодекс України (реєстр. № 1108, друге читання), скасувавши таким чином застарілий Кодекс законів про працю, прийнятий ще 10 грудня 1971 р.

2. Розробити проект Концепції реформування оплати праці, в якому, зокрема, передбачити вдосконалення законодавства з метою розвитку малого та середнього бізнесу як важливого чинника вирішення економічних і соціальних завдань.

3. З метою дотримання конституційних гарантій трудових прав громадян та зниження рівня безробіття розробити та прийняти проект Державної програми зайнятості населення України на 2010—2015 рр.

4. Розробити та прийняти закони про ратифікацію конвенцій Міжнародної організації праці: Про захист вимог працівників у випадку неплатоспроможності роботодавця (частини III) № 173; Про запобігання великим промисловим аваріям (№ 174); Про безпеку та гігієну праці на шахтах (№ 176); Про організацію служби зайнятості (№ 88); Про приватні агентства зайнятості (№ 181), які дотепер урядом не розроблені та не подані на розгляд парламенту.

5. З метою забезпечення підвищення дієвості парламентського контролю прийняти до виконання рекомендації парламентських слухань «Про стан дотримання конституційних гарантій трудових прав громадян» від 15 січня 2009 р.; «Про хід виконання в Україні Європейської соціальної хартії (переглянутої)» від 18 грудня 2008 р.; «Шляхи реформування охорони здоров'я та медичного страхування в Україні» від 21 жовтня 2009 р., схвалених постановами Верховної Ради України.

6. Удосконалити законодавство щодо надання адресної соціальної допомоги соціально вразливим групам населення, орієнтуючись на першочергову підтримку найбіднішого населення, яке не має об'єктивної можливості отримання трудових доходів, при одночасному перегляді та відмові від різних пільг та допомоги особам, які не відносяться до категорії бідного населення, проте мають значний відсоток таких пільг, зокрема, щодо оплати житлово-комунальних послуг, проїзду у транспорті, надання медичних послуг, оздоровлення тощо.

7. Невідкладно прийняти нормативний акт вищої юридичної сили (закон) «Про розміри погодинної оплати праці в Україні», який законодавчо гарантуватиме зникнення такого ганебного і неприпустимого за цивілізаційними критеріями явища, як бідність працюючої сім'ї.

ОТАКОЇ!

З чужого свого не зробиш

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 квітня 2009 року в перелік господарських товариств, державні пакети акцій яких підлягають продажу в 2009 році, включено ВАТ «Київський ЦУМ». 16 грудня 2009 року в газеті «Відомості приватизації» №49 Фондом державного майна України було опубліковано інформаційне повідомлення про проведення конкурсу з продажу пакета акцій ВАТ «Київський центральний універмаг» з використанням відкритості пропонування ціни за принципом аукціону. Конкурс з продажу пакета акцій мав бути проведений через 50 днів після опублікування цього інформаційного повідомлення.

Отож 5 лютого цього року о 9-й годині 30 хвилин конкурсна комісія почала проведення конкурсу. До участі в акції з продажу 39,647 відсотка акцій ВАТ було допущено двох покупців, які подали у Фонд державного майна України відповідні документи і сплатили на рахунок ФДМУ по 2,56 млн. грн. гарантійного внеску. **Коли ліцитатор оголосив найвищу ціну за пакет акцій, запропоновану одним із учасників конкурсу — майже 26 млн. грн., о 9-й годині 50 хвилин конкурс було призупинено** на основі виконання ухвали Господарського суду ... Київської області від 3 лютого цього року про заборону проведення конкурсу. У засіданні конкурсної комісії оголошено перерву до усунення обставин, які перешкоджають подальшому проведенню конкурсу. Що за цим стоїть? Битва яких «гігантів» простежується? Які суди перетягають рядно на себе? Хто з високих державних чиновників порушує закони України і вперто нехтує виконанням приписів судів та постанов Державної виконавчої служби? Чому колектив ВАТ «Київський ЦУМ» вважає подібну метушню рейдерською атакою?

Виявилось, що в епіцентрі завірюхи довкола ЦУМу знаходиться одне іноземне підприємство, яке ще 20 січня 2010 року подало до Господарського суду Києва позов до ФДМУ про визнання недійсними згаданого інформаційного повідомлення, протоколу засідання конкурсної комісії та наказів. Уже наступного дня суд виніс ухвалу про встановлення заходів із забезпечення позову. ФДМУ оскаржив її і подав клопотання про її скасування. Розібравшись у суті справи, Господарський суд м. Києва 1 лютого скасував свою ухвалу від 21.01.2010. Зазначу, що іноземне підприємство заяву про участь у конкурсі не подавало, внеску не платило і тому не визнано Фондом держмайна учасником конкурсу і участі у конкурсі не брало. Але на цьому суддівська еквілібристика не закінчилася...

У справу втрутився Окружний апеляційний суд м. Києва, якому не підсудні корпоративні спори за участю Фонду держмайна. Але ж позовну заяву щодо скасування конкурсу знову-таки подало те саме іноземне підприємство, діючи за принципом — не пройшло в одному місці, стукатимемо в інші двері.

За два дні до проведення конкурсу вже цей суд виніс ухвалу про заборону проведення конкурсу з продажу пакета 39,647 відсотка акцій ВАТ «Київський ЦУМ». А за день до конкурсу, на підставі ухвали вже Господарського суду Києва, ФДМУ було заборонено вчиняти будь-які дії, направлені на зупинення конкурсу. До речі, напевно, отямившись та ще раз проаналізувавши ситуацію, Господарський суд Київської області не тільки скасував свою попередню ухвалу щодо заборони конкурсу, а прийняв рішення, яке відповідає букві закону. Далі 16 лютого ФДМУ видав наказ №211 про поновлення конкурсу з продажу пакета акцій.

Але конкурс фактично не поновили. В цьому наказі були пункти про опублікування в газеті «Відомості приватизації» інформаційного повідомлення про поновлення зазначеного конкурсу. А хіба положення про проведення конкурсу з продажу акцій передбачає і вимагає публікації в газеті інформації про поновлення роботи конкурсної комісії після перерви? Спеціалісти стверджують, що це придумано для того, щоб не проводити конкурс, бо й випуск газети з таким повідомленням ФДМУ «несподівано» затримався на два тижні. Тобто ніякого поновлення конкурсу не відбулось, конкурсна комісія більше не засідала.

Департамент Державної виконавчої служби Мін'юсту України 18 лютого прийняв і надав ФДМУ постанову, згідно з якою Фонд держмайна повинен був негайно поновити конкурс у примусовому порядку. У відповідь на цю постанову керівництво Фонду надало інформацію виконавчій службі, що буцімто конкурс поновлено. Але обіцяти — не значить одружитись! Поновлення конкурсу не відбулось... Як мертвому припарки були два штрафи виконавчої служби, накладені на керівника ФДМУ. А Мурий їсть собі та їсть. Незважаючи на те, що після накладання штрафів і продовження невиконання постанови державного виконавця, проти винних у цьому за законом порушується кримінальна справа.

Цікава деталь. Щоб вирішувати справу саме в Господарському суді Київської області, який, схоже, твердо стояв на «певних» позиціях, була придумана схема щодо обґрунтування підсудності й розгляду справи саме в цьому суді. Одна київська фірма, так званий потенційний інвестор, яка була проти проведення конкурсу, передоручала іншому ТОВ, нібито зареєстрованому в Ірпені, що під Києвом, подати у ФДМУ документи на участь у зазначеному конкурсі. Але Ірпінське ТОВ це завдання не виконало, документи на конкурс не подало. Тому потенційний інвестор звернувся до Господарського суду Київської області з позовом накласти штраф за це на Ірпінську фірму, а заодно скасувати призначений конкурс з продажу акцій ВАТ «Київський ЦУМ». Навіть для студента першого курсу юрфаку було б очевидно, що Ірпінське ТОВ "притягнуто за вуха", бо **це ТОВ, яке відіграло ключову роль у тому, що конкурс було зірвано, зареєстроване не в Ірпені, а в Києві, у Печерському районі, на Арсенальній площі, у підземному переході. Хіба це не шахрайство? Не фальсифікація?** Для підтвердження сказаного достатньо звернутися до системи пошуку в ЄДР державного підприємства «Інформаційно-ресурсний центр».

На тлі, як мені здається, чергової кампанії боротьби з корупцією у масштабах держави вищезгадані події не вражають своєю титанічністю, бо в державі є більш потужне і рейдерство, і більш кричущі приклади викривленого суддівського пресингу, відверто показового ігнорування постанов Державної виконавчої служби. Боюся, що борці з корупцією намагатимуться шукати більш вагомі справи, які миттю принесуть їм славу. Для чого розмінюватися на дріб'язок? Свіже ще в пам'яті те, скільки «бандитів сіло в тюрми». Добра справа розпочалася з лозунгів і закінчилася лозунгами...

Залишається лише одне запитання, яке, мабуть, адресується Президенту і Генеральному прокурору України: коли високих керівників державних установ, які грубо порушують закони України, рішення судів і Державного виконавця будуть негайно звільняти з державної служби і притягувати до кримінальної відповідальності згідно з чинним законодавством? А «Голос України» продовжить слідкувати за подіями навколо порушеної теми.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Але обіцяти — не значить одружитись! Поновлення конкурсу не відбулось...

Сьогодні провокація? А завтра?

Цього разу, братове мої українці, мені надійшов унікально оригінальний, вбивчо незвичний лист. Якби такого вам приніс до хати листоноша — ви б подумали, що це дуже жорстокий і бездарний жарт зловмисника, озлобленого сусіда, затятого ворога, або ж... що б його ще страшніше уявити — хтось, дуже лютий і заздрісний, помилився адресатом. Отож я вас хоч трішки налаштував на зміст листа. Зберіться з духом, душу й розум налаштуйте на лихе. Щоб для сердець чистих, патріотичних не було нападів несподіваного, різкого болю. Отже, я попередив вас... Ми, українці, — сильні, терплячі, стожильні, ми витерпіли й не таке впродовж трьохсот п'ятдесяти літ. Послухайте і це. Після дев'ятнадцяти років незалежності.

Читаю:

«Государственная дума Федерального собрания Российской Федерации пятого созыва». Номер, дата: березень 2010-го, «Депутату Верховной Рады Украины В. А. Яворивскому. Киев, Михаила Грушевского, 5.

Уважаемый Владимир Александрович!

Политическая и экономическая практика показала насущную необходимость воссоздания (чули: навіть не створення, а просто відтворення!) геополитического образования — большой Европейской Украины (с Россией и Белоруссией) от Карпат до Сахалина».

Ого, яка приманка: Росія віддає всю свою велетенську територію «Вєлікой Украіне» аж по Сахалін. Росія стає просто Московською областю. Ну, що скажете, бувшіє малороси? Как ми вас?

«Мировой опыт интеграции (Евросоюз, ЕврАзЭС, образование Таможенного союза России, Беларуси и Казахстана, и др.) доказал её эффективность в условиях мирового финансового кризиса, когда на карту поставлено выживание экономик отдельных стран, не интегрированных в более значимые геоэкономические структуры. Однако в глобализирующемся мире речь идет не только об экономическом давлении извне, но и о культурном, политическом доминировании более сильных государств или групп государств».

Судячи з усього, пан Фьодоров має на увазі не Євросоюз, а тиск Росії на колишні радянські республіки, котра тупо не звертає увагу на проголошення ними самостійності та прагнення одних до європейського простору, а інших — до азійського. І фактично ніхто до так званого «русского міра». Навіть лукашенківська комуністична Бєларусь і та дедалі більше «хвицає» у бік Кремля.

Читаю далі:

«В представленных «Принципах работы по воссозданию на пространствах Украины, Белоруссии и России Единого государства (2010—2020 гг.)» предложены базовые механизмы осуществления интеграции трех государств с дальнейшей перспективой создания Единого государства».

А ну ж бо, яку мету, який манок пропонують? Чи не той, що в лихої пам'яті 1917-му? А ну ж бо.

«Целью его постепенного формирования к 2020 году является обеспечение качества жизни граждан Единого государства выше, чем в любой другой стране Европы». Ого, відразу в комунізм російського, себто ленінсько-сталінсько-брежнєвського штибу. А ще хрущовського: «Догоним і пєрєгоним Америку!» Пішли далі. Дочитаймо преамбулу до кінця.

«Принципом интеграции трех государств станет консенсус всех политических сил и групп Украины, России и Белоруссии».

В Україні й не пахне консенсусом щодо однієї патріотичної, проукраїнської позиції, а вони нам ще Жириновського, Затуліна, Лужкова, Фьодорова... Для повного, так би мовити, порозуміння.

«Предлагаем начать работу с создания в первом полугодии 2010 года организационного комитета и выработки принципов работы по воссозданию Единого государства.

Ваше мнение по началу этого строительства, составу организационного комитета и принципах работы прошу сообщить.

С уважением, депутат, председатель комитета по экономической политике и предпринимательству Е. А. Федоров».

Ось так вони зрозуміли результати президентських виборів в Україні, братове українці. Ніяких двозначностей! До біса якась там міжнародна дипломатія! Розмова коротка і ділова. Під три чорти грубе порушення норм міжнародного та міждержавного взаємоіснування. Так, єльцинівська Росія в 1991-му легко визнала факт відновлення вашої, як каже Дмитро Табачник, «іскуствєнной» української державності. То й що? Єльцин перейшов до інших світів. Сьогодні інші вожді, інша політична погода. Через те давайте без галасу, покірно, взявшись за руки з Білоруссю, повертайтеся туди, де були вже три з половиною століття. І без фокусів, без нервів, молодші «братєльнікі».

Але це ще не все. Депутат-єдинорос, представник вже одноосібно правлячої партії в Росії розробив для маловірних хохлів та «бульбашів» цілу систему приманок.

Ось деякі з них. Запам'ятайте про всяк випадок, бо потім будуть запитувати. Ні, не допитувати, а спершу таки суворо запитувати кожного з нас, чи вивчили.

«Обеспечить не позднее 2020 года гражданам Украины, Белоруссии и России высокий уровень жизни, выше самых быстроразвивающихся европейских стран».

Пригадуєте шістдесяті: «Нинішнє покоління буде жити при комунізмі!» — заклинав Микита.

Ну, хто там ще хоче до відсталої Європи? Росія її вже давно випередила за всіма соціальними, політичними, демократичними стандартами, за рівнем життя простої людини, і нам, меншенькім, допоможе по-братському, як не раз уже допомагала наша ж таки «єдіная і нєдєлімая во вєкі вєков». Самі ж ви не впораєтесь, бо не здатні мати свої держави, безголові ви, наші жебраки і ледарі. Те, що ви будете дуже довго й дуже заможно жити, — не найголовніше. Це ми вирішимо оперативно. Через ФСБ, ГРУ, скажімо. Через російську Раду безпеки, армію...

Навіть якщо росіяни будуть голодувати, спиватися і вимирати, ми в новій державі «Вєлікая Украіна» в першу чергу нагодуємо українців та білорусів, а якщо після вас щось залишиться — лише тоді дамо і нашим.

Та ось головна жертва великого російського народу, хай йому чорт, так помилитися мені, — жертва депутата Держдуми Фьодорова. Мені аж моторошно від такої жертовності. Мурашки по спині побігли ордою, очі від хвилювання розширилися. І ви до цього приготуйтеся, братове. Це я про столицю майбутньої держави в хворобливій уяві пана Фьодорова — «собірателя трьох государств в одно», звичайно ж, — великоросійське «одно».

«Средство достижения цели — создание на пространстве нынешних Украины, Белоруссии и России единого современного эффективного государства (**со столицей в городе Киеве**), способного гарантировать своим гражданам комфортные и безопасные условия жизни, широкие возможности для реализации творческого и трудового потенциала, свободу выбора профессии и места жительства, развитие самобытных культур всех народов и этносов».

Напружуємо щосили свою фантазію, щоб лишень уявити...

Столиця нового союзу в Києві. Вся московська челядь окуповує Печерськ. Путін з родиною поселяється в Межигір'ї, Медведєв — в Українському домі. Щоб ближче до своєї резиденції на Банковій. Янукович і Лукашенко — губернатори чи віце-президенти? Лужков — мер провінційного міста Москви. Атомні боєголовки повертаються на свої старі місця в Україні та Білорусі. Досягається консенсус: правляча партія в новому союзі — «Єдіная Росія». Опозицію ешелонами вивозять... самі знаєте, в які місця....

«Средняя продолжительность жизни увеличится до 75 лет.

Уровень смертности сократится более чем в 1,5 раза, а от насильственных причин — не менее чем вдвое.

Валовой внутренний продукт на душу населения по паритету покупательной способности увеличится более чем до 30 тыс. долларов США.

Средний уровень обеспеченности жильем достигнет около 30 кв. м на человека или около 100 кв. м на среднестатистическую семью.

Доля населения, проживающего в местах с неблагоприятной экологической обстановкой, снизится не менее чем в 3 раза».

Отже, іде банальний набір демагогічних, нічим не підтверджених прокислих гасел, якими користувалися не лише всі політичні партії України, а й окремі політичні шарлатани, обіцяючи підвищення соціального рівня життя вже завтра або реактивне збільшення зарплат і пенсій вдвічі. Тому й не гаятиму час на повторення цих банальних більшовицьких штампів. Читаю далі. Що ж ці нові «об'єдінітєлі» будуть з нами робити? Як виглядатиме реставрована на російський копил «Кієвская Русь» або «Вєлікая Украіна», до якої ввійде покірна, лагідна, готова поступитися своїми імперськими амбіціями Путінська Російська Федерація та Лукашенківська Бєларусь. Ви ж собі, братове українці, таке уявляєте? Читаємо далі. Має ж бути ідеологія в дуже кольоровій, принадній обгортці. Як для папуасів, себто — українців і білорусів.

«Сформировать единое образовательное пространство, перейти к единым образовательным стандартам.

Создать условия для всестороннего развития национальных культур проживающих на территории Украины, Белоруссии и России, национальных языков. Придать украинскому, белорусскому и русскому языкам статус государственных языков единого государства; создать единое информационное пространство, обеспечить свободу религиозных отправлений.

Историческим фундаментом российско-украинского-белорусского народа (ви чуєте, він пише не російсько-українського-білоруського народів, а вже єдиного, для росіянина Фьодорова, народу) была Киевская Русь, и возрождение единства российско-украинского-белорусского народа станет катализатором величайшего духовного пробуждения».

Я запитую себе і вас, українці: від чого ми повинні «духовно пробудитися» при такому «будитилеві», як російський імпер-шовініст Фьодоров, від чого? Від, хай і декоративної, недорозвиненої, ще не використаної навіть частиною українців, свободи? Свободи знати свою правдиву історію, свободи слова і думки, свободи місця проживання і виїзду за кордон. Ні-ні, я не ідеалізую сьогоднішню Україну і сьогоднішніх українських свобод, але ж раніше, за колишнього Союзу, який прогнив і розпався, ми і їх не мали.

А Фьодоровська демагогія сягає апогею:

«Создав единое государство, можно будет на равных конкурировать с США, НАТО и ЕС».

Та вже ж конкурували сімдесят років з усім світом. Люду свого, рідного винищили мільйони, землю занапастили чорнобилями, киштимами, гербіцидами, безглуздими штучними морями, котрі перетворилися на помиї. Доконкурувалися до того, що Горбачов змушений був оголосити повну «перестройку». І добре, що вона не закінчилася «пєрєстрєлкой». Америка живе, багатіє, жоден штат не має наміру проголошувати суверенітет, а Союз повністю збанкрутів і розсипався, як гнилий пень. То що, знову в більшовицьку комуналку? Все-все за старим сценарієм.

«Переход к единой денежной единице — важнейший катализатор всех других интеграционных процессов, формирования единого таможенного пространства... Единение народа позволит добиться кардинального повышения производительности труда».

Таке враження, що депутат Держдуми Російської Федерації, голова комітету з економічної політики Росії прилетів з іншої планети і нічого навіть не чув про «проізводітєльность труда» в Радянському Союзі. Однією з причин його безславного падіння була саме ганебна продуктивність праці в усіх, без винятку, галузях. Андропов навіть вводив тюремну дисципліну на підприємствах. А «єдінєніє совєтского народа вокруг Комуністіческой партії» в той період буквально зашкалювало, бо ідеологи витворювали нову націю на ім'я «совєтскій народ».

А ну ж бо, яке нам пропонують меню в політичній царині. Після всього почутого важко чекати від пана Фьодорова чогось не «совєтского», не росієцентристського. А бодай розумного, хоч і, зрозумілого, неприйнятного для нас, котрі пролили стільки крові й поту в боротьбі за здобуття незалежності, українців, бо й так ледве визволилися від фактичної окупації. Ось що нам знову пропонують.

«Мы можем значительно сократить время на этом пути... мы уже столетия жили вместе.

Сформировать наднациональные политические структуры и, прежде всего, политические организации, общественные объединения. На первом этапе это будут политические институты, основной целью которых станет формирование широкой общественной поддержки идеологии создания единого государства. Процесс формирования органов власти и управления единого государства завершится всеобщими равными прямыми выборами в парламент единого государства, принятием Конституции единого государства».

Все стало на свої місця, де «Вєлікой Украінє від Карпат до Сахаліна» просто залишиться роль малоросів, хлібопостачальників, гарматного м'яса.

Уявіть собі, братове українці, три державні мови в реставрованій «Кієвской Русі»: російська, українська і білоруська. Як великодушно і демократично. Білоруською користуються (суржиком) глухоманні села та сотня письменників, котрих фактично загнали в підпілля. Українська кволо, невпевнено почала лягати на уста українців, але на її вимираннні будують свою кар'єру політичні спекулянти. То бодай на мить уявіть собі конкурентоспроможність української та білоруської поруч із російською в новому союзі. Уявили?

Через те я, як українець, вважаю негідним з вами дискутувати, пане примітивний провокатор. Ваше політичне блазенство, ваша імперська хтивість нас уже не лякає. Займіться своїми великими російськими проблемами, а ми, хай і болісно, многотрудно, займатимемось своїми.

Ви хочете створити нову слов'янську імперію? А поляки, болгари, словаки, чехи, серби, словенці?.. Вони що, неправильні? А, вони вже в Євросоюзі, в НАТО. Запросіть, може, вони вийдуть звідти і приєднаються до Великої Росії, вибачаючся — Україні, ще раз вибачаюся — Київської Русі.

Ми вистоїмо і перед цією провокацією, перед якою відмовчується влада. Вистоїмо. У нас одна проблема сьогодні. Її зафіксувала геніальна Ліна Костенко у своєму романі «Берестечко»:

То що ж ви, хлопці,
що ж ви, що ж ви, хлопці?!
Це ж до такого стиду
дожили.
Б'єте своїх, проклятї
дурнолобці,
Наївні бевзі, телепні, хохли.

Народний депутат України
Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ.

Від чого ми повинні «духовно пробудитися» при такому «будитилеві», як російський імпер-шовініст Фьодоров

Приречені на різноголосу більшість

ДУМКИ ВГОЛОС

Новостворена коаліція вже встигла ухвалити свої перші рішення. Щоправда, не лише парламентаріїв, а й тих, хто спостерігає за їхньою роботою, під час кожного голосування проймає легкий мандраж — чи спрацюють домовленості, чи всі підписанти натиснуть кнопки, чи не передумає хтось грати за правилами? Природно, що такі думки тривожать прихильників більшості.

Однак навіть опоненти в душі, ймовірно, бажають, аби вона виявилася дієздатною. Бо в інакшому разі — розпуск парламенту. Тож не дивно, що поки коаліція голосує за доленосні державні питання, вся країна завмерла в очікуванні — який вирок винесе Конституційний Суд з приводу змін у Регламент, що власне й відкрили коридор для формування такої хиткої і непевної більшості.

На розгляд органу конституційної юрисдикції надійшло два подання. Під одним підписалося 56 народних депутатів. У цьому документі увага звертається на конституційність положень статті 61 Регламенту Верховної Ради. Нагадаємо, у ній ідеться про порядок утворення депутатських фракцій у парламенті. За даними «Голосу України», поки що це питання знаходиться на розгляді колегії суддів. А от з приводу іншого подання, яке стосується офіційного тлумачення положень частини шостої статті 83 Основного Закону та частини четвертої статті 59 Регламенту Верховної Ради, відкрито конституційне провадження. Минулого тижня письмове слухання цього питання стояло на порядку денному пленарних засідань КС. Для того, щоб картина стала зрозумілою, роз'яснимо: у Конституції йдеться про те, що в парламенті за результатами виборів і на основі узгодження політичних позицій формується коаліція депутатських фракцій, до складу якої входить більшість народних обранців від конституційного складу Верховної Ради, а в Регламенті вказується, що депутат, якого виключили із складу фракції, є позафракційним. Вирішення цього питання визначено як невідкладне, тож на його розгляд у Конституційного Суду не більше місяця.

Власне, хоча б як складалися обставини, будь-яке рішення КС може мати лише два наслідки (визнання коаліції легітимною або поза законом) і три шляхи подальшого розвитку подій.

Варіант №1. Оптимістичний

Оптимістичний для коаліції. КС визнає всі ухвалені зміни в Регламент конституційними й освятить законне функціонування більшості. Нині чимало політиків та політологів висловлюються за це. У своїх аргументах вони спираються на те, що в Основному Законі чітко прописано: коаліція створюється із депутатських фракцій, але нічого не сказано про те, що в неї не можуть входити окремі депутати.

За таких обставин події розвиватимуться своїм плином. Новостворений уряд, як і декларує, зможе сміливо втілювати свої реформи, спрямовані на забезпечення стабільності. Їх справно підтримуватиме парламент. За умови, звісно, що в Верховній Раді сформується остаточний чіткий розподіл на більшість та меншість, і окремі народні депутати не перебігатимуть з одного берега на інший залежно від того, куди вітер дує.

Варіант №2. Умовний

Згідно з цим шляхом Конституційний Суд назве всі нововведення, які дали можливість сформувати коаліцію із окремих народних обранців, незаконними. Однак це не надасть змінам зворотної сили. Тобто нелегітимна коаліція фактично отримає для свого існування зелене світло. Але лише один раз.

Звісно, це виглядатиме не зовсім справедливим і може спричинити хвилю громадських обурень і протестів. Якщо діючій владі вдасться із цим впоратися, то цілком імовірно, що й нинішній парламент, і створений ним уряд вдасться зберегти. Наш народ схильний забувати навіть про найсильніші невдоволення, а якщо до того часу ще й стануться хоча б якісь позитивні зрушення в економіці, можна припустити, що Кабмін цілком спокійно зможе працювати далі.

Варіант №3. Малоймовірний

Коаліцію позбавлять шансів на існування. Цілком очевидно, що за нинішнього розкладу сил в парламенті, в іншому форматі більшість створити навряд чи вдасться. Тож хочеш-не хочеш, доведеться готуватися до позачергових виборів у Верховну Раду. Але до нових перегонів не готові ані партії-велетні, яким довелося чимало витратитися під час президентської кампанії, ані дрібніші політичні сили. Про державне фінансування виборів за неухваленого цьогорічного бюджету взагалі годі й казати. Та і ніде правди діти — з нинішнім виборчим законодавством сподіватися на принциповий перерозподіл сил в українському парламенті не доводиться. Перспектива такого розвитку подій малоймовірна, однак списувати її з рахунку не варто. Так само, як не варто недооцінювати те, що доки країна підготується до чергового народного волевиявлення, у представників більшості зосередиться в руках вся влада.

Та хоча б який шлях напророчив своїм рішенням нам Конституційний Суд, мабуть, найближчим часом ми приречені жити із непереконливою більшістю. Сумнівною навіть не з точки зору її законності, а з боку народної довіри. Адже не одне важливе голосування має пройти бездоганно, а думки коаліціантів із різноголосся повинні злитися в гарно виспіваний хор, перш ніж пересічний українець знову повірить у дієздатність парламентської більшості. Не кажучи вже про світову спільноту.

Надія СМІЯН.

У селі Богомази ікон не пишуть

САМОВРЯДУВАННЯ

Пристойний шмат землі в селі Богомази, яким протягом 17 років розпоряджався виправний центр №103, перетворився на предмет судових розглядів. Колонія має намір до переможного кінця відсуджувати землю у Новобузької райдержадміністрації, не має наміру здаватися й Шевченківська сільська рада.

Бракувало робочих рук

Новобузький виправний центр №103 — головний біль для жителів села Богомази й навпаки. Складні відносини вже давно стали нормою. За кілька років під сокирами ув'язнених в окрузі загинули практично всі лісопосадки, що захищають поля від суховіїв. Через брак вугілля колонія обігрівається дровами. Черга дійшла й до сільського центру культури: клуб, як і залишені будинки, пішов у рознос — ув'язнені почали розбирати його по цеглинці на будматеріали.

Новобузький ВЦ № 103 — виправна установа відкритого типу. У колонії утримуються ув'язнені, котрі відбувають покарання за полегшеним варіантом строком до п'яти років. Виправний центр розрахований на 150 місць. На момент нашого приїзду тут проживало більш як 160 людей.

Коли 17 років тому в тиху глибинку, де лише п'ять вулиць і 62 двори, в'їхала виправна колонія, місцеві жителі щиро раділи. Установа державна, виправна, статутна, підлягає контролю і дисципліні, отже, буде порядок. Керівництво в присутності районної влади присяглося на сільському сході якісно поліпшити життя селян: дати людям роботу, підтримувати інфраструктуру, допомагати кормами.

У цій турботі немає нічого дивного: колонія за обопільною згодою з сільською громадою і районною владою одержувала в постійне користування 2401 гектар радгоспної землі. За найскромнішими арифметичними підрахунками, понад 13 гектарів на кожного ув'язненого. На додачу до землі установа одержала техніку й уже готову інфраструктуру колишнього радгоспного відділення — виробничі ділянки, майданчики, пташники й корівники, причому, разом з живністю. Про кращий подарунок виправне відомство й мріяти не могло!

Спочатку обіцянки виконувалися. Село ожило, збадьорилося. Жителі Богомазів і зараз з вдячністю згадують перші п'ять років тісної дружби з колонією, коли її начальником був Віктор Сербін. При ньому в селі робочі руки були в дефіциті. Сільський клуб тоді функціонував, дітей у Червонобаштанську школу возили за кошти установи, дороги були в порядку, городи орали, питну воду підвозили, давали по 4 тонни зерна на потреби підсобного господарства й соломою ділилися...

Але до ВЦ №103 прийшов новий начальник, якого слідом змінив «ще новіший», а нинішній, здається, уже восьмий, нікому жодних обіцянок не давав. Суть конфлікту керівник центру Вадим Голуб пояснює по-своєму: «У нас просто хочуть відібрати землю».

Крупа з ріпаку і борошно з льону

Факт незаперечний: обмежені у волі особи зобов'язані працювати — виховуватися працею, погашати судові стягнення, борги, аліменти, оплачувати комунальні послуги. Одне слово, утримувати себе, а за можливості ще й допомагати родичам. Єдине основне джерело доходу виправного центру — земля.

Але вся біда в тому, що земля, як стверджує нинішня «колоніальна» адміністрація, прибутків не приносить.

На виїзному засіданні робочої групи Новобузької райради, яке проходило в Богомазах, представники держдепартаменту з питань виконання покарань у Миколаївській області так пояснювали хронічну безприбутковість: ВЦ № 103 має право розпоряджатися землею на свій розсуд, він забезпечує виправні центри декількох областей України крупою й борошном. А районна влада створює перешкоди, не дає колонії повноцінно господарювати. Тому установа змушена обробляти землю разом з фермерським господарством з іншого району.

— Як це — земля прибутку не приносить? — дивуються фахівці, котрі знаються на агробізнесі. — З одного гектара, якщо не красти, можна запросто одержати 500 гривень чистого прибутку. Що ж, залишилося тільки помножити 500 гривень на кількість гектарів, якими користується колонія, і час замислитись.

Фото автора.

Вадим Голуб (ліворуч) з жителями села.

«Колоніальне» ярмо

Нинішнє село Богомази — типова глибинка: за спідометром 37 кілометрів від райцентру Новий Буг і 18 — від Шевченківської сільської ради. До реформування село було відділенням Зелене провідного в районі радгоспу «Червона Баштанка».

Найдоступніший і найпоширеніший вид транспорту в Богомазах — велосипед. На двох колесах тут добираються і у сільраду, і за хлібом. А от у райцентр на велосипеді вже не поїдеш. В екстремальних випадках, коли необхідно терміново доставити хворого до ЦРЛ, наймають приватне авто, оренда якого тягне на сто й більше гривень. Благенька дорога на Богомази сумна і до самого обрію пустельна.

Основний показник перспективного розвитку будь-якого села — відсоток народжуваності. Судячи зі статистики, у Богомазах із цим погано: народжуваність падає, а молодь уже зараз бачить у своїх снах міський асфальт. А що робити в селі, якщо немає роботи? Примітно, що вагома частина підростаючого покоління виховується в п'яти багатодітних родинах — 15 дітлахів. Чотири із цих родин у статусі неповних. Із 150 зареєстрованих жителів у Богомазах фактично проживає 88. 18 з них безробітні, десять прилаштовані в колонії. Інші — пенсіонери, інваліди, учасники і діти війни.

У тліючий земельний конфлікт підлило масла розпорядження голови Новобузької райдержадміністрації Інни Єгоренкової, що викликало обурення депутатського корпусу. Незважаючи на широко практикуючі в області земельні аукціони на право оренди, голова РДА авторитарно розпорядилася передати 531 гектар землі колонії в користування структурному підрозділу ДП ДАК «Хліб України» — агрофірмі Новополтавського елеватора. Вольовим рішенням виконавчої влади з'явився ще один учасник конфлікту.

За інформацією прес-служби обласної ради, доля землі в Богомазах перебуває на контролі депутатів. Вирішальне слово мають сказати судові інстанції й Державна інспекція з контролю над використанням і охороною земель у Миколаївській області.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв — село Богомази.

КОМЕНТАРІ

Валентина ТЕРЗІЄВА, голова Новобузької районної ради:

— Про яке захоплення землі мова? Земля має оброблятися ефективно: ні село, ні районний бюджет не повинні потерпати від безгосподарності. І районна рада має право це вимагати. Як пояснити той факт, що протягом останніх років у структурі посівних площ колонії, яка заявила себе виробником і постачальником круп, превалюють технічні культури — ріпак і соняшник? У 2008 році, приміром, ріпаком і соняшником було засіяно 1430 гектарів. Під урожай 2009 року теж посіяно 1040 гектарів озимого ріпаку... Як пояснити той факт, що показники врожайності з усіх культур тут найнижчі в районі? Лише торік уперше від ВЦ №103 надійшли кошти за використання землі. В 2008 році, за даними податкової служби, виправний центр переказав лише 18 тисяч гривень податку, що значно менше від інших орендарів. За такого підходу звідки з'являться робочі місця, матеріальний достаток, гроші на підтримку інфраструктури села?

Михайло ПЛЮТА, Шевченківський сільський голова:

— Якби керівництво виправної установи опікувалося людьми і приділяло увагу соціально-культурній сфері села, конфлікти не виникали б. Люди готові допомагати колонії, хочуть працювати. Але виправний центр навіть від місцевих дітей відмовився: витрати за доставку в школу висять на районному бюджеті. Нинішньої зими, коли снігу намітало по пояс, колонія самоусунулася від чищення доріг. Яка ж це соціальна відповідальність? Але ж в 1999 році, коли в Україні почалося розпаювання, жителі Богомазів залишилися ні з чим — їх віртуальні майнові й земельні паї стали надбанням виправного центру. Якби наша громада здавала цю землю в оренду, у бюджет надходило б 150 тисяч гривень податків, 60 відсотків з яких залишалися б у сільській скарбниці.

Якби громада здавала землю в оренду, у бюджет надходило б 150 тисяч гривень податків

Управління кадрів Верховної Ради України інформує:

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Азарова М. Я. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Балануци Олександра Олександровича, посвідчення № 6/06
Берещенка Анатолія Анатолійовича, посвідчення № 6/07
Богдана Івана Віталійовича, посвідчення № 6/08
Гошовського Михайла Васильовича, посвідчення № 6/09
Дулатової Ірини Володимирівни, посвідчення № 6/02
Єфименко Тетяни Іванівни, посвідчення № 6/10
Кутецької Віри Михайлівни, посвідчення № 6/01
Лук'яненка Віталія Євгеновича, посвідчення № 6/03
Любченка Костянтина Валерійовича, посвідчення № 6/25
Малярчука Анатолія Климовича, посвідчення № 6/11
Михайловського Сергія Викторовича, посвідчення № 6/04
Мураєва Євгенія Володимировича, посвідчення № 6/23
Олейнікова Євгена Володимировича, посвідчення № 6/12
Панцьо Івана Івановича, посвідчення № 6/05
Папаіки Олександра Олексійовича, посвідчення № 6/13
Пастуха Дем'яна Євгеновича, посвідчення № 6/14
Пахолка Павла Володимировича, посвідчення № 6/15
Пивоварова Георгія Костянтиновича, посвідчення № 6/16
Прокопця Валерія Юрійовича, посвідчення № 6/17
Рибака Сергія Олександровича, посвідчення № 6/18
Сисюка Вадима Миколайовича, посвідчення № 6/24
Стеблинського Миколи Михайловича, посвідчення № 6/19
Шевельова Олексія Олексійовича, посвідчення № 6/21
Школьника Леоніда Семеновича, посвідчення № 6/20.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Бойка Ю. А. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Астахова Руслана Володимировича, номер посвідчення 48/17,
Барамикова Євгена Петровича, номер посвідчення 48/29,
Ведєнкова Володимира Григоровича, номер посвідчення 48/10,
Виноградової Валентини Володимирівни, номер посвідчення 48/25,
Вишневського Вадима Мироновича, номер посвідчення 48/15,
Гайсіна Рустама Карімовича, номер посвідчення 48/27,
Голишева Віктора Михайловича, номер посвідчення 48/02,
Голіка Олександра Алімовича, номер посвідчення 48/19,
Долганова Андрія Вадимовича, номер посвідчення 48/01,
Долженкова Сергія Анатолійовича, номер посвідчення 48/09,
Єрьоміної Олени Юхимівни, номер посвідчення 48/11,
Кипиченка Леоніда Михайловича, номер посвідчення 48/06,
Косянчука Леоніда Васильовича, номер посвідчення 48/21,
Лінського Миколи Васильовича, номер посвідчення 48/24,
Любара Сергія Васильовича, номер посвідчення 48/18,
Мостицької Олени Олександрівни, номер посвідчення 48/20,
Нілова Ярослава Володимировича, номер посвідчення 48/08,
Обловацького Володимира Васильовича, номер посвідчення 48/28,
Олійника Олександра Анатолійовича, номер посвідчення 48/26,
Розкокохи Петра Никоновича, номер посвідчення 48/22,
Сабірова Ельдара Муллахановича, номер посвідчення 48/05,
Саксонової Оксани Миколаївни, номер посвідчення 48/16,
Самольцевої Лілії Олександрівни, номер посвідчення 48/03,
Семеряжко Наталії Григорівни, номер посвідчення 48/13,
Терлового Анатолія Миколайовича, номер посвідчення 48/12,
Чербаджи Миколи Миколайовича, номер посвідчення 48/31,
Шевченка Івана Олександровича, номер посвідчення 48/23,
Яссірського Едварда Леонідовича, номер посвідчення 48/04.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Колеснікова Б. В. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Готовкіної Марини Сергіївни, номер посвідчення 10/02;
Дюкова Юрія Олексійовича, номер посвідчення 10/01;
Івойлової Алли Антонівни, номер посвідчення 10/07;
Куташева Ігоря Вікторовича, номер посвідчення 10/06;
Логвінова Олега Миколайовича, номер посвідчення 10/04;
Омельяновича Дениса Сергійовича, номер посвідчення 10/10;
Пекарєва Дмитра Ігоровича, номер посвідчення 10/03;
Шакурова Івана Юрійовича, номер посвідчення 10/05.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Тихонова В. М. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Барановського Миколи Дмитровича, номер посвідчення 19/31
Бикадорова Віктора Петровича, номер посвідчення 19/04
Букрєєва Юрія Васильовича, номер посвідчення 19/05
Висоцької Людмили Іванівни, номер посвідчення 19/06
Гайдукова Михайла Дмитровича, номер посвідчення 19/07
Гладкого Віктора Кононовича, номер посвідчення 19/08
Донченко Тетяни Вікторівни, номер посвідчення 19/01
Зайцевої Ірини Павлівни, номер посвідчення 19/09
Іванова Юрія Васильовича, номер посвідчення 19/10
Карпушина Ніколая Георгійовича, номер посвідчення 19/11
Картушинської Наталії Михайлівни, номер посвідчення 19/02
Коробки Жанни Іванівни, номер посвідчення 19/12
Кушнарева Стефана Ігнатовича, номер посвідчення 19/13
Лисенко Наталії Іванівни, номер посвідчення 19/14
Натальхи Сергія Павловича, номер посвідчення 19/15
Остапенка Олександра Сергійовича, номер посвідчення 19/16
Палія Віктора Миколайовича, номер посвідчення 19/27
Парубця Павла Ігоровича, номер посвідчення 19/28
Рисухіна Леоніда Івановича, номер посвідчення 19/17
Сердюкова Анатолія Максимовича, номер посвідчення 19/18
Сидоренка Олега Петровича, номер посвідчення 19/19
Теплицького Юрія Михайловича, номер посвідчення 19/20
Толкованова В'ячеслава Вікторовича, номер посвідчення 19/26
Федорової Світлани Олександрівни, номер посвідчення 19/21
Хунова Юрія Айдамировича, номер посвідчення 19/22
Хуснутдінова Олега Якієвича, номер посвідчення 19/29
Чернової Надії Володимирівни, номер посвідчення 19/23
Шаблія Сергія Матвійовича, номер посвідчення 19/30
Шевцова Сергія Георгійовича, номер посвідчення 19/03
Шлеймовича Михайла Йосиповича, номер посвідчення 19/24
Щербаня Сергія Володимировича, номер посвідчення 19/25.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Табачника Д. В. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Авксєнтьєва Максима Юрійовича, номер посвідчення 34/10
Вороніна Віктора Миколайовича, номер посвідчення 34/01
Гнапа Василя Петровича, номер посвідчення 34/13
Дубинського Михайла Ілліча, номер посвідчення 34/11
Іщенка Ростислава Володимировича, номер посвідчення 34/02
Некрасси Ігоря Анатолійовича, номер посвідчення 34/03
Панка Геннадія Григоровича, номер посвідчення 34/04
Піскунова Віталія Олександровича, номер посвідчення 34/08
Погребняка Сергія Васильовича, номер посвідчення 34/07
Ромазанова Романа Сергійовича, номер посвідчення 34/05
Табалова Сергія Олександровича, номер посвідчення 34/12
Черненка Ігоря Ігоровича, номер посвідчення 34/09
Шатила Олександра Олександровича, номер посвідчення 34/06.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Толстоухова А. В. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Антонова Олександра Івановича, номер посвідчення 82/17;
Бєлік Марії Григорівни, номер посвідчення 82/06;
Бойко Юлії Миколаївни, номер посвідчення 82/26;
Бунєєвої Раїси Іванівни, номер посвідчення 82/07;
Вінницького Олександра Густавовича, номер посвідчення 82/21;
Гайдая Івана Володимировича, номер посвідчення 82/22;
Годунова Юрія Борисовича, номер посвідчення 82/18;
Григор'євої Ольги Олександрівни, номер посвідчення 82/01;
Іванова Вадима Павловича, номер посвідчення 82/25;
Капітана Олександра Олександровича, номер посвідчення 82/15;
Ковтун Галини Сергіївни, номер посвідчення 82/02;
Коніщевої Юлії Олегівни, номер посвідчення 82/23;
Марченка Вячеслава Івановича, номер посвідчення 82/09;
Мельника Олександра Васильовича, номер посвідчення 82/10;
Мішина Андрія Олександровича, номер посвідчення 82/28;
Мойсеєнка Юрія Валентиновича, номер посвідчення 82/31;
Нескромнюк Олесі Юріївни, номер посвідчення 82/05;
Паноченка Петра Олександровича, номер посвідчення 82/03;
Петрова Валерія Леонідовича, номер посвідчення 82/24;
Притуляка Володимира Миколайовича, номер посвідчення 82/30;
Романова Костянтина Едуардовича, номер посвідчення 82/14;
Скрипки Світлани Миколаївни, номер посвідчення 82/04;
Сороки Аркадія Семеновича, номер посвідчення 82/13;
Тимочко Тетяни Валентинівни, номер посвідчення 82/29;
Тимошенка Івана Івановича, номер посвідчення 82/12;
Форніки Сергія Євгенійовича, номер посвідчення 82/27;
Фурси Володимира Петровича, номер посвідчення 82/11;
Шпортько Оксани Володимирівни, номер посвідчення 82/08.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Слаути В. А. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Борисенка Володимира Денисовича, номер посвідчення 88/14;
Верниби Андрія Миколайовича, номер посвідчення 88/02;
Галицької Ірини Олександрівни, номер посвідчення 88/01;
Денисенка Євгена Олеговича, номер посвідчення 88/08;
Ємельянової Жаннети Леонтіївни, номер посвідчення 88/09;
Камінського Анатолія Вячеславовича, номер посвідчення 88/07;
Карнауха Костянтина Прокоповича, номер посвідчення 88/15;
Комарніцької Оксани Петрівни, номер посвідчення 88/04;
Котлярова Леоніда Івановича, номер посвідчення 88/10;
Кукси Дмитра Миколайовича, номер посвідчення 88/12;
Ралітного Миколи Васильовича, номер посвідчення 88/06;
Стрельченка Віктора Володимировича, номер посвідчення 88/05;
Суслікова Олексія Віталійовича, номер посвідчення 88/11;
Татарчука Геннадія Петровича, номер посвідчення 88/03.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Льовочкіна С. В. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Біби Валентина Яковича, номер посвідчення 45/22
Викаренка Андрія Анатолійовича, номер посвідчення 45/04
Діденка Олександра Анатолійовича, номер посвідчення 45/18
Єрмолаєва Андрія Васильовича, номер посвідчення 45/14
Запорожця Євгена Миколайовича, номер посвідчення 45/11
Калініченка Василя Васильовича, номер посвідчення 45/21
Кашиної Ольги Петрівни, номер посвідчення 45/01
Кіслова Сергія Вікторовича, номер посвідчення 45/12
Кіяниці Анатолія Миколайовича, номер посвідчення 45/20
Коваленка Вячеслава Петровича, номер посвідчення 45/09
Коломійця Миколи Леонідовича, номер посвідчення 45/03
Кошової Олесі Іванівни, номер посвідчення 45/16
Кудька Олександра Анатолійовича, номер посвідчення 45/23
Кулиняка Михайла Андрійовича, номер посвідчення 45/19
Левенця Юрія Анатолійовича, номер посвідчення 45/13
Мутеля Олександра Михайловича, номер посвідчення 45/10
Нагібіна Андрія Миколайовича, номер посвідчення 45/05
Напрієнка Павла Володимировича, номер посвідчення 45/24
Островської Ганни Володимирівни, номер посвідчення 45/17
Приходько Наталії Вікторівни, номер посвідчення 45/15
Романенка Олександра Григоровича, номер посвідчення 45/06
Стародубцевої Наталі Георгіївни, номер посвідчення 45/02
Тарасенка Вадима Вікторовича, номер посвідчення 45/07
Титаренка Олега Миколайовича, номер посвідчення 45/08.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Попова О. П. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Алєксєєнка Віктора Миколайовича, номер посвідчення 96/27,
Антоненка Віктора Александровича, номер посвідчення 96/06,
Безносика Олександра Сергійовича, номер посвідчення 96/01,
Бобляна Олександра Валерійовича, номер посвідчення 96/28,
Бульбахи Юрія Івановича, номер посвідчення 96/29,
Воловика Владислава Євгенійовича, номер посвідчення 96/24,
Козленка Анатолія Михайловича, номер посвідчення 96/26,
Кравченка Віктора Віталійовича, номер посвідчення 96/07,
Куценко Зінаїди Олександрівни, номер посвідчення 96/17,
Лашкової Валерії Станіславівни, номер посвідчення 96/09,
Мацак Галини Миколаївни, номер посвідчення 96/21,
Медведєва Віктора Івановича, номер посвідчення 96/13,
Мітіної Ірини Валентинівни, номер посвідчення 96/16,
Нестеренко Тетяни Григорівни, номер посвідчення 96/25,
Новикова Валерія Васильовича, номер посвідчення 96/08,
Олійник Наталії Іванівни, номер посвідчення 96/19,
Ординського Миколи Миколайовича, номер посвідчення 96/31,
Пітцика Мирослава Васильовича, номер посвідчення 96/05,
Піщаного Дмитра Івановича, номер посвідчення 96/10,
Рибалки Анатолія Васильовича, номер посвідчення 96/04,
Сачка Володимира Володимировича, номер посвідчення 96/15,
Срібного Анатолія Івановича, номер посвідчення 96/11,
Устименко Тетяни Анатоліївни, номер посвідчення 96/02,
Царинного Валерія Михайловича, номер посвідчення 96/23,
Черневського Михайла Юрійовича, номер посвідчення 96/20,
Чорнухи Тетяни Олександрівни, номер посвідчення 96/22,
Чугуїца Дмитра Миколайовича, номер посвідчення 96/30,
Шереметьєвої Олександри Іванівни, номер посвідчення 96/18,
Щеглова Сергія Юрійовича, номер посвідчення 96/14,
Щербакова Руслана Анатолійовича, номер посвідчення 96/12,
Яцуби Оксани Ігорівни, номер посвідчення 96/03.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Сівковича В. Л. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Велікданова Сергія Костянтиновича, номер посвідчення 77/13
Голумбівського Андрія Петровича, номер посвідчення 77/07
Горбалінського Миколи Дмитровича, номер посвідчення 77/21
Гуменюка Геннадія Васильовича, номер посвідчення 77/15
Данчука Леоніда Івановича, номер посвідчення 77/23
Зайця Володимира Миколайовича, номер посвідчення 77/16
Зінченка Сергія Васильовича, номер посвідчення 77/10
Качалова Івана Тимофійовича, номер посвідчення 77/06
Ковальова Володимира Володимировича, номер посвідчення 77/09
Ковальова Юрія Васильовича, номер посвідчення 77/08
Колюха Валерія Вікторовича, номер посвідчення 77/02
Кравченка Дениса Валерійовича, номер посвідчення 77/03
Малова Олександра Георгійовича, номер посвідчення 77/25
Мельничук Марії Іванівни, номер посвідчення 77/18
Миколюка Івана Івановича, номер посвідчення 77/22
Охріменко Алли Володимирівни, номер посвідчення 77/26
Підгорного Ігоря Олександровича, номер посвідчення 77/04
Пономарева Сергія Миколайовича, номер посвідчення 77/20
Провотар Світлани Леонідівни, номер посвідчення 77/01
Сергієнка Сергія Івановича, номер посвідчення 77/27
Синявського Петра Миколайовича, номер посвідчення 77/14
Слизченко Ніни Аркадіївни, номер посвідчення 77/17
Сулицького Бориса Миколайовича, номер посвідчення 77/19
Цикалевича Володимира Миколайовича, номер посвідчення 77/05
Чечеринди Єгора Володимировича, номер посвідчення 77/24
Шульського Валерія Петровича, номер посвідчення 77/12.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Шуфрича Н. І. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Барановської Тетяни Петрівни, номер посвідчення 5/17
Бережного Ігната Володимировича, номер посвідчення 5/14
Глібка Володимира Івановича, номер посвідчення 5/27
Давидкіна Юрія Володимировича, номер посвідчення 5/05
Дзігори Діани Сергіївни, номер посвідчення 5/01
Дорошенка Євгена Олександровича, номер посвідчення 5/06
Колеснікова Андрія Едвіховича, номер посвідчення 5/16
Короcташа Тараса Анатолійовича, номер посвідчення 5/02
Лавриненко Ірини Олександрівни, номер посвідчення 5/07
Левенця Євгенія Семеновича, номер посвідчення 5/22
Литвиненка Віктора Вікторовича, номер посвідчення 5/19
Малярця Дмитра Анатолійовича, номер посвідчення 5/21
Мелещенка Дмитра Олексійовича, номер посвідчення 5/18
Опаленика Андрія Степановича, номер посвідчення 5/08
Орлова Олексія Валентиновича, номер посвідчення 5/20
Селезньова Михайла Юрійовича, номер посвідчення 5/28
Семінського Олега Валерійовича, номер посвідчення 5/13
Сидорука Віктора Васильовича, номер посвідчення 5/09
Сидорука Віктора Вікторовича, номер посвідчення 5/10
Снігір Віти Михайлівни, номер посвідчення 5/15
Терещенко Ірини Василівни, номер посвідчення 5/25
Федоренка Миколи Миколайовича, номер посвідчення 5/12
Черевача Олега Володимировича, номер посвідчення 5/26
Черепані Вячеслава Михайловича, номер посвідчення 5/11
Чубінашвілі Тетяни Давидівни, номер посвідчення 5/24
Щербань Людмили Олександрівни, номер посвідчення 5/04.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
народного депутата України Гацька В. П.:
Гоменюка Олександра Івановича (номер посвідчення 326/18);
Комара Івана Петровича (номер посвідчення 326/19);
народного депутата України Єдіна О. Й.:
Мельника Олега Володимировича (номер посвідчення 119/17);
народного депутата України Клименка О. І.
Бутенка Альберта Валентиновича (номер посвідчення 381/15);
Золотарьова Антона Яковича (номер посвідчення 381/08);
Клименко Олени Миколаївни (номер посвідчення 381/09);
Мацки Олексія Віталійовича (номер посвідчення 381/22);
Чистякової Олесі Олексіївни (номер посвідчення 381/24);
Шевчука Василя Федоровича (номер посвідчення 381/30);
народного депутата України Крайнього В. Г.:
Середи Сергія Миколайовича (номер посвідчення 311/20);
народного депутата України Литвина Ю. О.:
Почикова Олександра Івановича (номер посвідчення 445/17);
народного депутата України Рибакова І. О.:
Гордієнка Станіслава Анатолійовича (номер посвідчення 253/33);
народного депутата України Трайдука М. Ф.:
Побежимової Валентини Тимофіївни (номер посвідчення 325/23);
Темченка Анатолія Георгійовича (номер посвідчення 325/14);
народного депутата України Фельдмана О. Б.:
Доброванова Євгена Володимировича (номер посвідчення 218/31);
Соболєва Дмитра Володимировича (номер посвідчення 218/26);
народного депутата України Філенка В. П.:
Кочерги Віктора Миколайовича (номер посвідчення 235/06).

У зв'язку з виключенням зі списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
народного депутата України Коржева А. Л.:
Зіневича Валерія Станіславовича (номер посвідчення 69/15);
народного депутата України Бірюка Л. В.:
Крицкалюка Івана Івановича (номер посвідчення 287/29);
Капєця Михайла Юхимовича (номер посвідчення 287/19).

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Сафіулліна Р. С. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Авер'янова Михайла Олександровича, номер посвідчення 40/16;
Алпатова Валерія Олексійовича, номер посвідчення 40/18;
Антоняна Грача Гарушовича, номер посвідчення 40/19;
Балабанова Гурамі Феохаровича, номер посвідчення 40/29;
Бєріна Дмитра Маркусовича, номер посвідчення 40/24;
Бінчука Анатолія Васильовича, номер посвідчення 40/02;
Бугая Валерія Михайловича, номер посвідчення 40/22;
Бута Олександра Івановича, номер посвідчення 40/09;
Влізла Ігоря Івановича, номер посвідчення 40/10;
Громи Олександра Миколайовича, номер посвідчення 40/13;
Деркач Оксани Антонівни, номер посвідчення 40/04;
Додонова Віктора Гурьяновича, номер посвідчення 40/27;
Зоріна Євгена Олександровича, номер посвідчення 40/28;
Киви Іллі Володимировича, номер посвідчення 40/31;
Константинова Костянтина Ігоровича, номер посвідчення 40/20;
Короткова Дмитра Михайловича, номер посвідчення 40/12;
Кравцова Андрія Володимировича, номер посвідчення 40/25;
Макарова Володимира Юрійовича, номер посвідчення 40/05;
Межейка Віктора Івановича, номер посвідчення 40/21;
Мельникова Миколи Івановича, номер посвідчення 40/11;
Овадовського Василя Пантелейовича, номер посвідчення 40/07;
Овадовського Олександра Васильовича, номер посвідчення 40/01;
Поклада Олександра Валентиновича, номер посвідчення 40/30;
Руденського Владислава Геннадійовича, номер посвідчення 40/15;
Сафонова Владислава Геннадійовича, номер посвідчення 40/23;
Ситюка Владислава Вадимовича, номер посвідчення 40/26;
Скворцова Валентина Сергійовича, номер посвідчення 40/14;
Уварова Олега Юрійовича, номер посвідчення 40/06;
Цинкевича Анатолія Юрійовича, номер посвідчення 40/08.

Японського депутата лихий поплутав

Парламентарій подав у відставку через те, що голосував за колегу

Депутат верхньої палати парламенту Японії подав у відставку, оскільки його було викрито в тому, що натискав кнопку голосування за свого відсутнього на засіданні колегу.

«Лихий поплутав», — так пояснив свій учинок на прес-конференції в Токіо парламентарій Масатосі Вакабаясі, що був міністром землеробства, лісівництва та рибальства і представляє опозиційну Ліберально-демократичну партію (ЛДП), **передає ІТАР-ТАКС.**

Він був змушений подати у відставку після того, як до дисциплінарного комітету верхньої палати подали знімок, на якому зафіксовано депутата в момент натискання чужої кнопки. Вакабаясі проголосував у такий спосіб за іншого представника опозиційної ЛДП, який був відсутній на слуханнях. У той день на пленарному засіданні верхньої палати проводили десять голосувань. За даними протоколу, в усіх нібито брав участь відсутній сусід 75-річного нині вже колишнього депутата Вакабаясі.

Система електронного голосування була введена у верхній палаті парламенту Японії 1998 року. Досі там не виявляли жодного випадку такого діяння.

ФОТОФАКТ

Цими днями мешканці Будапешта святкують 65-ту річницю визволення радянськими військами столиці Угорщини від фашистського режиму і вшановують пам'ять полеглих воїнів.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Корупційний скандал у польському війську

Спецслужби Польщі викрили корупційну схему у сфері організації тендерів у польських збройних силах (ПЗС) за участю високопоставлених військових чинів, зокрема з Генерального штабу.

Справа розпочалася півтора роки тому, коли група бізнесменів з Любуського воєводства звернулась до прокуратури та Центрального антикорупційного бюро (ЦАБ) із скаргою на військових, які за хабарі забезпечують охоронній фірмі «Hertz Systems» з міста Зелена Гура виграші тендерів на охорону військових об'єктів по всій Польщі.

Слідчі встановили, що згадана фірма вплутана також у корупційну схему здачі будівельних об'єктів для армії через «своїх» інспекторів з будівельного нагляду. Відстежуючи зв'язки директора фірми, у тому числі із застосуванням прослуховування телефонних розмов, слідчим вдалося знайти зв'язок між «Hertz Systems» та військовими. Нечистим на руку виявилися полковник з Генштабу, радник начальника управління, що відповідає за оснащення польського війська сучасними системами зв'язку. Слідчі володіють доказовим матеріалом, на якому полковник, зокрема, «інструктує» директора фірми, як виграти один з тендерів, інформуючи підприємця про специфіку вимог та конкурентів...

Полковника та бізнесмена, а також ще кількох військових та цивільних учасників злочинної групи затримано. Офіцери Генштабу, які є фігурантами в цьому корупційному скандалі, переведені у кадровий резерв з подальшим звільненням зі збройних сил.

Тим часом, за даними польських ЗМІ, Агентство внутрішньої безпеки та Служба військової контррозвідки перевіряють фінансову діяльність потужного концерну у галузі ВПК — «Бумар», який, без згоди Міноборони, віддав французькому банку під заставу 80 процентів акцій фірми «Радвар» (виробника радарів для ППО) під 18 мільйонів доларів кредиту.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Мовні тести приймає... поліція

У Чехії зробили більш суворими умови складання мовних іспитів для іноземців, які претендують на постійне мешкання в цій країні. Закон, що вимагає від мігрантів знання чеської, діє вже понад рік.

На думку законодавців, обов'язковий іспит з чеської мови мав стати першим кроком до інтеграції іноземця в чеське суспільство. Натомість, як зазначає газета «Lidove noviny», навколо іспитів вирують кримінальні пристрасті. Викладачі мовних шкіл свідчать, що їм пропонують хабарі.

«Та найгірше, що ми не можемо виявити шахрая, коли за нього складає іспит інша особа», — наводить слова одного з викладачів із Брно «Німецька хвиля». Таким чином, довідки про знання чеської мови одержали протягом року десятки чужинців, які не знають ані слова по-чеськи.

За даними міністерства внутрішніх справ, випадків «мовного» шахрайства найбільше було в Східній Чехії, і тамтешня поліція навіть посадила серед екзаменаторів своїх людей. Такий спостерігач має право відвести підозрюваного на допит просто з аудиторії. Викладачі твердять, що присутність на іспитах поліцейського має великий психологічний ефект. До речі, торік іспит з чеської мови складало 3800 чужинців, кожен п'ятий з них бажаної довідки не одержав.

ПЛАНЕТА

УЗБЕКИСТАН

Через недбалість лікарів дітей заразили вірусом імунодефіциту

В Узбекистані триває скандал, пов'язаний з недавнім розслідуванням справ про зараження дітей у лікарнях Намангана й Наманганської області вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ). Минулого тижня на сайті інформагентства «Фергана.ру» було розміщено документальний фільм, створений узбецькими журналістами на замовлення прокуратури Наманганської області. У ньому розповідається про те, що в результаті недбалості лікарів у декількох дитячих лікарнях Узбекистану в 2007—2008 роках 147 дітей були заражені вірусом імунодефіциту, 14 з них померли.

«Основна причина такої ситуації в тому, що головлікарі, їхні заступники й медсестри не виконують свою роботу з повною відповідальністю, не дотримуються санітарних правил, вони не вживали жодних протиепідемічних заходів. Співробітники халатно ставляться до своїх обов'язків», — каже прокурор Наманганської області. Причиною масового зараження дітей стали багаторазове використання без стерилізації катетерів, одноразових шприців та інструментів для забору крові. По декількох кримінальних справах проходили 13 медичних працівників. 12 з них були визнані винними в недбалості й засуджені до тюремного ув'язнення строком від п'яти до восьми років. Всі суди пройшли в закритому режимі, повідомляє «Євроньюз».

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ—ФРАНЦІЯ

Меркель і Браун підтримали введення санкцій проти Ірану

Учора прем'єр-міністр Великої Британії Гордон Браун і федеральний канцлер Німеччини Ангела Меркель виступили за введення нових, жорсткіших санкцій щодо Ірану у зв'язку з його ядерною програмою. Як повідомляється, це питання стояло на порядку денному під час зустрічі двох європейських лідерів у резиденції британського прем'єра в англійському місті Еллсборо, передає Ассошіейтед Пресс. Таким чином, сторони підтримали схожі позиції американського президента Барака Обами і його французького колеги Ніколя Саркозі, заявлені ними раніше цього тижня у Вашингтоні, про що повідомляв «Голос України».

За словами офіційних представників Гордона Брауна, за підсумками переговорів сторони зійшлися в думці про необхідність «застосування санкцій проти Тегерана, а також продовження роботи над цим питанням з іншими членами світового співтовариства».

Нагадаємо, США й деякі інші країни Заходу підозрюють Іран у розробці ядерної зброї під прикриттям програми мирного атома й наполягають на введенні нових санкцій проти Тегерана. Рада Безпеки ООН у попередні роки вже прийняла кілька резолюцій і наклала на Іран санкції, вимагаючи відмовитися від збагачення урану. Тегеран всі обвинувачення відкидає, заявляючи, що його ядерна програма носить виразно мирний характер.

Варто також зазначити, що під час візиту Ангели Меркель у Сполучене Королівство федеральний канцлер була нагороджена медаллю короля Чарльза II за «видатний внесок у розвиток наукових досліджень Великої Британії».

ФОТОФАКТ

Артистка балету танцює в Бруклінському ботанічному саду в Нью-Йорку.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Перший «космічний міліціонер» вилетів на МКС

З космодрому Байконур стартувала ракета-носій «Союз-ФГ» з кораблем «Союз ТМА-18». У піврічне космічне відрядження відправилися Олександр Скворцов, перший «космічний міліціонер» Михайло Корнієнко, а також астронавтка НАСА Трейсі Колдвелл-Дайсон. Екіпаж уже доповів, що його самопочуття добре, на борту корабля все нормально.

Для Скворцова та Корнієнка, за плечима якого шість років роботи в органах внутрішніх справ Москви, це перший космічний політ. Колдвелл-Дайсон відправлялася до космосу вдруге, уперше вона літала на міжнародну космічну станцію на шаттлі «Індевор» у серпні 2007 року. Екіпаж корабля «Союз ТМА-18» після прильоту на МКС прийматиме три шаттли та три вантажні кораблі «Прогрес М» і вийде двічі у відкритий космос з американського та російського сегментів станції. Тривалість експедиції — 167 днів.

Кількість політичних убивств і терору проти влади в 2009 році зросла на сорок відсотків

Трагічні події цього тижня — теракти в московському метро і дагестанському місті Кизлярі, що забрали життя 51 людини, закономірно стали предметом дискусій та експертних оцінок.

Думка всієї російської еліти, і провладної, і опозиційної, зводиться до одного: вибухи в Москві й Кизлярі — не випадковість, а продовження різкого зростання тероризму в країні. Росія знову повертається до часів хаосу початку 2000 років.

Кількість політичних убивств і терору проти влади в 2009 році зросла на сорок відсотків. І це попри те, що видатки бюджету на безпеку збільшилися й сьогодні становлять 31,3 млрд. доларів. Чисельність співробітників спецслужб різних силових відомств понад два мільйони чоловік, що більше від чисельності особового складу російської армії.

Але причини тероризму влада й опозиція називають різні. Медведєв лише вважає терористів «відморозками», «нелюдями». Путін закликає «виколупати терористів із дна каналізації», що, за словами одного з путінських критиків, є «раблезінською метафорою з пітерського підворіття, де виріс прем'єр-міністр, а не боротьбою з тероризмом мудрого політика».

Опозиція вважає, що «загвинчування гайок», відмова від демократичного шляху розвитку Росії, протиставлення політичних і громадянських свобод і так званої безпеки, є причиною активізації терору в Росії. «Ми, — заявив нещодавно президент Медведєв, — не маємо права ставити під загрозу безпеку наших громадян заради абстрактних теорій».

Слід пам'ятати, що Росія є батьківщиною світового тероризму. І весь кінець XIX століття, а потім революція 1917 року, сталінський терор проти власного народу, вказує на те, що той, хто пожертвував свободою заради безпеки, не заслуговує ні на свободу, ні на безпеку.

Ще важливо пам'ятати, що війни на Кавказі — це бич Російської імперії, вони ніколи не припинялися протягом поневолення народів Кавказу. Російський політичний клас як і раніше вважає, що безпеку можна забезпечити лише силою та ігнорувати лібералізм, терпимість до опозиції. А головне, в російської еліти стійкий стереотип: Кавказ — це не Росія, це інша територія, чужі громадяни.

Росія залишається імперією, яка намагається зберегти єдність території, ігноруючи багатонаціональність, релігійні традиції народів, що населяють величезний простір. Аксіомою є й те, що опора виняткова на силові засоби в боротьбі з тероризмом має сенс лише в тоталітарній або поліцейській державі. Але будь-яка імперія має свій початок і свій кінець.

Не чекаючи розслідувань терористичних актів у Москві, всі, починаючи від перших осіб держави до головних російських патріотів, обвинуватили «інородців, чеченців, кавказців» у тому, що вони винні в загибелі мирних людей. Агресивний, войовничий тон до «осіб неросійської національності» російських ЗМІ призвів до того, що повсюдно в Москві та в інших мегаполісах почали бити людей «не слов'янської зовнішності», звинувачуючи їх у тероризмі.

Політики-патріоти пояснюють це варварство «згуртуванням суспільства перед лицем небезпеки», а також для виправдання тотального контролю — мобілізацією навколо влади Медведєва—Путіна. Але навряд чи в кожний вагон метро можна поставити міліціонера із собакою. На будь-яку дію російської влади в терористів є протидія.

Теракти в московському метро і в Кизлярі дали потужний імпульс критиці влади. Більшість опозиції вважає саме Володимира Путіна винним у зростанні терору в Росії. На інтернет-сайті «Путіна у відставку» більш як 30 000 тисяч російських громадян зажадали змінити главу уряду. До того ж це відомі в Росії люди, які не бояться підписуватися власним прізвищем. «Хто нас скривдить, трьох днів не проживе», — хвалькувато обіцяв прем'єр-міністр Володимир Путін, який дослужився в дрезденській резидентурі аж до майора — знущально пише російський політолог Андрій Піонтковський про лідера партії «Єдиної Росії» та главу уряду РФ.

«Відбираючи в нас свободи, влада так і не забезпечила нам горезвісної безпеки. Найважливіші комунікації Москви — діряве решето для сваволі терористів, незважаючи на близькість штаб-квартири ФСБ, що розташована за лічені метри від місця вибуху на станції «Луб'янка». Це — цілковитий провал. Цій владі настав час піти», — зазначається в редакційній статті впливової московської газети «Ведомости».

Сьогодні депутати Державної Думи говорять про те, що саме США, стратегія «однополярного миру» Вашингтона, війни в Ірані, Афганістані стали причиною сплеску тероризму у світі й, зокрема, у Росії. А опозиція навпаки, підкреслює, що коріння тероризму в Росії треба шукати всередині країни. Деякі ліберали в Росії підкреслюють, що боротьба з тероризмом означає опору на економічні, політичні й соціальні засоби переконання, «включення» у ринкові відносини, в гуманітарне життя суспільства потенційних терористів і громадян «проблемних територій» країни.

До себе в союзники вони беруть навіть головного терориста планети Бен Ладена, котрий у недавньому зверненні закликає країни Заходу, насамперед США, замислитися: «Чому ми (Аль-Каїда) не повертаємо наші удари, приміром, на Швецію?» Не тільки через її неучасть у різних контртерористичних операціях, а й тому, що терористам у таких суспільствах значно складніше знайти відгук і підтримку».

Справді, тероризм процвітає в тих суспільствах, у яких терористи знаходять підтримку в населення. Хоча ще важливіше зрозуміти, що тероризм — це боротьба слабкого проти сильного, коли інші засоби не дають результату. Тероризму немає виправдань, однак, це реальність, проти якої треба боротися і, насамперед, унеможливити економічні й політичні причини його існування.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра СИНИЦІ/УНІАН.

Біля головного корпусу КНУ ім. Т. Шевченка студенти запалюють свічки з іменами загиблих унаслідок терактів на станціях метро Москви під час проведення студентської акції «Смерть у підземеллі».

Тепер навіть торішнього листочка на вулиці не знайдеш

СЛІДАМИ НАШИХ ПУБЛІКАЦІЙ

Серія публікацій у нашій газеті про бруд у столиці мала неабиякий резонанс. Якщо готувати ці матеріали допомагали мешканці Києва, телефонуючи і розповідаючи про сміття під ногами, то після виходу статей спілкуватися нам довелося зі столичною владою. І хоча метою моєї репліки «Безлад не на вулицях, а у головах», було не виказати своє «фе» конкретному начальнику, а підняти тему сміттєзвалищ на вулицях у цілому, добре, що на публікації так гостро реагують. І, що особливо приємно, — виправляють ситуацію.

Так, вулиця Героїв Севастополя, про яку я писала як про суцільний смітник, тепер — зразок охайності. Два дні тут працювали комунальні служби. По-перше, прибрали усе побутове сміття, що його викидали мешканці приватного сектору. По-друге, вивезли гілля дерев, і по-третє, вигребли торішнє листя. Гуляти цією вулицею — нині одне задоволення. Рештки «Запорожця» з проспекту Відрадного з купою порожніх пляшок теж зникли. Це свідчить про те, що столична влада все-таки дбає про імідж столиці, і їй не байдужий стан вулиць. До речі, «герой» іншої нашої публікації — дощенту розбита іномарка на вулиці Курській — теж цього тижня зник.

Хочеться вірити, що вирішиться проблема і урн для сміття. Адже якщо їх не буде на вулицях, то генеральне прибирання зійде нанівець. Крім того, культура наших громадян, на жаль, залишається на низькому рівні. Так, вечорами на тій же вулиці Героїв Севастополя, як і на сотнях інших, підлітки без остраху продовжують пити пиво та лузати насіння, звичайно, залишаючи лушпиння та пляшки. І це проблема не лише столиці, а всієї держави. Поки не підніметься рівень духовності, то бруд у головах перетворюватиметься на бруд на вулицях.

Тетяна ПАСОВА.

Інструктор не збирався зводити рахунки із життям

чому його парашут не розкрився, з'ясовує Міноборони

Стали відомі подробиці трагедії, що відбулася минулого вівторка на аеродромі в Чугуєві. Під час виконання стрибків з парашутом із вертольота загинув старший інструктор рятувальної парашутно-десантної групи навчальної авіаційної бригади Харківського університету Повітряних Сил, прапорщик Євген Кулешов. Стрибки виконувалися відповідно до плану підготовки військової частини на 2010-й навчальний рік.

Офіцери військової частини від коментарів утримуються. Для з'ясування причин і обставин трагедії Міністерство оборони України створило комісію на чолі з першим заступником командуючого Повітряних Сил ЗСУ Сергієм Онищенком. Керівництво Міноборони, Генштабу ЗСУ та командування Повітряних Сил України висловили щире співчуття близьким загиблого.

Прапорщик Євген Кулешов робив плановий стрибок із вертольота. Основний парашут не розкрився, скористатися запасним — не встиг. Деякі електронні ЗМІ встигли повідомити ще до офіційних висновків комісії про те, що військовослужбовець у такий спосіб звів рахунки з життям. Мовляв, досвідчений інструктор міг розкрити запасний парашут, але не розкрив, а отже...

Євген Кулешов справді зробив 767 стрибків. 768-й став для нього останнім. Прапорщик Кулешов загинув від удару об землю. У військовій прокуратурі Харківського гарнізону повідомили, що погодні умови під час виконання стрибків були в нормі, перед вильотом військовослужбовець пройшов медогляд, зауважень у медиків не було. Є. Кулешов здійснював стрибок з невеликої висоти — 1200 метрів. Можливо, допускають слідчі, усвідомлення того, що з основним парашутом щось не гаразд, прийшло занадто пізно. За словами старшого помічника військового прокурора Харківського гарнізону Володимира Павленка, під час огляду місця пригоди було з'ясовано, що Кулешов таки намагався відкрити запасний парашут, і той справді вийшов з ранця, однак не встиг розкритися.

Кримінальну справу за фактом загибелі парашутиста військова прокуратура поки що не порушувала. Ведеться перевірка, у ході якої мають з'ясувати, що саме трапилося з основним парашутом. Перед виконанням стрибків кожен парашутист проходить інструктаж. Кулешов також його пройшов, про що є розписи в книзі інструктажів. А щодо одного з головних питань, — хто складав Кулешову парашут — він сам чи інший військовики, — то на нього відповіді у слідства поки ще немає.

Нагадаємо, що торік у регіоні загинули двоє парашутистів. У квітні на тому само аеродромі в Чугуєві військовослужбовець харківської окремої авіаційної ескадрильї Антон Кузнєцов дістав тяжкі травми і згодом помер у лікарні. Причиною падіння став сильний порив вітру. Прокуратура звинуватила в трагедії керівника стрибків, який не провів належний інструктаж. Справу передано до суду. А в серпні 2009 р. трагедія трапилася на аеродромі в Коротичі під час тренувальних стрибків з літака Ан-2. Причиною загибелі парашутиста стала помилка при виконанні акробатичного маневру в повітрі.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Причиною залізничної аварії став неякісний ремонт

Прокуратура Миколаївської області назвала точну причину аварії на залізничному перегоні між станціями Мартинівська—Веселинове Одеської залізниці. Фахівці встановили: інцидент стався через неякісний ремонт автозчеплення вагона, проведеного державним підприємством «Укрспецвагон» у грудні 2008 року.

Нагадаємо, 26 лютого нинішнього року на перегоні Мартинівська—Веселинове з вантажного потяга висипалися мінеральні добрива. У товарняка автоматично спрацювали автогальма, вагони розчепилися й одержали ушкодження. Висипалося більш як 120 тонн мінеральних добрив (карбаміду).

— У результаті аварії ушкоджено рейки, вагони, було порушено графік руху поїздів. Одеській залізниці завдано матеріальних збитків на суму 5 116 гривень, а власникові добрив (ВАТ «Дніпроазот») — на суму майже 281 тисяча гривень, — повідомив миколаївський транспортний прокурор Юрій Палій.

За його словами, після перевірки прокурори виявили ознаки злочину в діях працівників ДП «Укрспецвагон». Миколаївська транспортна прокуратура порушила кримінальну справу.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

Підлітки без остраху продовжують пити пиво та лузати насіння. І це проблема не лише столиці

Перший національний канал має намір припинити практику перекладу українською мовою російськомовних «синхронів» у новинах

Київський апеляційний адміністративний суд скасував рішення Окружного адміністративного суду столиці, який 2 липня 2009 року зобов'язав Президента оголосити референдум про можливість вступу до НАТО. Таким чином, Феміда задовольнила апеляцію колишнього Президента Віктора ЮЩЕНКА

Гра «вірю-не вірю» — найпопулярніша «розвага» покупців і чиновників

Днями Верховна Рада так і не внесла змін до закону про маркування продуктів щодо ГМО. Пропозиція робити відповідні написи тільки на продуктах, що містять більш як 0,9 відсотка трансгенів, не пройшла.
Нові правила маркірування посіяли сумніви і в лавах фахівців, і серед споживачів. Останні поволі звикають до того, що навіть на пачці солі чи цукру, де трансгенів не може бути в принципі, виробники витискають магічну фразу: «Без ГМО». Але чи можна вірити усьому, що пишуть на етикетках?

Часто-густо стікери з відповідним написом на продукти клеять вже у магазині. Деякі продавці настільки захопилися, що навіть на упаковках, де є позначка самого виробника про наявність ГМО, ліплять наклейку протилежного змісту. Заступник начальника головного управління у справах захисту прав споживачів у Дніпропетровській області Ніна Перепелиця каже, що на власні очі бачила таку банку з тушкованою квасолею. Ліплять ярлики і на товари, у яких взагалі не може бути ГМО, наприклад, на мінеральну воду.

Хоча на законодавчому рівні остаточно ще не вирішили, як маркувати товари щодо ГМО, але таку інформацію треба вказувати уже сьогодні. Відтак виробникам дозволили наклеювати відповідні стікери і навіть... робити позначки олівцем, адже упаковка для товарів замовлялася раніше, коли про нову вимогу ще не йшлося. Хоча закон «Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні і використанні генетично-модифікованих організмів» був прийнятий ще у 2007 році, тільки зараз у нього були внесені зміни стосовно маркірування.

Але одна справа — наліпити ярлик, інша — забезпечити його «паперовим» підтвердженням про те, що ця партія товару відповідає вимогам нормативних документів. «Спеціалісти нашого управління практично ніде не бачили таких підтверджень, хоча в області є дві лабораторії, де можна перевірити вміст ГМО у продукті», — каже Ніна Перепелиця.

Чи можна покарати тих, хто вказав недостовірну інформацію про наявність ГМО? На жаль, ні, оскільки законопроект про штрафні санкції ще не прийнято. У самого управління, яке покликане захищати права споживачів, на такі аналізи немає коштів. Отже, наразі врятувати себе від ГМО може тільки сам споживач. Для цього доведеться придбаний товар нести до спеціальної лабораторії Державного центру стандартизації, метрології і сертифікації або в обласну СЕС. І заплатити зі своєї кишені за аналіз до п'ятисот гривень.

«Але навіть якщо ви доведете, що магазин вас обдурив, це йому не загрожуватиме жодними санкціями: позов про відшкодування морального збитку суд не задовольнить, оскільки відсутня законодавча база», — попереджає Ніна Перепелиця.

Тож поки що найдоступнішим методом у боротьбі за своє здоров'я лишається визначати «на око», які помідори отримані шляхом схрещування томатів з камбалою, і чи варто купувати капусту й солодкий перець, які лежать на полицях тижнями і мають такий вигляд, ніби тільки-но з грядки.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Дніпропетровська область.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У НОМЕР

Хворі з синдромом Дауна мають право на освіту, але не можуть його реалізувати

Щороку в нашій країні народжується близько 400 дітей із синдромом Дауна. Всі вони можуть стати повноцінними членами суспільства при наявності необхідної психолого-педагогічної й медичної підтримки. У світі вже давно діє налагоджена модель супроводу таких дітей і їхніх родин. В Україні поки що відсутня яка-небудь системна підтримка й професійна допомога людям із синдромом Дауна та їхнім ближнім.

«Наші діти мають право на освіту, але їм немає де його реалізувати», — нарікають батьки. Можливо, рішення цієї проблеми зрушиться з місця, коли запрацює перший в Україні центр раннього розвитку для дітей із синдромом Дауна. Його можуть відкрити вже у вересні цього року. У столиці для центру виділене приміщення. Зараз Всеукраїнська благодійна організація «Даун синдром» збирає кошти на його ремонт і мінімальне обладнання.

— Сьогодні практично неможливо повноцінно підготувати дітей із синдромом Дауна до звичайного дитячого садка й школи. Спеціалізованих центрів немає. 520 родин — члени нашої організації займаються з дітьми самостійно, найчастіше в домашніх умовах, по посібниках, одержуваних від російських колег або знайдених в Інтернеті, і змушені індивідуально шукати педагогів. Батьки не можуть замінити дітям необхідних фахівців: викладачів, дефектологів, логопедів і психологів, — каже президент Всеукраїнської благодійної організації (ВБО) «Даун синдром» і тато п'ятирічного малюка Сергій Кур'янов.

Ольга ВІТЕР.

СПОРТ

Не більше двох...

Футбол. Ліга Європи. 1/4 фіналу. Перші матчі. 1 квітня. **«Бенфіка» (Португалія) — «Ліверпуль» (Англія). 2:1 (Голи:** Кардосо, 59 (п), 79 (п) — Аггер, 9; **вилучено** Бабела («Ліверпуль», 30). **«Фулгем» (Англія) — «Вольфсбург» (Німеччина). 2:1 (Голи:** Замора, 60, Дафф, 63 — Мадлунг, 89). **«Валенсія» (Іспанія) — «Атлетіко» (Іспанія). 2:2 (Голи:** Фернандеш, 67, Вілья, 82 — Форлан, 59, Антоніо Лопес, 72). **«Гамбург» (Німеччина) — «Стандард» (Бельгія). 2:1 (Голи:** Петрич, 42 (п), ванНістелрой, 45 — Мбокані, 31).

Жодному з учасників цих матчів не вдалося забити більше двох м'ячів. Що свідчить про напругу і безкомпромісну щільну боротьбу. Особливо закрученим вийшов сценарій поєдинку в Лісабоні, де «Бенфіка» ціною величезних зусиль з мінімальною перевагою здолала «Ліверпуль».

Швидкий і несподіваний чудовий гол оборонця гостей Даніеля Аггера, також швидке і несподіване видалення Райана Бабела, неймовірний пресинг, гострі контратаки, два пенальті за один тайм, обстріл петардами з боку трибун — голова обертом іде від усього цього.

Отже, висловлюючись мовою шахістів, іх «партії» відкладено. Матчі у відповідь відбудуться 8 квітня.

Тур — на екрані

Матчі 23-го туру чемпіонату країни з футболу в Прем'єр-лізі ви зможете спостерігати на ваших телеекранах.

Сьогодні. «Зоря» — «Динамо» (Початок о 15.00, Перший національний канал), «Металіст» — «Таврія» (16.00, ТЕТ), «Металург» (Донецьк) — «Кривбас» (17.00, ТРК Футбол), «Дніпро» — «Закарпаття» (18.00, ТЕТ), «Оболонь» — «Шахтар» (19.00, ТРК Футбол). **Завтра**. «Арсенал» — «Металург» (15:00, ТЕТ).

ВІСТІ З КРИМУ

Десять родин одержали нові будинки

У селі Вилино Бахчисарайського району вручили ключі від п'яти спарених будинків, побудованих для десяти кримськотатарських родин за програмою облаштування й соціально-культурного розвитку депортованих громадян. Загальна вартість проекту — більше 5 млн. гривень. Споруди підключені до водопостачання й електрики, але не газифіковані. «Тут дійсно передбачається поки що пічне опалення, але в програмі ми передбачаємо проведення газу й на цю вулицю», — сказав голова республіканського комітету АРК у справах міжнаціональних відносин і депортованих громадян Едем Дудаков. Усього в Криму в черзі на одержання житла нараховується близько 7,6 тисяч кримськотатарських родин.

Парад тюльпанів у Нікітському ботсаду

Виставка тюльпанів у саду буде розгорнута на ділянці площею 0,3 га. За словами керівника екскурсійного відділу саду Людмили Аксьонової, один за одним, протягом двох тижнів зацвітуть більше 150 сортів тюльпанів, виставка триватиме до 1 травня. Загалом співробітники саду висадили 120 тисяч цибулин тюльпанів.

Георгій ВЕРВЕС.

Буряки сіють «по погоді»

ВРОЖАЙ-2010

У дванадцяти із двадцяти семи районів Вінниччини розпочали сіяти цукрові буряки. Ранні строки фахівці пояснюють необхідністю сповна використати вологу, яка є в грунті.

— Дивитися треба не на календар, а на погоду, — кажуть агрономи.

Насіння поклали в грунт уже на більш як десяти тисячах гектарів. Першими вивели в поле посівні агрегати в південних господарствах Томашпільського, Крижопільського та Ямпільського районів. Тут засівають поля, орендовані власниками Крижопільського та Томашпільського цукрозаводів. Торік заводчани одинадцяти цукроварень вирощували для себе сировину на 80 відсотках площі. Нинішньої весни збільшиться кількість господарств і фермерів, які відновлять втрачені раніше гектари цукристих. Загалом вирощуватимуть цукристі майже на третині площ. Сіють буряки не тільки на півдні. Вивели в поле посівні агрегати в деяких центральних районах і навіть на півночі — у Хмільницькому районі.

Солодкі гектари в регіоні збільшать приблизно у півтора разу. За словами начальника обласного управління агропромислового розвитку Анатолія Павліченка, сировину для цукрозаводів цьогоріч вирощуватимуть на плантаціях загальною площею трохи більше 70 тисяч гектарів. Якщо торік працювало одинадцять заводів, нинішньої осені відновлять роботу ще три цукроварні. Вінничани планують зварити не менше 250 тисяч тонн солодких кристалів. Кращий урожай буде в того, хто зуміє сповна використати наявну вологу, переконаний керівник управління.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ФОТОФАКТ

Біля Міністерства освіти та науки відбулася малочисельна акція протесту проти введення тестування у вузах України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У музеї про крадіжку навіть не здогадувалися

З Івано-Франківського краєзнавчого музею серед білого дня викрали цінне жіноче намисто 18 століття. Цікаво, що самі працівники про крадіжку довідалися лише тоді, коли правоохоронці знайшли прикрасу і поцікавилися, чи не зникло в них щось цінне.

Як повідомив керівник ЦГЗ УМВС у Івано-Франківській області Василь Гультайчук, коштовність поцупив 21-річний раніше судимий львів'янин. Як він сам пояснив правоохоронцям, прочитав в Інтернеті про попит на антикваріат і вирішив пошукати його в Івано-Франківському краєзнавчому музеї. Скориставшись відсутністю у залі музейного працівника, відкрив стенд і забрав намисто. Продавати «трофей» поїхав до Львова. Уже й покупця знайшов на «блошиному ринку», але злодія погубила жадібність. Тепер йому світить до 5 років в'язниці.

Це вже друга крадіжка з Івано-Франківського краєзнавчого музею за неповні два роки. Позаторік звідси викрали підсвічник доби Галицько-Волинського князівства. Його також знайшли.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ

Батьки не можуть замінити дітям необхідних фахівців: викладачів, дефектологів, логопедів і психологів

Залізницю грабував її колишній охоронець

Оперативники викрили злочинне угруповання, яке розкрадало феросплави на Придніпровській залізниці. Його організував колишній співробітник відомчої охорони, житель Запоріжжя. Допомагали ще двоє колишніх охоронців. Загалом група складалася із сімох осіб, троє — раніше судимі. Грабіжників «вирахували», розслідуючи справу про зникнення майже 12 тонн феромарганцю, який Актюбінський завод феросплавів (Казахстан) відправив запорізькому комбінату «Дніпроспецсталь».

«Таку кількість брикетів, по півтори тонни кожен, вивантажити на ходу неможливо та й на станції до вагонів не підберешся. Отже, у грабіжників був один вихід — загнати рухомий склад в якесь тихе місце, — розповів начальник сектору боротьби зі злочинними посяганнями на вантажі УМВС України на Придніпровській залізниці Сергій Рубан. — На станції Запоріжжя-Ліве ввечері товарняк поставили в частині вантажного парку, яка межує з лісопосадкою і дачними ділянками. Уночі зловмисники завантажили брикети в армійський ЗІЛ-131. Від його господаря ниточка потягнулася до інших виконавців, через яких правоохоронці вийшли на організаторів.

Викрадений феромарганець грабіжники встигли здати на пункти прийому металобрухту. Разом із членами злочинного угруповання відповідатимуть за скоєне і вантажники, яких наймали за сотню-другу. Дев'ятьох жителів Запоріжжя вже затримано, один перебуває в розшуку. Слідство з'ясовує, хто із працівників залізниці допомагав здійснити цю операцію. Зловмисникам загрожує від п'яти до восьми років тюрми.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

У чистий четвер розпочалася акція «За чистий Ужгород», ініційована журналістами обласної державної телерадіокомпанії «Тиса-1» і галузевою радою підприємців. Найбільший суботник заплановано провести 1 травня.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Змінився керівник «Дніпроенерго»

Збори акціонерів ВАТ «Дніпроенерго», якому підпорядковані Запорізька, Криворізька та Придніпровська теплоелектростанції (8,9 відсотка всієї виробленої в Україні електроенергії), проголосували за зміну керівництва компанії.

З посади голови правління звільнено Юрія Бочкарьова (колишнього міністра енергетики України, представника Президента в Запорізькій області), а на його місце призначено Романа Сердюкова. Останній до цього часу очолював Зуєвську ТЕС, яка через ТОВ «Східенерго» підпорядкована Донбаській паливно-енергетичній компанії. ДПЕК, у свою чергу, є структурним підрозділом групи СКМ народного депутата й підприємця Ріната Ахметова.

До речі, ДПЕК володіє 47,46 відсотка акцій ВАТ «Дніпроенерго», а держава, в особі НАК «Енергетична компанія України», — 50 відсотками плюс одна акція.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

За змову оштрафували ТОВ «Опус-авто» та «Автоцентр-Шкода»

ТОВ «Опус-авто» та «Автоцентр-Шкода», які надають послуги з перевірки технічного стану автомобілів під час державного технічного огляду на території Хмельниччини, оштрафовано на 13 тисяч гривень. З моменту входження на ринок ці суб'єкти господарювання встановили однакову вартість послуг, чим штучно усунули конкуренцію на ринку, в тому числі цінову.

«Суб'єкти господарювання мали різний рівень витрат на влаштування вимірювальних лабораторій та виробничих приміщень, де проводиться перевірка технічного стану; різну кількість позицій виконання операцій; різну трудомісткість перевірки технічного стану одного автомобіля» , — прокоментував в. о. голови Хмельницького обласного відділення АМКУ Анатолій Кармаліта.

Було виявлено й інші порушення, які дали зрозуміти, що економічне обґрунтування тарифів на послуги було відсутнє. А це потягло за собою покарання у вигляді штрафів.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

ПРИГОДИ

Серед білого дня

У центрі міста серед білого дня троє невідомих чоловіків пограбували ювелірний кіоск на речовому ринку. Спочатку, ніби потенційні покупці, зацікавилися золотими ланцюжками, а коли продавець виклала планшетку з ними на прилавок, вихопили її і зникли у невідомому напрямку. Продавець виявилася безпорадною проти трьох злочинців, а охорони власник ювелірного кіоску не наймав — з огляду на економію. Тож двадцять два золотих ланцюжки так і не повернулися до господарів.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Чотирирічний «стрілець» ледь не вбив брата

Чотирирічний Роман, мешканець села Рудка Любешівського району, вистрелив із мисливської рушниці в свого одинадцятирічного брата. Дмитра доправили в Луцьк, де в обласній дитячій лікарні йому з плеча видалили дріб. Загрози життю, на щастя, немає.

А до біди призвела недбалість батька хлопців. Того дня Іван Лук'янчук вийняв із сейфа рушницю і застрелив на подвір'ї собаку. Однак зброю не сховав, а поставив в кутку на кухні. Вона відразу зацікавила хлопчаків. Залишається загадкою, як чотирирічний Роман зумів не лише підняти досить важку двоствольну мисливську рушницю ТОЗ-16, а й вистрелити з неї. Отак біда затьмарила радість батьків, у яких за день до пригоди народилася п'ята дитина.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Дівчинку знайшли за два кілометри від дому

О 15-й годині до Чернігівського міського відділу УМВС звернулася 26-річна Інга, інвалід 2-ї групи, з повідомленням про зникнення 6-річної дочки Марини. Дівчинку вона випустила о 10-й ранку погуляти у двір, але та не повернулася на обід. Правоохоронці обійшли найближчі подвір'я, однак дитини не побачили. Лише коли стемніло, оперативники кримінальної міліції у справах дітей Деснянського відділу внутрішніх справ знайшли малу на одному з господарських дворів підприємства, за два кілометри від місця проживання. Як з'ясувалося, мандрівниця вже не вперше вирушала у «похід». Щодо її матері склали адмінпротокол — за невиконання обов'язків з виховання дитини.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

ФОТОФАКТ

З настанням тепла у Дніпропетровську розпочали лагодити дороги. Нині на повний хід іде капітальний ремонт вулиці Титова.

Фото Миколи М'ЯШКОВА (Укрінформ).

Наркоділки «працювали» на чотири області

Співробітники СБУ в Дніпропетровській області затримали членів міжрегіонального злочинного угруповання, які постачали і збували великі контрабандні партії психотропних речовин у Вінницькій, Дніпропетровській, Київській та Хмельницькій областях.

Як повідомили в прес-центрі СБУ, організатора групи, жителя Вінниччини, затримали у Дніпропетровську, коли він намагався реалізувати чергову партію наркотиків. Водночас у кафе на сусідній вулиці затримали й двох його спільників — чоловіка та жінку. Під час обшуку в наркоділків вилучили два кілограми амфетаміну та три тисячі пігулок екстазі, вартість яких за цінами «чорного ринку» перевищує мільйон гривень. За фактом порушено кримінальну справу.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

У НОМЕР

«Потяги ставали в'язницями на колесах, в яких гинули десятки тисяч людей»

Представники міжнародних і національних об'єднань жертв нацизму на прес–конференції у Польщі порушили питання моральної та матеріальної відповідальності «Німецької залізниці» за пережиті ними страждання у період Другої світової війни. Про це вчора в Укрінформі розповів голова Української спілки в'язнів–жертв нацизму Маркіян Демидов, передає агентство.

За його словами, «Залізниця німецького рейху» здійснила перевезення у концтабори, гетто та місця примусової рабської праці більш як 5 мільйонів чоловік з СРСР, країн Східної та Західної Європи. Він наголосив, що залізничні потяги та вагони ставали в'язницями на колесах, в яких гинули десятки тисяч дітей, жінок, літніх людей, а також військовополонених. Утім за роки, що минули після війни, ніхто й ніколи не висував жодних претензій до німецького перевізника, що отримав за це сотні мільйонів прибутків. У 65-у річницю закінчення війни, на думку М. Демидова, слід обговорити це питання та ініціювати «необхідні рішення, спрямовані на відновлення історичної пам'яті щодо скоєних злочинів та відповідальності за них».

М. Демидов також поінформував, що очолювана ним Українська спілка в'язнів-жертв нацизму в січні звернулася з листом до керівництва «Німецької залізниці», в якому виклала суть питання, з проханням про зустріч для проведення переговорів. З подібними листами, за словами М. Демидова, звернулися також польські та російські організації, що об'єднують жертв нацистських переслідувань, але відповіді ніхто не отримав.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Організували переправу за допомогою трактора Т-70 з причепом та човна

Якщо на інших річках області вода поступово спадає, то на Орелі, поблизу смт Царичанка, протягом доби, за інформацією Державної гідрометеорологічної служби, вона піднялася на 8 сантиметрів. Між селами Михайлівка та Заорілля ні проїхати, ні пройти. На 35-метровій ділянці автошляху рівень води сягає 60 см. Селищна рада організувала переправу за допомогою трактора Т-70 з причепом та човна. В такий спосіб перевозять людей, доставляють харчі, питну воду, надають лікарську допомогу. Як повідомили в Центрі пропаганди ГУ МНС, стоїть вода й на автошляху між селами Гупалівка (Магдалинівський район) та Нехвороща (Полтавська область). Тут обійшлися попереджувальними знаками та загорожею для безпечного проїзду через ділянку дороги. А в обласному центрі підтопленими лишаються ще до десятка приватних будинків і погребів.

Вл. інф.

26 березня. Харків. Восьмий щорічний «Ярмарок робочих місць «Політех—2010».

27 березня. Великодні майстер-класи у столичному музеї Івана Гончара.

28 березня. В Україні святкували Вербну неділю.

29 березня. Попереджувальна акція протесту близько 80 водіїв столичного тролейбусно-експлуатаційного депо №2, з вимогами погасити заборгованість з виплати зарплати.

30 березня. Під час пленарного засідання склали присягу 22 новообрані народні депутати від Партії регіонів.

31 березня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Діючим Головою ОБСЄ, Державним секретарем — міністром закордонних справ Республіки Казахстан Канатом Бекмурзайовичем Саудабаєвим.

1 квітня. Театралізована акція біля Верховної Ради України проти нового Трудового кодексу, що обмежує права трудящих.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

ПРИВІТАННЯ

В єдності і любові

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Життєстверджна християнська спадщина виступає сьогодні благословенною спонукою духовного відродження нації, могутнім чинником творення громадянського суспільства, матеріалізується в неповторній цивілізаційній ідентичності українців.

Новітні часи нашої історії означені спільними зусиллями Української держави і Церкви, спрямованими на подолання важких наслідків недалекого минулого, на економічне й духовне піднесення, консолідацію суспільства, на єднання віри, думки і справи в ім'я України, на благо кожного.

Тож нехай світлі Великодні дні нагадають нам, що тільки в єдності й любові ми здатні здолати всі випробування й труднощі, нехай спонукають і скерують нас на нові справи добротворення, зміцнять наші духовні і тілесні сили, додадуть наснаги, терпіння й милосердя для гідного виконання свого християнського й громадянського обов'язку.

Нехай Воскреслий Господь благословить Україну і кожного з нас на мирне і щасливе майбутнє.

Христос Воскрес!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Шановні земляки, дорогі мешканці України!

З відчуттям глибокої радості і від щирого серця вітаю вас з Воскресінням Христовим, з Пасхою Христовою!

Це не просто релігійне свято — це, в першу чергу, торжество справедливості і перемоги добра над злом. Воскресіння Ісуса — це утвердження віри і надії у серці кожного християнина, це великий дарунок Божої любові й благодаті.

Нехай ця радісна подія зміцнює наші переконання в тому, що достойні терпіння нагороджуються перемогою, а чесне життя увінчується славою.

Глибоко переконаний, що з цим світлим днем, до оселі кожної української родини прийде справжнє людське щастя, добробут та любов.

Душа нехай чистішою стає, серце переповнюється любов'ю, а помисли завжди будуть щирими, світлими та добрими.

Всіх земних благ Вам і вашим родинам!

Христос Воскрес!

Голова Комітету Верховної Ради України з питань правової політики Сергій МІЩЕНКО.

ФОТОФАКТ

У кримському селі Міжгір'я 70–річний Володимир Голуб самотужки та за свої кошти вже вісім років будує храм Різдва Пресвятої Богородиці.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Три тисячі писанок як символ Відродження

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Півсферу відродження, що важить більш як 200 кілограмів, вкриває понад три тисячі великодніх писанок. Останні, щоправда, не справжні, а дерев'яні. Кожна букова писанка має свій малюнок. Вік деяких орнаментів — понад три тисячі років.

— У старовинних багатовікових візерунках зібрано всі найвищі людські духовні цінності. Писанка — найчистіший витвір людської душі, концентрація любові та добра, яка дарує надію на духовне відродження. Оксані Мась удалося об'єднати архаїчні візерунки писанок та геометричні форми — минуле та майбутнє, технології та мрії. Створити особливий філософський образ відродження, чистоти, досконалості, — розповіли в галереї Тетяни Міронової, офіційного представника, мецената та організатора відкриття скульптури.

Тим часом до розпису писанок долучилися не тільки народні майстри з усієї країни, а й прості українці, діти і навіть монахині. Презентована «Сфера» є символом єднання України, незалежно від світогляду громадян чи регіону їхнього проживання. А тому, мовляв, скульптура дуже сильна в енергетичному плані.

— Чому скульптура називається саме «Сфера Відродження»? На думку художниці, поняття «відродження» потрібно розглядати в кількох планах — світському та духовному. Нині науковці в усьому світі замислюються над тим, як боротися з екологічною кризою, яка наступає на нашу планету. Мається на увазі проблема вичерпності природних ресурсів. Є думка, що врятувати нас зможе газ Гелій-3. Великі його запаси є на Місяці. Уже доведено, що за один політ на Місяць шатл може зібрати значну кількість цього газу. Під час його переробки виникне паливо, енергії якого буде достатньо, щоб задовольнити потреби, приміром, США. І це дає нам надію на відродження, як то кажуть, у світському сенсі, — переконують у галереї Тетяни Міронової.

А от прості громадяни у «Сфері Відродження» передусім помічають символ духовного єднання.

— Кожна писанка — це наче окрема людина, зі своїми проблемами, справами тощо. У такі святкові дні, як, наприклад, Різдво, Христове Воскресіння, ми всі об'єднуємося, забуваємо зло, негаразди. І стаємо наче одним цілим, як ця сфера, — діляться своїми враженнями прихожанка Наталія Василівна.

Підтримала проект Оксани Мась і церква. У переддень відкриття скульптури намісник Києво-Печерської лаври архієпископ Павло запевнив: «Скульптури з писанок спонукають захоплюватися милістю Божою і дякувати прекрасним рукам, що творили цю красу. Думаю, прихожани зможуть оцінити роботу художниці належним чином».

Розміщуватиметься скульптура із Великодніх писанок на площі Хресто-Воздвиженського собору неподалік від входу до ближніх печер до 12 квітня.

До речі, 4 квітня буде презентовано ще одну скульптуру із писанок. Цього разу — на місці будівництва майбутнього Кафедрального собору Воскресіння Христова. Адже саме до цього місця йтиме Хресна хода у світле Воскресіння.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Боже, вільна сцена

У Львівській обласній психіатричній лікарні («на Кульпаркові», як звикли говорити городяни), давно готуються до Великодня. Писанки та крашанки в нещодавно відкритому реабілітаційному центрі пацієнти оздоблювали своїми руками.

До речі, це приміщення істотно відрізняється від інших будов сумного закладу. Тут чисто і гарно, звучить музика, навколо — яскраві кольори, можна посидіти за комп'ютером...

На допомогу місцевим ескулапам приходить мистецтво. Картини пацієнтів є настільки дивовижними та емоційними, що у глядача завжди щемить серце. Часом і не зрозумієш, що роботи створені якимись особливими людьми — такі радісні вони і світлі.

Коли ж знову збирається театральна трупа лікарні і ставить нову п'єсу, то обов'язково на неї приходять і глядачі «з вулиці». Нині старі афіші згорнуті, проте виношуються нові амбітні плани — зіграти разом із театром Курбаса на власний сюжет виставу, де половина акторів — пацієнти, а решта — курбасівці.

А ще в лікарні мріють про свій музей архітектури, в якому розташують невеличкі копії кращих споруд Львова і кілька футуристичних макетів майбутніх будов.

Ірина ЄГОРОВА.

На знимку: пацієнт Михайло.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

За сприяння районної влади й місцевих підприємців 750 продуктових наборів отримали до великоднього столу діти–сироти, кризові сім'ї , самотні люди та малозабезпечені родини Тисменицького району Івано–Франківщини, *повідомляє наш власкор Дарина Назарчук*

У НОМЕР

УЖГОРОД

Про піднесене й земне

Зустрічі керівників влади й духовенства напередодні Великодня стали доброю традицією. Цього разу голова облдержадміністрації Олександр Ледида та голова обласної ради Михайло Кічковський обговорили із керівниками релігійних організацій області низку актуальних питань, що стоять перед церковними громадами.

Олександр Ледида відзначив, що останнім часом суспільство переживало нелегкі часи, але країна витримала іспит демократією. Велика заслуга в цьому й духовенства, зокрема й закарпатського. У краї живуть представники різних віросповідань, і великим досягненням є те, що суттєвих міжконфесійних суперечок практично не спостерігається.

Учасники зустрічі відзначили, що по суті конфліктні ситуації щодо майна, які мали місце у 90-х роках, вичерпані. А кількість храмів і монастирів, які є на Закарпатті, свідчить про високий духовний стан краян.

Проте серед нерозв'язаних проблем згадали і майнові питання. Олександр Ледида пообіцяв, що влада буде активно перейматися цією проблемою. Допомагатиме і в узаконенні земельних прав церковних громад. На рівні області планують розробити відповідну програму. «Маємо раз і назавжди закріпити землі за храмами», — підсумував керівник області.

Обговорили також питання спрощеного перетину кордонів очільниками релігійних організацій. Олександр Ледида повідомив, що під час нещодавньої зустрічі з керівником Західного регіонального управління Державної прикордонної служби України Артуром Горбенком серед іншого йшлося про максимальне сприяння вищому духовенству під час поїздок до сусідніх країн у рамках різноманітних соціальних проектів.

Голова облради Михайло Кічковський відзначив, що подібні зустрічі є добрим підгрунтям для формування сприятливого релігійного клімату в краї. Олександр Ледида наголосив, що влада високо цінує готовність церкви до міжконфесійного діалогу:

— Великим досягненням на Закарпатті є те, що вище духовенство може зустрітися за одним столом, вкласти своє бачення розвитку суспільства. В свою чергу представники влади знають про ваші проблеми і працюватимуть над ними.

Василь НИТКА.

P. S. Як повідомили «Голосу України» в управління інформації та зв'язків із громадськістю облдержадміністрації, сьогодні в Закарпатській області зареєстровані та діють 1683 релігійні організації 37 віросповідань, серед яких 1591 релігійна громада, 53 монастирі, шість духовних навчальних закладів, сім місіонерських товариств, дев'ять релігійних братств, чотири центри та 13 управлінь.

Вихід з посту за правилами: прислухайтеся до розуму, а не до шлунка

Киянка Оксана вже складає пасхальне меню. Мріє, як з'їсть шматочок м'яса і вип'є келих вина. Дівчина вже кілька років свідомо дотримується Посту. Каже, в такий спосіб, відмовляючись від звичного їстівного задоволення, випробовує свій дух. Останнім часом стало модно поститися. Це роблять навіть ті, хто не вважає себе глибоко віруючою людиною.

Представниці прекрасної статі, наприклад, під час Великого посту намагаються схуднути. Проте Оксана стверджує, що це хибна спроба. Адже у раціоні м'ясо доводиться замінювати більшою кількістю картоплі, хліба. А за такого меню позбутися зайвих кілограмів не всім удасться. Та й, за словами співрозмовниці, дотримуватися правил Посту зараз коштує дорого. На ринках підскочили ціни на гриби, овочі, фрукти, яйця. Навіть у кулінарії столичних супермаркетів з'явилися пісні страви. Проте коштують вони не дешевше за м'ясні. Великдень пройде, ціни впадуть. Це — традиція нашої торгівлі: до обіду й ложка, проте дорога...

Оксана помітила, що зараз і громадське харчування пішло назустріч тим, хто дотримується посту. Якщо кілька років тому до Великодня дівчина не могла пообідати у кафе, то зараз таких обмежень немає — у меню майже кожного знайдуться пісні пропозиції. І хоча дівчина планує влаштувати свято шлунку за пасхальним столом, об'їстися в неї не вийде. Каже: з'їси небагато м'ясного, і відчуєш повне блаженство. Навіщо ж робити гірше?

На жаль, не всі так вважають. Тому дієтологи попереджають про небезпеку, яка може виникнути під час різкої зміни харчового раціону. На Великдень, як і на Новий рік чи травневі свята, викликів у швидкої допомоги більшає. Лікарі кажуть: люди звикли під час свят довго сидіти за столом і багато їсти. Не всі можуть вчасно зупинитися, от і мають проблеми із шлунком, від переїдання страждає і серце...

МОЗ попереджає: для всіх, хто сповідує піст, вимоги однакові: в жодному разі не можна нехтувати рекомендаціями з харчування під час виходу із посту. Особливо це стосується хворих із хронічними захворюваннями серцево-судинної, дихальної, травної, ендокринної та сечовивідної систем, виникнення та перебіг яких мають безсумнівний зв'язок з харчуванням.

Щоб запобігти негативним наслідкам виходу з посту, МОЗ рекомендує дотримуватися таких правил:

1. Кількість їжі, яка споживається за святковим столом, не повинна бути надмірною. Найкраще припинити їсти, коли ще лишається невеличке відчуття голоду. Не слід намагатися з'їсти більше за допомогою лікарських засобів. Останні здатні лише частково покращити перетравлення їжі та не можуть запобігти розвитку наслідків переїдання.

2. Не слід вживати більш як 150—200 грамів м'яса (особливо жирного — свинини та баранини), більше одного яйця та багато соусів (зокрема майонезу), які містять велику кількість тваринних жирів.

3. Свідомий та розумний вибір безпечних і корисних продуктів за святковим столом включає переважно рибу та продукти рослинного походження — фрукти, овочі та злакові продукти.

4. Особлива обережність необхідна у вживанні алкоголю. Адже отруєння алкоголем посідає перше місце серед причин госпіталізації українців у святкові дні разом із підвищеним травматизмом. Алкоголь взагалі не слід вживати без їжі і його кількість після посту слід зменшити у двачі три рази порівняно зі звичайною.

Будьте здорові!

Ольга ВІТЕР.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Озветься дерево любов'ю до Христа

Виставку ікон у візантійському стилі відкрито у державному архіві Тернопільської області. Їх автор — художник із Хмельницького, уродженець Тернопільщини Володимир Шерстій. Візантійський стиль з витягнутими ликами святих побутував до середини XY століття.

Що змусило автора повернутися до нього на початку XXI? На думку Володимира Шерстія, котрий із своїми творами побував у багатьох містах України і зарубіжжя, важливо не втратити цей унікальний стиль. Тепер більше пишуть малюнки на релігійні теми, а за часів Візантії святі лики не мали співпадати з людськими грішними обличчями, тому робили їх витягнутими. На виставці експонуються також фото дерев'яних храмів області та дерев'яних скульптур Іоанна Пінзеля. Останні, до речі, невдовзі повезуть на виставку до Лувру.

На свою батьківщину привіз виставку «Вишиваний дивосвіт» заслужений майстер народної творчості Михайло Покиданець. Родом він також з Тернопільщини, нині живе у Чернівцях. Імпульс до незвичного для чоловіків заняття дала йому зустріч у молоді роки з Сергієм Параджановим. Михайло Покиданець зіграв одну з епізодичних ролей у його відомому фільмі «Тіні забутих предків», бачив, з яким трепетом ставився великий режисер до гуцульського мистецтва. І ось вже більше сорока років пан Михайло творить голкою справжні шедеври: ікони **(на знімку)**, хоругви, рушники, картини. Йому запропонували ілюструвати вишивками ювілейне видання «Кобзаря», яке готується до 150-річчя з дня смерті Тараса Шевченка. У обласному краєзнавчому музеї в Тернополі він демонстрував 20 робіт своєї Шевченкіани, а всього привіз їх більше півсотні. До речі, Михайло Покиданець є автором кількох технік вишивання, його твори експонуються в Індії та Німеччині. Нині знаний майстер продовжує «вбирати» у вишиття греко-католицьку церкву у Чернівцях, прихожанином якої він є. Після Тернополя Михайло Покиданець повезе свою виставку до міста Зборова.

Володимир Шерстій (праворуч) з директором архіву Богданом Хаварівським.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

Культовим спорудам — «іменних» рятувальників

У кожному храмі Запоріжжя та області проведено передсвяткові заходи з підготовки і перевірки протипожежного стану.

Крім того, на час великодніх свят за кожною церквою закріпили фахівця Міністерства з надзвичайних ситуацій. Про це повідомив журналістів начальник головного управління МНС у Запорізькій області, генерал-майор служби цивільного захисту Олексій Лепський.

За останні три місяці в області сталося вже 484 пожежі. Врятовано 65 осіб і, на жаль, загинуло 43. Незлим тихим словом згадують рятувальники й минулу зиму, коли їм доводилося цілодобово, у двометрових заметах, буквально пробивати основні автомагістралі регіону. А тільки-но сніг танув, у тому ж режимі еменесники долали наслідки підтоплення у багатьох населених пунктах. А ще в Бердянську, разом з портовими службами, вони майже тиждень рятували завантажене зерном іноземне судно. І таки врятували!

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Михайло Покиданець є автором кількох технік вишивання, його твори експонуються в Індії та Німеччині

Без вуглеводнів країна цього року не залишиться

ШЕЛЬФ

Планом підприємства ДАТ «Чорноморнафтогаз» передбачено річний видобуток природного газу обсягом не менш як 1,1 млрд. куб. метрів, газового конденсату — 65 тис. тонн і нафти — 8 тис. тонн. За рахунок виконання капітального і поточного ремонтів 117 експлуатаційних свердловин, а також заходів стосовно інтенсифікації їхньої віддачі компанія розраховує отримати додатково близько 14 млн. куб. метрів газу, 1,3 тис. тонн рідких вуглеводнів. Крім того, уже цього місяця Самопідйомна плавуча бурова установка «Таврида» (далі — СПБУ) розпочне буріння на газоконденсатному родовищі «Штормове» в північно–західній частині Чорного моря нової експлуатаційної свердловини. На початку літа вона буде підключена до газотранспортної системи. Очікується, що її добовий дебіт становитиме 120 тис. куб. метрів природного палива. У літній сезон «Чорноморнафтогаз» закачає також у підземне сховище 300 млн. куб. метрів газу власного видобутку і здійснить його транспортування магістральними газопроводами обсягом не менш як 1,7 млрд. куб. метрів.

Величезною видається програма геологорозвідувальних робіт. Їх здійснюватимуть і на кошти компанії, НАК «Нафтогаз України», і за рахунок державного бюджету. Це свідчить про те, що «Чорноморнафтогаз» має намір приростити запаси вуглеводнів і послідовно нарощувати обсяги їхньої розробки.

СПБУ «Сиваш» готується вийти на точку пошуково-розвідувального буріння нафтового родовища Суботіна, що розташовується на Прикерченському шельфі Чорного моря. Планами його освоєння цьогоріч передбачено буріння свердловин глибиною 3100 і 2900 метрів. Після закінчення робіт фахівці компанії на підставі даних однієї параметричної і чотирьох пошукових зможуть нанести на карту перше родовище нафти в українській частині Чорноморського шельфу й підрахувати його ресурси. Але навіть нині в ДАТ «Чорноморнафтогаз» упевнені в перспективності цього родовища, а тому у своєму виробничому плані накреслили конкретні роботи з облаштування першої черги морського нафтового промислу, щоб уже наступного року розпочати його експлуатацію.

Крім того, заплановано проходку параметричних свердловин на Голіцинському родовищі, структурах Рифтова-Осетрова та Глибока. Усі вони розташовуються на північно-західному шельфі Чорного моря. Також буде проведено детальні сейсморозвідувальні роботи на Західно-Булганакській та Архангельській площах, підготовлено технічні умови для сейсморозвідувальних досліджень площі Гордієвича. Завершиться аналіз результатів сейсморозвідки на площах Суботіна-Абіха й Одеська-Безіменна. Нині оформляється пакет документів для подання заявки в Мінприроди для одержання ліцензії на промислову розробку Фонтанівського газоконденсатного родовища Керченського півострова, спеціального дозволу на геологічне вивчення Придорожнього

родовища, ділянки зі структурами на Прикерченському шельфі Чорного моря — Глибока, Соколова-Південна, Союзна.

Широкий фронт робіт і в будівельників компанії. Вони введуть в експлуатацію першу чергу установки низькотемпературної сепарації в Управлінні підземного зберігання газу «Глібовка», що дасть змогу збільшити добування газового конденсату. Здійснять реконструкцію газорозподільної станції «Сімферополь-2», що зніме проблеми постачання природним газом північно-східної частини міста й населених пунктів Сімферопольського району. Побудують і встановлять у морі на Архангельському газовому родовищі блок-кондуктор, що дасть можливість незабаром наростити тут кількість експлуатаційних свердловин. Продовжиться також спорудження другої черги магістрального газопроводу «Глібовка—Сімферополь». Він призначений під газ, який отримають 2011 року з нового газового родовища компанії «Одеське». Буде також облаштовано й додаткові свердловини на найстарішому в Криму Семенівському нафтовому промислі.

Голова правління ДАТ «Чорноморнафтогаз» Валерій Ясюк зазначив, що виробнича програма на 2010 рік готувалася ретельно й піддавалася істотній корекції. У результаті всі цифрові параметри зросли і спираються на реальний фінансовий фундамент. У тому числі й на спільну діяльність ДАТ «Чорноморнафтогаз» з такими іноземними партнерами, як «Шелтон Канада Корп.», «Блек Сі Ойл енд Газ АГ», «Сібіем Ойл плс», з Китайською національною корпорацією точного машинобудування, а також з міжнародними фінансовими установами.

Для реалізації своєї виробничої програми компанія має намір мобілізувати і власні внутрішні резерви. Став жорсткіший контроль над схоронністю і рухом матеріально-технічних ресурсів на складах підприємства, їх цільовим і раціональним використанням. Заплановано реалізацію неліквідних і не використовуваних у виробництві товарно-матеріальних цінностей. Але в першу чергу розраховують у «Чорноморнафтогазі» на підтримку держави. Зокрема, сподіваються на те, що НКРЕ України все-таки почує аргументи газовиків України і збільшить ціну на природний газ, що добувається ДАТ «Чорноморнафтогаз», а заодно й тарифи на транспортування природного палива магістральними газопроводами, його зберігання, закачування й відбір із підземного сховища.

І ще: в компанії розроблено план надання великих платних послуг. Це й будівельно-монтажні роботи, послуги зв'язку, морського, автомобільного й повітряного транспорту, діагностування автотранспортних засобів та устаткування, судноремонт і навіть лікування й відпочинок на оздоровчій базі підприємства, що розташована на Тарханкутському півострові.

Георгій ВЕРВЕС.

Фото автора.

ДОВІДКА

20 жовтня 1978 року наказом Мінгазпрому СРСР на основі Кримського газопромислового управління було створено Виробниче об'єднання «Чорноморнафтогазпром». Основне призначення — вивчення нафтогазоносності акваторії Азовського моря та Чорноморського шельфу, розвідницьке й експлуатаційне буріння, облаштованість і розробка родовищ вуглеводнів.

У 1998 році перетворено на Державне акціонерне товариство «Чорноморнафтогаз». Пакет акцій підприємства в повному обсязі належить державі й передано до статутного фонду НАК «Нафтогаз України».

Нині на балансі підприємства 17 родовищ, з яких 11 газових, 4 газоконденсатні і 2 нафтові. Сумарні запаси всіх родовищ сьогодні становлять: по природному газу — 58,56 млрд. куб. метрів, по газовому конденсату — 1231 тис. тонн, по нафті — 2530 тис. тонн.

У розробці перебувають три газоконденсатні (Голіцинське, Штормове, Фонтанівське), шість газових (Архангельське, Стрілкове, Джанкойське, Задорненське, Східно-Казантипське, Північно-Булганакське) і одне нафтове (Семенівське) родовища.

ІНВЕСТИЦІЇ

Сто тисяч євро — на технології

Саме таку суму готовий виділити Євросоюз на реалізацію Севастопольським регіональним екологічним моніторинговим комітетом проекту «Підвищення енергоефективності в муніципалітеті Севастополя на основі наявного позитивного досвіду».

Важливість співробітництва європейців із громадою українського міста підкреслив глава Представництва Євросоюзу в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшера, який прибув до Севастополя спеціально для презентації проекту. «Відомо, що споживання на душу населення енергії в Україні приблизно в чотири рази вище, ніж в Європі, — пояснив інтерес європейців до проблем нашої країни пан Тейшера. — Але потрібно йти в ногу із сучасним розвитком і серйозно займатися питаннями енергозбереження. Треба піклуватися про те, щоб витрачати ресурси, котрі йдуть сьогодні на енергію, на інші проекти, на благо міст і, звичайно, на благо навколишнього середовища. Проблеми навколишнього середовища не мають меж. Я радий, що Севастополь отримав цей грант від Європейського Союзу».

На думку заступника голови Севастопольської МДА Олександра Климова, проект буде першим кроком на шляху реалізації масштабного впровадження інноваційних технологій у комунальне господарство Севастополя.

Кошти, виділені на реалізацію проекту, мають піти насамперед на поліпшення законодавчої та регуляторної бази на місцевому рівні, яка полегшить впровадження в господарський комплекс міста енергоефективних технологій. Низка підприємств ЖКГ теж може отримати свою частку від гранту, якщо візьме участь у конкурсі із заощадження електричної та теплової енергії. Для простих громадян проект теж може стати корисним — він передбачає можливість індивідуальним споживачам ознайомитися із сучасними та ефективними енергозберігаючими технологіями й одержати зрозумілу і перевірену інформацію стосовно можливостей із поліпшення енергоефективності житлового фонду. Демонструватимуть можливості, які відкриває проект, на практиці: заплановано вдосконалити систему теплоізоляції будинків, зовнішнього освітлення і запровадити інноваційні технології в систему забезпечення городян теплом. Почінати практичну реалізацію задуманого вирішили в одній із міських лікарень.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Чи потрапить наш товар на європейські ринки?

Питання зовсім не риторичне. У час, коли криза зупинила кредитування і розвиток багатьох виробничих та споживчих галузей країни, а скорочення виробництва потягнуло за собою зменшення споживання електроенергії, сама енергетична галузь опинилась у доволі непростих умовах.

Не відкрию секрет: особливістю енергетичного виробництва є те, що надлишки виробленої продукції не можна покласти на склад, а потім скористатися ними, коли підвищиться попит. Тому енергетикам і доводиться шукати свої, специфічні, шляхи накопичення та якісного і надійного постачання енергії. А звідси — успішного та вигідного її продажу. Справді революційним кроком у цьому став пуск нової Дністровської ГЕС. Це унікальна енергетична споруда світового масштабу з найсучаснішими технологіями. Якщо схематично змалювати її можливості, то це має такий вигляд: коли попит на споживання електроенергії падає, станція «кладе на склад» воду. А в години «пік» буквально в лічені хвилини цей запас можна перетворити на електроенергію. Відсутність таких технологій раніше робила українську енергію низькоякісною, стримувала інтеграцію нашої енергетики в єдину європейську енергосистему.

Але сьогодні перші кроки на шляху до закордонного споживача вже здійснено. Далі цей шлях торуватиме і ВАТ ЕК «Хмельницькобленерго».

— Чи вдасться і нам запропонувати свій товар іноземним покупцям — проблема доволі складна, залежить від багатьох економічних і політичних складових, — переконаний генеральний директор компанії Олександр Шпак. — Розв'язати її лише на рівні обласної енергокомпанії важко. Однак це не означає, що ми не повинні бути готові до такого кроку, тому вже нині роботу розпочато.

Так, будується лінія, котра зв'яже Рівненську, Хмельницьку АЕС, пройде через Вінницьку область і вийде на Дністровську ГЕС. Вона дасть можливість працювати в парі базовим енергетичним потужностям, таким як атомні станції, котрі акумулюватимуть енергію в нічний час, із маневреними станціями, які перекриватимуть дефіцит у пік навантажень. Цей принцип якраз і визначає поняття якісної енергії. Тож, запроваджуючи його, «Хмельницькобленерго» зможе вийти на європейські ринки.

Але водночас усі розуміють, що поняття якості енергії — це цілий комплекс, котрий включає і технічні, і управлінські, і ринкові новації. Тут не можна применшувати жодного чинника. Саме через це останнім часом багато йдеться про необхідність реформування вітчизняного енергоринку. Одна з основних новацій — це продаж енергії через біржу.

Щоправда, зустрічаючись із промисловцями і підприємцями області, хмельницькі енергетики відчули, наскільки неоднозначно сприймається ця ідея. Споживачі бояться бути ошуканими, потерпають від штучного накручування цін. Але ж потрібно хоча б на крок зазирнути вперед. Біржові стосунки — це шлях до демократизації енергетичного ринку, скасування монополії і диктування цін. Споживач повинен обирати постачальника енергії, укладати з ним договори, а в разі потреби продавати чи докуповувати енергію на ринку. Ось тут і почнеться боротьба за споживача, яка призведе і до конкуренції серед енергокомпаній, і до стабілізації ціни на енергоринку. Принаймні їх визначатиме ринок, а не централізовані директиви.

У такій ситуації кожній енергокомпанії варто буде добре подумати над тим, чи зможе вона виконати всі запити споживача, бути справді конкурентоспроможною. У «Хмельницькобленерго», розуміючи, що якості не може бути без серйозних капіталовкладень і модернізації галузі, свого часу прийняли масштабну програму розвитку, котра коштуватиме 42 мільйони гривень. Це технічна розбудова, модернізація та реконструкція десятків тисяч кілометрів електромереж, заходи із зниження і недопущення понаднормативних витрат енергії. А водночас — упровадження пілотного проекту з переведення на електроопалення присадибної зони Нетішина, низки шкіл в Ізяславському районі, що належать до тридцятикілометрової зони ХАЕС.

Одним із найбільших досягнень компанії стало визнання її лідером у впровадженні процесного менеджменту та міжнародних стандартів системи управління якістю у сфері передачі та постачання енергії. Тож перед кращими енергокомпаніями світу було засвідчено надійність у роботі та високу якість послуг і товару, що пропонують хмельницькі енергетики. А це означає, що з'явилась надія на успішне партнерство із зарубіжними енергетиками та споживачами.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Джерело «Під Матір'ю Божою»

ЛІКУЄ ПРИРОДА

Так у Моршині, що на Львівщині, люди називають джерело природної столової води **(на знімку вгорі)**. За легендою, у давнину біля нього двом діткам, які гралися, з'явився образ Матері Божої і з того часу вода тут надзвичайно цілюща. Як стверджують фахівці, її хімічний склад наближається до складу плазми крові: ультрапрісна, вона підходить для вживання усім без винятку.

Моршинська вода унікально впливає на організм — очищає від шлаків, нормалізує обмін речовин, корисна при нирковій патології, досить активно і легко засвоюється, надходячи прямо в клітини. А все це завдяки дивовижній властивості — вона має правильну будову кристалика (шестигранник), такою вода буває лишень після Різдвяного освячення. Люди набирають її каністрами й використовують для пиття і приготування їжі. Завдяки цілющій воді курорт Моршин є одним з лідерів у лікуванні кишково–шлункового тракту, хвороб печінки та жовчних шляхів.

У народі кажуть, що здоров'я — це дар Божий, який підтримує сама природа. І ті, хто неодноразово бував у Моршині, розповідають, що тут, навіть, тільки п'ючи воду, одразу почуваєшся краще. До того ж бальнеологічний курорт розташований у мальовничій долині Прикарпаття, оточений неповторними краєвидами. Темно-зелені сосни та ялини тут чергуються зі стрункими берізками, задумливою вільхою, могутніми дубами, сріблястими буками. Довкола панує спокій, а тишу порушує лишень пташиний спів, створюючи атмосферу легкості, піднесення та гарного настрою.

З історії

Археологічні відкриття свідчать, що територія, де тепер розташований курорт, була заселена ще в кінці кам'яного віку, тобто близько 10—6 тисяч років тому. Перші письмові згадки про населений пункт знаходимо у судових книгах, датованих січнем 1482 року, де вказано, що Моршином та навколишніми селами володів український шляхтич Юхно (Юрій) Нагваздан. На той час прикарпатські землі входили до складу Польського королівства.

Відомо, що ще у XV ст. мешканці Моршина звернули увагу на незвичайні властивості місцевих природних джерел. Однак освоювалися дари природи повільно. Вглиб століть сягає промисел прикарпатських селян, які для особистого користування та продажу із самовиливних джерел мінеральної води (ропи) випарювали кухонну сіль у металевих котлах, що знаходились у солеварні. Такі виробництва називали жупою або банею.

У 1538 році власники Моршина, шляхтичі Бранецькі, зацікавившись селянським промислом, домоглися від королівської канцелярії дозволу на відкриття соляних шахт. Було викопано п'ять шахтних колодязів для видобування ропи. Але розрахунки Бранецьких розбагатіти не виправдалися, сіль виявилася гіркою, непридатною для їжі. Джерела та шахти було занедбано.

Невдачливі підприємці не підозрювали, від чого вони відмовилися. Тоді вони ще не знали, що гіркий присмак солі дає мірабіліт (сірчано-натрієва сіль), який ще не був відкритий. Німецький лікар І. Глаубер здобув його хімічним шляхом через 120 років після того. Ще пізніше складові славнозвісної глауберової солі були підтверджені в мінеральній воді моршинських джерел.

У 1875 році через Моршин та навколишні села була прокладена залізнична лінія Стрий-Станіслав (тепер Івано-Франківськ), а в самому Моршині в урочищі Вигодівка побудована залізнична станція. Це пожвавило економічне життя. У заможних городян королівства з'явився підвищений інтерес до красивих куточків природи на Прикарпатті.

Черговий власник Моршина, заповзятливий купець Боніфацій Штіллер, вирішив на цьому заробити. У газетах, які розповсюджували у великих містах Галичини, Штіллер дав оголошення про відкриття у Моршині кліматичного курорту для лікування хворих на туберкульоз легенів. У травні 1878 року після того, як лікар С. Дзіковський доповів про можливість організації лікувального закладу на засіданні «Бальнеологічної комісії» у Кракові, відбулося відкриття курортного сезону. З цього часу мінеральні води моршинських джерел стали об'єктом досліджень вчених-хіміків та медиків, до них проявляють дедалі більший практичний інтерес.

«Моршинкурорт»: науковий підхід і мудре управління

Нині «Моршинкурорт» об'єднує в собі п'ять санаторіїв — «Перлина Прикарпаття» **(на знімку внизу)**, «Дністер», «Світанок», «Лаванда», «Черемош», бальнеологічну лікарню, бювет, лікувально-діагностичний центр.

— Люди проживають у різних санаторіях, проте лікуються вони усі, можна сказати, однаково — водою. Моршинські мінеральні води використовують і для внутрішнього, і для зовнішнього застосування, а також для різних промивань, зрошень, інгаляцій, — розповідає Євген Слободян, головний лікар бальнеологічної лікарні. — За наявності відповідних показань хворим призначають мінеральні ванни, циркулярний душ, підводний душ-масаж та інше. Для лікування також широко застосовують торф'яні грязі та озокерит, який містить мінеральні масла і смоли, що підсилюють крово- і лімфообіг.

Біля бювету — велелюдно (принаймні тричі на день). За годину до прийому їжі пацієнти набирають цілющу водичку в особливий посуд і, спілкуючись, п'ють її маленькими ковточками. У воді, скажімо, з джерела №6 тільки сульфатів магнію і калію близько 80%. Вода унікально діє на тканини печінки, підшлункову залозу, жовчні шляхи, на стан кишечника та обмін речовин. Джерело №1 (або М-1, «Магдалена») благодійне для хворих зі зниженою кислотністю. Та особливо корисна для всіх вода з джерела №4 («Під Матір'ю Божою»). Проходячи через товщу порід, вона збагачується не тільки корисними мінералами, органічними речовинами, а й природним киснем. З 1996 року «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар» розливає у пляшки столову воду під торговою маркою «Моршинська», майже з джерела, бо розташований від нього на відстані 1,5 кілометра.

Окремо слід сказати про нещодавно створене відділення «Лікувально-діагностичний центр», яке очолює талановитий лікар і прекрасний організатор Ніна Половинко. Тут проводять обстеження усіх бажаючих. Часто працюючі люди удома не знаходять часу зайти до поліклініки, а перебуваючи на санаторно-курортному лікуванні, вони мають можливість обстежитися у висококваліфікованих фахівців на новітньому обладнанні, здати необхідні аналізи в сучасних лабораторіях, замовити окуляри чи полікувати зуби. До послуг пацієнтів — півтора десятка фахівців (серед яких: психотерапевт, уролог, гастроентеролог, хірург та інші), кабінети дослідження шлункового соку та дуоденального зондування, біохімічна, імунологічна та цитологічна лабораторії. За сорок хвилин центр обслуговує до ста п'ятдесяти пацієнтів.

Завдяки мудрому адміністративному управлінню «Моршинкурорт» впевнено йде вперед.

— У нас останні півтора року ціни стабільні, розуміємо економічну ситуацію в країні і створюємо такі умови, щоб якомога більше людей середнього достатку оздоровилися, — ділиться Микола Фурманюк, заступник головного лікаря з реалізації путівок, послуг і маркетингу. І продовжує:

— Їздили переймати досвід до Європи. Там дійсно — сервіс, до якого ми ще йдемо, проте і ціни відповідні. Скажімо номер-люкс у нас коштує приблизно 30 євро, а там — 100. Що стосується підходів і методик лікування, цілющих властивостей води, то у нас вони набагато кращі. Та й у плані наукового забезпечення маємо колосальні переваги перед світовими курортами. Особисто я не поїхав би лікувати печінку за кордон.

Лікування нового типу

Ідеологію курортного лікування, що була у ХХ сторіччі, слід змінити. У цьому переконаний Богдан Аксентійчук, головний лікар санаторно-курортного комплексу «Моршинкурорт» **(на знімку посередині)**. Далекоглядний і прогресивний керівник, Богдан Іванович розповідає про народження курорту нового типу:

— Тепер, коли маємо доступ до медикаментозних засобів світового рівня, хочемо серйозно позмагатися з офіційною охороною здоров'я. Нашим пацієнтам допомагатимемо, враховуючи курортні чинники і лікувальні технології. Це буде не просто курорт, де вживають воду і використовують грязі, а ми ще й розробляємо низку серйозних медичних напрямів, щоб оздоровити людину в комплексі.

За статистикою, 50—60% хворих, які перебувають на стаціонарі, могли б успішно підлікуватися у санаторіях. При цьому ефект був би кращим: і психологічний, і економічний. У такий спосіб ми могли б розвантажити офіційну охорону здоров'я (не потрібно було б стільки ліжко-місць) і тим самим здешевити лікування.

Відомо, що одна гривня, вкладена в реабілітацію пацієнта, повертається чотирма — економічного ефекту. Оздоровившись у Моршині під час відпустки, люди менше хворіють, їхня продуктивність праці зростає.

За нинішньої економічної ситуації ми також маємо цілу низку проблем. Усім відомо, що криза рано чи пізно закінчується, і виграє той, хто під час кризи інвестує і розвивається. Скажімо, наймінімальніші кошти, які маємо можливість інвестувати, вкладаємо у ремонт приміщень, закупівлю новітнього медичного обладнання, в навчання персоналу. Ми повинні бути готові до перерозподілу ринку і маємо амбіційні завдання — приваблювати пацієнтів ефективним лікуванням і якісним обслуговуванням.

У минулому році, приміром, було 28 тисяч відпочивальників, із них 9,5 тисячі до нас направив Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Я їм дуже дякую за те, що дають людям можливість пройти курс лікування. Та надзвичайно приємно, що Моршин полюбили майже 60% відпочивальників, тобто це ті, що їдуть за власні кошти. У нас зростає кількість приїжджих з Росії, Молдови, Білорусі, з'явилися із США, Ізраїлю, Греції, Канади та інших держав. Але в першу чергу ми налаштовані обслуговувати українців. Наше завдання — якнайкраще відпрацювати стандарти лікування, обслуговування, харчування, які максимально використовували б наукові та природні здобутки. Моршин має бути і стане сильним медичним центром.

Нині наш курорт не проводить платних процедур. Він працює за принципом: зробити усе можливе для поліпшення здоров'я пацієнта. Незалежно від вартості номера — у плані лікування усі рівні.

«Моршинкурот» орієнтований на лікування надзвичайно поширених захворювань. Адже, згідно зі статистикою, кожен сьомий громадянин України переніс гепатит різної етіології, 90% населення мають проблеми з кишечником, на цукровий діабет хворіє близько мільйона осіб.

Перебуваючи у санаторії, людина не може займатися тільки лікуванням, а тому створюємо умови для цікавого і корисного дозвілля. Крок за кроком вперто рухаємося вперед, а надихають нас задоволені пацієнти.

Оксана КАЛУГІНА.

Фото автора.

Підтоплень можна уникнути, якщо усувати їх причини, а не наслідки

Нині засоби масової інформації щодня повідомляють про паводки, які охоплюють одну за одною території нашої країни. Перші дзвіночки пролунали з Херсонщини. Там у полоні великої води опинилися цілі села, значні масиви сільськогосподарських угідь тощо. Стало відомо, що внаслідок підтоплення грунтовими та затоплення поверхневими водами саркофагів скотомогильників, розташованих у курортних зонах Херсонської області, можуть виникнути екологічні проблеми. А отже — прощавай, туристичний сезон. Приміром, на території дитячого табору «Червоні вітрила» у Скадовському районі в 50-х роках було розміщено скотомогильник тварин, вражених сибіркою, який згодом законсервували. Тепер за 20 метрів від саркофагу власник табору збудував басейн. І такі випадки, на жаль, непоодинокі. Традиційно неблагополучними у плані підтоплень є також Дніпропетровщина, Миколаївщина, місто Кременчук на Полтавщині, а в зоні особливого ризику — західні області країни.

Гідрометцентр визнав, що нас чекають серйозні весняні паводки. Зокрема, як сказав директор Українського гідрометцентру Микола Кульбіда, вода в річках країни підніметься на 2—3 метри. Екологи впевнені: очікуване підняття рівня води на 3 метри — це катастрофа. «Для Києва великий паводок — це зростання річок більш як на 60 сантиметрів, — пояснює голова української екоасоціації «Зелений світ» Юрій Самойленко. — Три метри — це потоп. Частина Троєщини, територія від Оболоні до Подолу, Русанівські сади, Бортничі, Конча-Заспа будуть затоплені. Здебільшого постраждають приватні будинки. Багатоповерхівки вціліють, але, якщо до Дніпра не рине вода з Київського та Канівського водосховищ». Уряд уже створив комісію з координації дій центральних та місцевих органів виконавчої влади, пов'язаних із запобіганням можливому затопленню територій внаслідок льодоходу, повені та паводків у 2010 році.

Додають вогню у багаття і невтішні сейсмологічні прогнози. Згадаймо прогнозований землетрус у Румунській частині Карпат, який так чи інакше може зачепити й українські території. А як відомо з досліджень учених, вода в порах породи підсилює підземний поштовх на 1—2 бали.

НАША ДОВІДКА

В Україні підтоплення земель спостерігається на території понад 500 великих і малих міст й охоплює площу більш як 200 тис. га (11% від загальної площі цих населених пунктів). В зоні потенційно підтоплених територій перебуває більше 150 тис. га забудованих територій. Більш ніж у 20 великих містах підтоплені площі перевищують 1000 га.

Утім, як зазначає головний науковий співробітник Інституту проблем національної безпеки Євген Яковлєв, не можна просто боротися з повінню, треба її унеможливлювати. Бо, якщо не вживати запобіжних заходів, проблема підтоплень й надалі виходитиме на перший план, хоч Україна й належить до однієї з малозабезпечених водними ресурсами країн Європи. За раціонального господарювання зайва вода могла б прислужитися людям, натомість — вона завдає їм збитків.

Хто винен

Спеціалісти вважають, що нині ми пожинаємо плоди безгосподарності під час закладання зрошувальних систем на півдні країни, зокрема Північнокримського каналу. Тоді не було належним чином продумано дренажну систему, і вода, яка мала б йти на полив, частково потрапляла в грунтові води. Утворювалися цілі підземні озера. Поступово волога піднімалася і тепер впритул підійшла до поверхні. Додало клопотів і штучне створення усіляких озер та водосховищ, що значно уповільнило стоки до річок, куди б і мала потрапляти весною тала вода. «Найбільша проблема — це водний каскад вздовж Дніпра. Коли його будували, мріяли отримати недорогу воду для зрошення, — зазначає Євген Яковлєв. — По Україні було збудовано 28,5 тисячі ставків, а також великих і малих водоймищ, які, за оцінками, уповільнили стоки в річки приблизно на 70 відсотків їх протяжності».

— Та навіть якби й були досконалі дренажі, — каже Євген Олександрович, — їх хоча б періодично треба чистити, так само як і річки та інші водні артерії. На жаль, у нас про це давно забули.

Результатом, за словами науковця, стала майже цілковита втрата природного режиму дренажування грунтових вод річковою мережею. Внаслідок уповільнення стоків грунтової вологи і почали підніматися рівні грунтових вод та зменшуватися обсяги водонасичених порід, які першими приймають талі та дощові потоки. В результаті саме вони нині й утворюють паводки.

— Багато в чому «посприяло» нинішній ситуації, — каже науковець, — і закриття нерентабельних шахт та кар'єрів у Донбасі, Кривому Розі, а також у Карпатському регіоні. Робили це так званим методом мокрої консервації, а фактично — простим затопленням, зовсім не переймаючись наслідками. Тепер ці підземні води вже впритул дісталися прилеглих міст і містечок.

Посилюють проблему і тенденція щодо збільшення опадів у результаті глобальної зміни клімату та недосконалість технології системи зрошень, у тому числі і їх зношеність та недосконалість дренажу. До того ж у містах в останні двадцять років збільшилися втрати під час водокористування. Якщо в радянські часи вони становили 15—20 відсотків, то нині — вже 35—40 і більше. В результаті цього підтоплення земель нині спостерігається в 60 % українських містах і містечках, а рекордсменом в техногенному підвищенні рівнів води є Дніпропетровськ.

Волинь. Подвір'я Ніни Круковець нагадує озеро.

Простіше викидати державні кошти на латання дірок, ніж кардинально щось змінювати

Наслідки такої безгосподарності можуть бути невтішними. Так, за прогнозами спеціалістів, окрім простого погіршення стану земель та їх доступності для агрообробітку підтоплення несе й цілу низку інших негативних моментів. Зокрема, йдеться про втрати врожайності грунтів. Приміром, нинішньої весни чимало сільгоспвиробників констатують загибель посівів саме через замулювання поверхневого шару.

Підтоплення призводить до зменшення стійкості порід, а це, в свою чергу, спричиняє деформації споруд, доріг, схилів, що в міських умовах часто-густо призводить до значних руйнувань. Та найголовніше, вважає Євген Яковлєв, що породи на підтоплених територіях піддаються значно більшій деформації у разі землетрусів. Доведено, що підвищену чутливість в умовах підтоплень мають лесові і суглинкові породи, а вони у нас майже на 70 відсотках території, переважно на півдні та південному заході, що неподалік румунської частини Карпат. Тож нинішні побоювання стосовно зрушень земної кори мають неабиякі підстави.

Що робити

— Щороку місцева влада просить кошти із держбюджету на ліквідацію наслідків, — зазначає Євген Яковлєв, а слід усувати причини, що призводять до підтоплень. Зокрема, перш ніж закривати нерентабельні шахти, потрібно створити там систему з управління рівнями підземних вод. Якщо одним словом, то утримувати ці води у безпечних глибинах. Для цього варто розробити й реалізувати програми зі зменшення водойм та максимального відновлення річкового стоку. Приміром, було б правильним з Каховського водосховища пустити потік води в Сиваш. А для цього потрібно прокласти туди трубу. Далі слід негайно оживляти річки. Та найперше — очистити дренажні системи. Нині навіть це не робиться.

У містах тим часом, на думку Євгена Яковлєва, мають прискорити роботи зі скорочення втрат у теплоенергетичних та водопровідних мережах. Це значною мірою могло б виключити подальше зростання підтоплень, прискорене старіння будівель та зменшити ризики виникнення аварій і надзвичайних ситуацій на кшталт тих, що, приміром, сталася в Дніпропетровську на масиві Тополь.

Але здійснення таких робіт можливе лише у тому разі, зазначає Євген Яковлєв, якщо весь цей комплекс буде зосереджено в одних руках і при цьому переважатиме екологічний підхід до проблеми, а не економічний, коли місцевій владі і громаді вигідно щороку отримувати гроші на приборкання стихії, а простежити, чи дійшли вони за призначенням, дуже важко.

Свого часу в Україні було розроблено програму ліквідації наслідків підтоплення земель у наших містах і селищах. Однак виконується вона дуже повільно, а фактично — заморожена. Та найбільший її недолік, на думку фахівців: суб'єктами виконання програми є Мінекономіки, Мінфін, Міністерство з надзвичайних ситуацій, Мін'юст, Держбуд, Держводгосп та інші центральні органи виконавчої влади, а на місцевому рівні — ще й відповідні обласні, міські, селищні держадміністрації та органи самоврядування. А в семи няньок....

До речі, за даними довгострокового прогнозу учених стосовно циклічності природної водності практично по всій території України слід очікувати подальшого погіршення ситуації, а регіональний підйом рівня ґрунтових вод триватиме до 2035 року.

Марина КРИВДА.

Фото Миколи ЯКИМЕНКА.

P. S. ***Коли цей матеріал готувався до друку, МНС розповсюдило список потенційно найнебезпечніших територій щодо виникнення ускладнень або надзвичайних ситуацій під час весняної повені. За цими даними, такими є:***

- басейн Прип'яті — області Волинська (Ратнівський, Любешівський райони), Рівненська область (Сарненський, Зарічненський р-ни), Житомирська (Ємільчинський район);

- басейн річок Середнього Дніпра — області Сумська (Роменський, Недригайлівський р-ни), Полтавська (Кременчуцький, Гадяцький р-ни), Дніпропетровська (Царичанський, Павлоградський р-ни), Чернігівська (Прилуцький район);

- басейн Західного Бугу — Львівська область (Сокальський район);

- басейн Сіверського Дінця — Харківська область (Вовчанський, Чугуївський, Балаклійський р-ни), Луганська (Слов'яносербський район);

- басейн річок Приазов'я — Донецька область (Маріуполь);

- басейн Південного Бугу — Миколаївська область (Вознесенський, Первомайський р-ни), Вінницька (Жмеринський р-н), Черкаська (Лисянський, Катеринопільський р-ни),

- басейн річки Інгул — Кіровоградська область (Кіровоградський р-н, м. Кіровоград);

- українська ділянка Дунаю — (Одеська область).

- басейн Десни, ділянка Дніпра вище Київського водосховища — області Чернігівська (Чернігівський, Ріпкинський, Сосницький, Бахмацький, Коропський р-ни), Сумська (Путивльський, Конотопський р-ни), Київська (Броварський район).

У межах Києва під час пропуску водопілля через Київське та Канівське водосховища (без урахування можливого регулювання стоку ГЕС) очікується:

- підтоплення територій і об'єктів на заплаві на південь від Києва, уздовж Канівського водосховища (дачні масиви Осокорки-Вишеньки), у Бортничах, селах Вишеньки, Гнідин, в районі Корчуватого;

- досягнення позначок підтоплення в межах неодамбованих територій на Русанівських і Воскресенських садах, у заплавах на південь від міста вздовж основного русла, проток, заток і стариць;

- затоплення ділянок та споруд на них, побудованих без належного попереднього підняття позначок поверхні;

- тривалий перелив води через переливні ділянки лівобережної дамби Бортничі-Вишеньки та ускладнення (до припинення) вільного проїзду транспорту.

Якою буде виставка-ярмарок

Важливою рисою сучасності стало розуміння передовою частиною людства того факту, що планета Земля має обмежені ресурси, страждає від безвідповідальної діяльності людей і потребує захисту стрімко зникаючого біорізноманіття. За дослідженнями науковців і установ, громадських організацій, нині існує кілька загальносвітових глобальних екологічних проблем, більшість з яких, на жаль, має всебічний прояв і в Україні. Назвемо найголовніші з них.

Погіршення якості атмосфери, що має негативний вплив на поверхневі води, зниження якості грунтів, а в підсумку — на здоров'я людей, всіх живих істот.

Погіршення якості підземних вод внаслідок надходження до підземних горизонтів і у поверхневі води забрудників зі стічними водами. Обсяги скидання забруднених зворотних вод без очищення у поверхневі водні об'єкти України щороку становлять близько 750 млн. куб. метрів.

Обсяги накопичення відходів в Україні досягли близько 30 млрд. т, що в розрахунку на 1 кв. км її площі становить близько 50 тис. т, або понад 480 т на кожного мешканця.

Унаслідок дії шкідливих чинників — локальне забруднення, ерозія, засолення, неоптимальна структура і низька культура землеробства — майже в усіх регіонах країни спостерігається тенденція до різкого зниження вмісту гумусу в грунті.

А ще — втрата біологічного різноманіття, деградація лісових ресурсів, забруднення морського простору та берегових зон, руйнування озонового шару.

Загальносвітового масштабу набула проблема зміни клімату, джерела якої насамперед в енергетичній і транспортній галузях, що пов'язано із спалюванням добутого з надр Землі палива та виділенням при цьому в атмосферу вуглекислого газу.

Ось чому організація громадського життя повинна базуватися на кращих етичних і екологічних досягненнях людства, на спільному пошуку шляхів і засобів системного розв'язання проблем з охорони навколишнього природного середовища.

Конкретному розв'язанню переліченого сприяють національні виставки «Екологія», які щороку проводяться у столиці України. Приміром, на торішній — головним розділом були проблеми здоров'я людини, на ній зібралися розробники екологічно чистої продукції та обладнання для її виробництва.

13—16 квітня в експоцентрі «Наука» НАН України відбудеться вже XIII Міжнародна виставка-ярмарок «Екологія-2010». Її організатори — Національна академія наук, Мінприроди і партія зелених України. Яким буде цей екологічний форум?

Науковий координатор виставки Віктор Слободянюк розповідає:

— З урахуванням українських екологічних реалій основна тематика виставки буде присвячена передусім збереженню здоров'я людей. Виробники демонструватимуть, зокрема, зразки екологічно чистих продуктів харчування, питної води, оздоровчих напоїв тощо.

На виставці будуть представлені розроблені і впроваджені на промислових підприємствах новітні екотехнології з метою максимальної мінімізації викидів шкідливих речовин, охорони природи і сучасні біотехнології раціонального природокористування, оптимізації землекористування, очищення повітряного та водного басейнів, поводження з відходами.

У ході виставки буде корисне й цікаве спілкування учасників та відвідувачів, відбудуться науково-практичні семінари і «круглі столи», на яких йтиметься про державну політику України у галузі охорони довкілля, шляхи розв'язання найважливіших екологічних проблем в Україні.

Владислав ДУБАС.

І нині перед сном кладу біля себе шматочок хліба...

Трохи більш як місяць залишилося до 65-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Знову гримітимуть марші, промовлятимуть красиві і правильні слова про вдячність ветеранам, яких стає дедалі менше, про неоплатний борг перед ними. З офіційних трибун звучатимуть промови-близнюки — як завжди.

Раніше зовсім інші були в ці дні спогади і розмови сільчан. Тих, хто втратив на війні сина, чоловіка, батька, тих, хто на своїх плечах виніс тягар непосильного трудового лихоліття.

Спогади Марії Федорівни Дриги, яка народилася і виросла в селі Мельники Чорнобаївського району, передають трагічну безвихідь українського селянства, котре й після перемоги над фашизмом залишилося знедоленим, безправним, кинутим напризволяще перед новим голодом 1946—1947 років.

Раділи затірці з борошна

Війна ніби закінчилася, та людям легше не стало жити. Поля збідніли, техніки в колгоспі не було, доводилося обробляти землю вручну. Жінкам-сапальницям наділяли ділянки на полі, далеко від села, кілометрів за три, а то й більше. Моїй мамі і сестрі Галі теж дали ділянки. У мами, після перенесеної малярії часто були серцеві приступи. У спеку вона непритомніла, їй давали нюхати нашатир, обливали водою і... знову брала до рук сапу. Мого батька ще у тридцять восьмому репресували і за маму нікому було заступитися.

Мені йшов одинадцятий і я допомагала сестрі. На поле йшли рано, до сходу сонця, щоб роса була на землі, так легше полоти. Мене, сонну, будила сестра і ми рушали за село. Брали в торбу перепічку. Це хліб, спечений нашвидкуруч у печі на черені, на листку з капусти, щоб не змащувати олією форму, бо її в нашій хаті тоді не було. Брали ще сирівець кислий і зелену цибулю. Їли один раз (жду я того обіду, було, не діждуся!). Удома вечеряли, що мама приготує: борщ із лободою, листям молодої капусти. Замість жиру матінка заминала борщ чорним борошном. Виходило, ніби в мисці плавають маленькі галушки. Раділа я такій вечері... Проте від того борщу в нас у животі пеком пекло і боліло. Виразку шлунка й до сьогодні маю.

То ми із сестрою всі ділянки пололи, а мама тютюн пасинкувала, нанизувала на мотузки і сушила під навісом. Бабуся Варка на городі горбилася зранку до пізнього вечора. Та посаджене і посіяне, як на гріх, не росло і край. Земля була пісна, а дощів не бачили ціле літо. Брат Альоша телят пас на макарях. Це аж під Чапаївкою, за шість кілометрів від нашого села. Восени я туди теж ходила і пасла телят, а брат трусив і збирав у лісі груші та кислиці-дички, щоб додому принести поїсти і на печі посушити на зиму. Фруктових дерев біля нашої землянки майже ніяких не росло, таку землю нам виділив колгосп під майбутню хату.

На знимку: учні Мельниківської середньої школи — ті, хто пережив голод. 1947 р.

Фото з родинного архіву Марії ДРИГИ.

На похороні чекали коржиків

Настала холодна осінь, а в нас ні одягу, ні взуванки теплої. Сподівалися, що колгосп виділить нам за роботу щось на прожиття, щоб до весни якось дотягнути. Дали по клуночку зерна, а весь урожай відправили в райцентр, до Золотоноші. Картоплю на полі в кагати прикопали і цілу зиму машинами кудись вивозили. До нового 1947 року люди протрималися, а потім почали тяжко хворіти. Слабші помирали з голоду. Що було в сім'ях із залишків їжі, ділили на всіх, але старші свою пайку віддавали дітям.

Після 33-го, про який згадували пошепки, минуло лише 14 років, і знову голод став на порозі селянської хати. Особливо потерпали солдатські вдови, діти, старі люди. Мені минуло 12 років, ходила до четвертого класу. Взимку учнів до школи стало ходити менше, хворіли. Ті, хто приходив, ледве могли сісти за парту. Від голоду в них були пухлі, неначе колодки, ноги.

Ранньої весни в нашому класі померла дівчинка. Ми пішли на похорон. Ніхто не плакав, жалю не відчували. Стояли в рядок і чекали, щоб швидше дали по коржику. Всі були дуже голодні, простягали руки, жадібно хапали поминального коржика і йшли собі. Таких випадків ставало дедалі більше.

Крім голоду, вдома нас із братом і сестрою заїдали воші і клопи, які ховалися у тріщинах старого дерев'яного ліжка. Ми поливали щілини гасом і випалювали їх. Мила не мали, дусту теж, одяг не було чим прати. Моя мама складала все, що ми носили і чим укривалися, в діжку, пересипала золою й заливала окропом на добу. Потім прала в копанці. Волосся на голові було покрите гнидами і нас усіх підстригли. У мене були дві гарні косички (навіть у війну зберегла), та їх теж довелося зістригти.

Оладки з мерзлої картоплі

Що ближче до весни, то більшало людей голодних і хворих. У селі знали, що на полі є картопля в кагатах, ще не всю її до міста вивезли, проте там стояла сторожа. Люди вночі крадькома пробиралися до кагатів і збирали мерзлу картоплю. Пекли з неї на черені оладки — чорні, а всередині сирі. Добре натопити в печі не було чим. Дров колгосп не виписував. За збирання в лісосмугах сухостою карали. Косили на болоті тоненький очерет з осокою кілометрів за три-чотири від села. Ним і топили. Хто сильніший, більше накосить. Сосновий ліс також охороняли. Навіть хвою не дозволяли брати. Бабуся поночі ходила в ліс по шишки. Ногою намацувала тверде, то значить шишка, і клала до мішка. Шишки гарно горіли і давали жар. Після школи я йшла до мами і сестри допомагати привезти возиком паливо з очерету.

Ті люди, що рятувалися від голоду мерзлою картоплею, занедужали. У них по тілу пішли червоні плями, потім — рани, особливо в дітей. Хворих ставало більше. Аж тоді колгосп виділив хату під громадську їдальню. Там варили суп із чорної картоплі та макухи. Малим і голодним дітям почали давати пайок: два черпаки супу і 150 грамів хліба раз на день. Я дуже раділа, якщо в супі була крихта макухи, і дякувала тому дядькові, що нам розливав. Хліб — чорний, аж синій, з остюками і дуже м'який. Як у руці придавиш — вода виступає. У тому хлібові було більше чорної картоплі, а менше непросіяного борошна з остюками. Та діти були раді й тим глевким наїдкам.

Своїм пайком я ділилася з сестрою та братом. Мама і бабуся відмовлялися. Зі шматочком хліба я й засинала, щоб вранці доїсти. Хліб за ніч засихав і ставав твердим, як камінь...

З часу мого голодного і холодного дитинства я постійно хотіла хліба. Скільки років минуло, а, буває, й тепер прокинуся вночі, встаю, беру шматочок хліба, їм і лягаю досипати.

Та не всі діти по той гіркий пайок ходили, а лише діти-сироти та ті, в кого батько із фронту не повернувся. Школярі, батьки яких працювали в конторі колгоспу, в коморі чи в сільраді, потайки їли білий хліб і пили молоко. Такі були неписані закони: хліб державі здали, план виконали, свої сім'ї забезпечили, а чужі діти хай виживають хто як може.

Могилу так і не знайшли

Слава Богу, ранньою весною виросла на болоті осока. Така широка, яскраво-зелена. А ще — білий корінь — рогіз. Ми цей корінь дрібно різали і варили — «капустою» називали. Пнувся також угору молодий очерет. Ми його з води витягували і їли сирим. Пізніше, вже влітку, нас рятував від голоду корінь солодкий із молочком — козеликом звався. Він ріс по буграх. Стебло у нього рівне, цвіт жовтий. Корінь, як у кульбаби, тільки не гіркий, а солодкий.

Тоді ж, ранньою весною, мама із 14-річним братом поїхали на платформах товарного поїзда (грошей на квитки не було) в Білорусію, щоб виміняти картоплі. Матуся не раз їздила туди і знала, що потрібно везти на обмін.

Їх не було довго. Товарняками важко їхати, та ще постійно ховатися від міліції та від вурків. Паспорти колгоспникам не давали, тому кожен міліціонер, перевіряючи документи, міг позбиткуватися над нещасними селянами. Міг навіть відправити їх до допру (в'язниці).

Тим часом бабуся Варка дуже заслабла. Від голоду ледве ходила. Однак мужньо чекала маму, рахувала дні і тижні, молилася, та так, бідна, й не діждалася. Якось, тримаючись за сапу, пішла на город полоти часник. Потім зайшла в землянку і сказала нам із сестрою, щоб її не будили, бо вона засне і буде помирати. Якщо ми розбудимо, то буде довго мучитися. Бабуня лягла, а згодом і я біля неї. Вранці сестра мене будить і каже, щоб я вставала — бабуся біля мене тихо померла. Сестра збігала до дядька. Він волами відвіз труну на кладовище і ми поховали нашу рідну бабунечку. Царство їй небесне і земля пухом. Була вона для мене оберегом мого тяжкого дитинства, дорогою бабусею і нянькою.

Мама з братом повернулися з Білорусії якраз на дев'ятий день. Тоді й зробили поминки. Наварили супу молочного, картоплі, а ще був хліб. Покликали сусідів і тих, хто допоміг у похованні. Мені той суп і досі згадується, такий смачний був. Потім пішли на кладовище. Там, де поховали бабуню, виросло чимало свіжих могил. Ми з сестрою не могли впізнати де могилка нашої бабусі. За десять весняних днів 1947-го багато людей померли від голоду. Тоді мама сказала, що прийдемо на проводи і побачимо, чия могилка не прибрана, та й буде бабусі Варки. Однак і пізніше ми її так і не знайшли.

Микола ЩЕРБИНА,
Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область

До Книги пам'яті кожне село вписує свої сторінки

Від села до села в Ямпільському районі на Вінниччині передають Книгу пам'яті з розповідями про подвиги фронтовиків-односельців і нинішні справи місцевих організацій ветеранів.

Пропозицію керівника району, внука колишнього фронтовика, Володимира Волошина провести естафету пам'яті підтримали в кожному населеному пункті. Передача Книги пам'яті, а це велика папка з матеріалами, супроводжується урочистим мітингом і святковим концертом.

Чотири сторінки вписали до неї в селі Довжок. Звідси на фронт пішли 888 чоловіків. Додому повернулися менш як половина — 425. Нині в живих залишилися лише дев'ятеро безпосередніх учасників Великої Вітчизняної війни. Розповіді про них занесено до Книги пам'яті. Їх доповнили фотознімками, копіями фронтових листів, газетними публікаціями. Одну зі сторінок присвятили Юзефу Балабуху. Він єдиний з Довжка удостоєний звання Героя Радянського Союзу. Загалом одинадцять вихідців з Ямпільщини за виявлену мужність нагороджені Золотими Зірками Героя.

— Ми вирішили створити в селі свою Книгу пам'яті, — каже сільський голова Довжка Василь Балабух. — До вже зібраних матеріалів додамо творчі роботи учнів школи. Вони готують їх до 65-ї річниці Перемоги. Це будуть розповіді про рідних людей школярів, які воювали з фашистами. Спогадами про війну поділяться ще живі фронтовики. Один із них — Федір Горішний, колишній кулеметник, нагороджений орденом Слави. День прибуття Книги пам'яті в село збігся з 90-річчям Федора Горішного. Учасники естафети, односельці вшанували ветерана.

Книгу пам'яті жителі Довжка передали в сусіднє село Велика Кісниця. Естафета, яка розпочалася в селі Гальжбіївка, вже побувала в історичній Буші, Михайлівці, Северинівці — загалом у більшій половині населених пунктів Ямпільщини. Завершать її в день Перемоги в райцентрі.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Ветерани проходять медобстеження

Лабораторні дослідження, флюорографічне обстеження, ЕКГ та УЗД, консультації фахівців — такий огляд проходять ветерани війни в поліклініках Хмельницького.

Організовано також лікарські бригади з проведення комплексних медичних оглядів на дому. Цю роботу медики планують завершити до Дня Перемоги.

Після проведення комплексних оглядів ті, хто потребує стаціонарного оздоровлення, протягом року пройдуть госпіталізацію за путівками, які видає обласний госпіталь інвалідів війни. Частина зможуть пролікуватися у відділеннях міської лікарні: для учасників та інвалідів Великої Вітчизняної війни тут виділено 25 палат з підвищеною комфортністю, введено додаткове харчування.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

На сто тисяч авто — двісті гаїшників

За порядком на автодорогах Севастополя стежать трохи більше двох сотень співробітників ДАІ. І це при тому, що в місті лише зареєстрованих за городянами транспортних засобів уже нараховується більше 100 тисяч, а влітку, за твердженням компетентних органів, ця цифра практично потроюється.

Службу контролю за дотриманням водіями й пішоходами правил дорожнього руху позмінно несуть три взводи дорожньо-патрульної служби (ДПС). Специфіка роботи місцевих гаїшників не лише в тому, що влітку гості їздять не за правилами, а по поняттях, а й у тім, що ЮБК цілий рік користується попитом у тих, кого в документах СБУ й МВС позначають терміном «особа, що охороняється».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото автора й Василя БАТАНОВА.

На знімках: екіпажі патрульних машин до денного дозору на севастопольських шляхах готові; перед тим, як співробітники дорожньо-патрульної служби будуть перевіряти у водіїв документи, у своїх підлеглих сержантів і офіцерів «повний пакет» їхніх документів досконало перевірить командир взводу ДПС ОДАІ УМВС у Севастополі капітан міліції Олександр Пінчук (на фото — праворуч).

КРИМІНАЛ

ДОНЕЧЧИНА

Обережно шахраї!

Від 24.03.2010 року «Голос України» в матеріалі «Дурять нашого брата. А він вірить» вже розповідав про те, як шахраї «розводять» довірливих українців на гроші. Здавалося б, про ці пастки відомо всім. Про них часто інформує преса. Однак люди й надалі наступають на ті самі граблі.

«Шановний абоненте, ваш номер збігся із виграшною комбінацією цифр. Приз — ноутбук ASUS EEE PC».

Таке смс-повідомлення отримала з невідомого номера жителька Горлівки Донецької області Галина Олексіївна. Далі вказувався номер, за яким потрібно було зателефонувати для отримання призу.

«На мій дзвінок відповіла молода людина, яка представилася діджеєм «Русского радио» Дмитром Бєловим, — розповіла жінка. — Співрозмовник урочисто повідомив, що я стала переможницею акції, головний приз в якій — ноутбук. Усе відбулося так швидко, що навіть на думку не спало, що повідомлення може бути обманом. Та й онуки так загорілися цим ноутбуком! Адже самі ми не в змозі купити новий комп'ютер, у мене пенсія 640 гривень».

У жінки розпитали вік, громадянство, паспортні дані. А потім «діджей» запропонував два варіанти: або забрати приз у грошовому еквіваленті та сплатити податок, або взяти сам ноутбук і не платити нічого, окрім 200 гривень за доставку. Причому, за словами невідомого «ведучого», гроші потрібно було внести не через касу, а лише придбати ваучери поповнення рахунку на вказану суму та продиктувати коди поповнення.

Після того, як жінка виконала ці настанови, на тому кінці лінії попросили зачекати 20 хвилин, що обробить інформацію. Пообіцяли також повідомити, коли чекати і на приз. Неважко здогадатися, що ніхто так і не зателефонував. А коли Галина Олексіївна сама набрала номер, то почула, що абонент перебуває поза зоною доступу. Вона відразу подзвонила мобільному оператору і дізналася, що жодних аналогічних акцій компанія не проводить.

За словами начальника сектору з розкриття майнових злочинів карного розшуку Горлівського міського управління міліції Володимира Сінілова, більшість схем, за якими зловмисники обдурюють громадян, відомі. А от упіймати зловмисників, особливо якщо це заїжджі «гастролери», вдається не завжди. Тому головна порада — бути пильними й не довіряти незнайомим.

Ліна КУЩ.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА

Украли... садок

В одному з господарств Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині — «Фарна», що в селі Гринчук, за інформацією районного відділу внутрішніх справ сталася дивна крадіжка. Невідомі поцупили тут цілий садок, понад 800 саджанців. На даний час за фактом правопорушення ведеться слідство. Селяни ж дивуються: як можна було непомітно поцупити таку кількість дерев і куди їх подіти.

З розмови із керуючим справами СПП «Фарна» Миколою Скопецьким стало відомо, що господарство оцінює завдані збитки на суму близько 13 тисяч гривень. Деревця посадили в кінці минулого року, до морозів. Кожна яблунька — сортова, дорога. Саме це, на думку господарника, і привабило злодіїв.

Віра ШПИЛЬОВА.

Виробничники коригуватимуть навчальні програми

Донбаська паливно-енергетична компанія (ДПЕК, Донецьк)) і Національний гірничий університет (Дніпропетровськ) уклали угоду про довготривалу співпрацю. Віднині ДПЕК має можливість коригувати навчальні програми для студентів профільних спеціальностей з урахуванням реальних потреб виробництва, а студенти, які вивчатимуть спецкурс, розроблений відповідно до вимог компанії, отримують можливість проходити виробничу та переддипломну практику, а згодом працевлаштуватися на підприємствах ДПЕК.

«Ми вкладаємо великі кошти у модернізацію виробництва, тому підготовка працівників, які зможуть працювати на новому високотехнологічному устаткуванні, — безперечний пріоритет компанії, — зауважив заступник директора з управління персоналом ДПЕК Олександр Кучеренко.

На жаль, відзначалося під час підписання угоди, зараз система вищої освіти не повною мірою орієнтована на потреби ринку: освітні стандарти не відповідають реаліям бізнесу, технічні засоби навчання застаріли, практично відсутня система профорієнтації. Тому виробничим компаніям доводиться витрачати час і засоби на перепідготовку спеціалістів або залучати професіоналів з-за кордону. Водночас росте кількість вітчизняних фахівців, незадіяних на ринку праці. ДПЕК вбачає розв'язання проблеми у розробці нової системи професійних стандартів. «Наші менеджери готові викладати в університеті. Ми також готові створювати тут нові навчальні лабораторії», — пообіцяв Олександр Кучеренко. Варто зазначити, що подібну угоду торік ДПЕК уклала з Донецьким національним технічним університетом, де готують для компанії фахівців профільних спеціальностей.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

ВІСТІ З БУКОВИНИ

У сільському дитсадку встановили новітній газогенераторний котел

Альтернативний вид опалення облаштували в дитсадку «Срібний дзвіночок», що в селі Кліводин Кіцманського району. Через відсутність системи опалення, яку демонтували ще 10 років тому, цей дитсадок працював лише в сезонному режимі. На облаштування нового обігріву з районного бюджету виділили 270 тисяч гривень. У «Срібному дзвіночку» встановили котел нового типу — піролізно-газогенераторний. Він працює за принципом газогенерації із застосуванням вентилятора, який видаляє з котла продукти згоряння або вганяє повітря. Нова система опалення, на думку фахівців, є безпечною і значно економнішою за аналоги, що працюють на природному газі.

Депутати писатимуть диктант із української мови

Голова Чернівецької облради на позачерговій сесії запропонував колегам написати диктант із української мови. Результати такого добровільного іспиту, на думку Івана Шилепницького, стимулюватимуть депутатів удосконалювати свої знання з рідної мови. Він заявив, що готовий скласти такий іспит. Писати зголосилися всі присутні на позачерговій сесії облради депутати. Організувати написання диктанту та розробити механізм його проведення доручили постійній комісії ради з питань освіти, науки, культури, спорту та молодіжної політики. Писатимуть диктант депутати на добровільних засадах, і його результати ні на що не впливатимуть.

На ринках торгують 22 тисячі громадян

Як повідомили в ГУ статистики в Чернівецькій області, ринки на Буковині торік забезпечили робочими місцями понад 22 тисячі людей. У регіоні на початок цього року нараховується 65 ринків, на розвиток матеріально-технічної бази яких, поточний і капітальний ремонт, технічне переоснащення, реконструкцію, модернізацію торік було використано 4,6 мільйона гривень.

Рибалки проти промислового вилову риби в Дністрі

Перший форум рибалок Буковини висловив недовіру Держрибінспекції у Чернівецькій області та звернувся до Кабінету Міністрів із вимогою припинити промисловий вилов риби в Дністровському водосховищі, відновлений після кількарічного мораторію. Організатором форуму рибалок виступила Обласна федерація риболовного спорту. Учасники форуму — аматори та спортсмени — навели десятки конкретних прикладів роботи незаконних артілей, які виловлюють сітками рибу на Дністрі від Хотина до Кельменців. Вони висловили недовіру також місцевим науковцям, які надали висновок про доцільність скасування мораторію на заборону промислового вилову риби в Дністровському водосховищі. Рибалки вважають, що це рішення призведе до екологічної катастрофи для цієї водойми каньйонного типу з обмеженою здатністю до самовідтворення іхтіофауни. Перший форум рибалок Буковини вирішив також створити Народну громадську екологічну раду та прийняв резолюцію з вимогою заміни керівництва Держрибінспекції у Чернівецькій області.

Вимагають від ОДА добудувати мости та дороги

Працівники корпорації «Укртрансбуд» та мешканці Путильського району пікетували Чернівецьку ОДА. Вони протестували проти припинення будівництва мостів та доріг, зруйнованих під час повені в липні 2008 року. З пікетувальниками зустрівся начальник ГУ фінансів ОДА В'ячеслав Клим. Представники громади селища Путила вимагали добудувати два мости, а сільський голова села Рижа — дорогу. Роботи на цих об'єктах припинили торік через брак фінансування. Їхні вимоги підтримують працівники корпорації «Укртрансбуд», з якими не розрахувалися за виконані будівельно-відновлювальні роботи.

В'ячеслав Клим повідомив, що область отримала 22 мільйони гривень із стабілізаційного фонду для розрахунків за виконані роботи з відновлення пошкоджених під час повені об'єктів, однак ці кошти заблоковані на рахунках Держказначейства. Через відсутність державного, а відтак і обласного бюджету на 2010 рік немає можливості оплачувати капітальні видатки й за рахунок місцевих ресурсів. Пікетувальники вирішили чотири дні зачекати, допоки ОДА вирішуватиме питання про проведення розрахунків.

Банки готові надати аграріям у кредит понад 180 мільйонів гривень

Банківські установи області цього року готові надати агропромисловим підприємствами регіону 182 мільйони гривень. Про це йшлося під час наради за участі голови правління Національного банку в Чернівецькій області, керівників комерційних банків, спеціалістів Головного управління агропромислового розвитку та керівників найбільших агропромислових і бізнесових структур краю та влади. Як повідомили в Чернівецькій ОДА, під час наради підбили підсумки кредитування підприємств агропромислового комплексу за попередні роки. Банкіри відзначають позитивну тенденцію стосовно зменшення кількості проблемних та безнадійних до погашення кредитів.

Сергій СУЛИМА.

Як можна було непомітно поцупити таку кількість дерев і куди їх подіти

В Одесі, вперше в нашій країні, відбувся чемпіонат гри на уявній гітарі

За висновком журі кінематографічної премії "Ніка", кращим фільмом СНД і Балтії визнано стрічку Кіри Муратової "Мелодія для шарманки" (Україна)

Золота троянда Костянтина Паустовського

ЛІТЕРАТУРНА КАРТА УКРАЇНИ

(Запізнілі нотатки на полях)

К. Паустовський. Портрет роботи художника І. Архангельської.

1

Все-таки світ цей надзвичайно жорстокий і заздрісний до справжніх талантів, особливо до тих, кого раніше називали інженерами людських душ. Ось що сказано у «Радянському енциклопедичному словнику» (1981, наклад без оголошень 5 млн. прим.) про людину, святе прізвище якої я виніс у заголовок: «Паустовський Кост. Георг. (1892—1968), рос. рад. письменник. Майстер лірич. прози. Повісті «Кара-Бугаз» (1932), «Колхіда» (1934) про перетворення природи у ході соціаліст. буд-ва, іст. повісті («Північна повість», (1938), оповідання, книги про творчість, людей мист-ва (у т. ч. «Золота троянда», 1955). Автобіографіч. «Повість про життя» (ч. 1—6, 1945—1963).

Холодно. Може тому, що жодної державної премії, ні лауреатства, ні зірочки на груди. Хоча його читали від малого до великого. Бо він персоніфікував, як і сьогодні пишуть, художню совість епохи, людську і письменницьку шляхетність. «У Паустовського було два Боги, — писав великий поет, який жив у зневазі, Борис Чічібабін, — російська природа й світова культура». Усякий тепер, у затишку теперішньої літератури, намагається привласнити його собі. Кримчани роблять це іноді більше за інших. І на це вони мають стовідсоткові підстави. Тільки подивіться! Половина його книг написана тут. Кримські сторінки, — як пишуть у музеях його імені, — знаходять місце у романах «Романтика», «Сяючі хмари», «Дим Вітчизни», повісті «Чорне море» і автобіографічна «Повість про життя». Це шість книг, — як наголошується у проспектах музеїв.

Під враженням Південно-Східного Криму народилися оповідання «Загублений день», «Боязке серце» (Феодосія), «Звук, що змовкає» «Синява, «Зустріч» (Коктебель). Повість «Чорне море» народилася у Севастополі. Це був 1935 рік. Розділ «Гірська роса», «Казкар» — це знову враження Старого Криму. Сюди варто приїжджати, щоб ушанувати могили великої поетеси Юлії Друніної та її чоловіка кінорежисера Каплера, незабутнього Петкова — як представника горьковської літератури й кадрів письменників тих нелегких часів. І, звичайно, чарівника письма Гріна.

Мені часом здається, що я чую тут особливий голос, він трохи хрипluватий, роздумливий; голос, настояний на світлих земних миттєвостях. Цей голос змусив мене після восьмирічної строкової, після запасного полку й війни, не бігти кудись, не тягтися до розгулу, а берегти слово про порядність; не холуйства перед засиллям неуцтва й торжества злоби. Паустовський, сам чистий, вмитий росами, вибирає слово, щоб ти побачив, як встав над землею ранок, який він прекрасний; як і цього всього тобі мало, чогось не вистачає, і ти чекаєш незвичайного, світлого й неповторного. Ти згадав не завод, рутину, а як зрушила риба твій поплавець, і ти підсік, і лящ повільно йде у твою підсаку. Ти й сьогодні побачиш щастя, бо нікого не обдурив, не забув написати листа матері; ти не забув першої її зморшки, що з'явилася у війну, коли вона неловко бігла за ешелоном, що мчав, який вже ніколи-ніколи не привезе їй чоловіка, а тобі батька.

Паустовський лікував від хамства, що зароджувалося; він, немов таємно, розкривав і розповідав тобі про зло, що, з'ясовується, торжествує, коли все так начебто прекрасно. Ідемо, салютуємо, а душа іржавіє від того, що ти не щирий, брешеш самому собі й всьому тому, що ти мало любиш, а пишномовно підносиш до небес. Таємниця його слова потребує високої чистоти й моралі. Мені, читаючи його книги, здавалося (я ще тоді віч-на-віч із ним не зустрічався), що говорить він трохи хрипluвато, що йому важко на щось натякати, ти сам повинен здогадатися й розгадати, що ти не зрозумів. Думаю, що така література — особливої властивості, вона залишається у тобі. І ти починаєш думати...

2.

Так, він тутешній, кримчанин.

Хоча був для мене тутешнім і у Білій Церкві.

Поруч майже з нею, за двадцять кілометрів, те село, де жив колись його батько.

Свій перший матеріал для дивізіонки «Советский богатырь» — з музею імені Паустовського цього села. Вчителька-фронтовичка, яка ще молодилася й наводила рум'янці, казала, що він ще дуже молодий, «всі ми слухали його з ротом, відкритим навстіж». Їй здавалося, що й буковки, із яких він складав слово, особливі. Засмутило її, що до війни він поставився у доповіді у критичному плані. Сказав, що за Білу Церкву одну поклали гори. Хто ж, мовляв, залишився після такої війни? Боягуз ховався, а в молодому поповненні найзвитяжніших і покосило. Залишився хто?

Я з нею не сперечався. Я дедалі більше любив Паустовського й написав у газету три подачі про нього. Здається, мені тоді пощастило. Я знайшов його статтю про визволення Білої Церкви. Ось так треба писати про визволення міст, — думав я, — з кожного приводу — своя думка, де йдеться про життя й смерть людини, яка бореться за свою землю.

3

«Коротко про себе». Я йду по цій невеликій передмові Паустовського. Це до «Вибраних творів», том перший, повісті. Державне видавництво художньої літератури, Москва, 1956 р. Він завжди був скромний, коли говорив про себе. Тоді, того року, читачі його обожнювали. «Молодість для мене існує як суддя моїх сьогоднішніх думок і справ. З віком, кажуть, приходить досвід,.. щоб не дати потьмяніти й висохнути всьому цінному, що назбиралося за прожитий час... Батько мій походив із запорізьких козаків, що переселилися після розгрому Січі на береги річки Рось біля Білої Церкви. Там жили мій дід — колишній миколаївський солдат, і бабуся-туркеня. Дід мав лагідний характер і сині очі. Він співав надтріснутим тенором стародавні думки й козацькі пісні й розповідав нам багато неймовірних, а часом і зворушливих історій «із того життя, що минуло».

За батька майбутнього письменника серед родичів установилася слава людини легковажної й безхарактерної, репутація фантазера, який, за словами його бабусі, «не мав права женитися й заводити дітей». Саме через ці свої властивості батько довго не вживався на одному місці. Москва, Псков, Вільно... Нарешті, більш-менш тривало осів у Києві, на Південно-Західній залізниці.

Мати була переконана, що тільки за строгого поводження з дітьми можна виростити з них «що-небудь путнє». Але неласкавість матері, — наголошує Паустовський, — була вдавана. Велика й різномітна родина була схильна до занять мистецтвом. У сім'ї багато співали, грали на роялі, благоговійно любили театр. У школі були хороші вчителі гуманітарних наук — російської словесності, історії та психології. Майже всі інші викладачі, — наголошує Костянтин Георгійович, — були чиновниками або маніяками. Їхні прізвиська — «Наухудоносор», «Шпонька», «Маслобой», «Печеніг»... З майбутнім письменником училися, — як він зазначає, — кілька юнаків, які стали потім відомими людьми у мистецтві. Це Михайло Булгаков (автор «Днів Турбіних», — відзначає Паустовський), драматург Борис Ромашов, режисер Берсенєв, композитор Лятошинський, співак Вертинський...

4

На очах їх пройшла революція 1905 року, були страйки, студентські заворушення, мітинги, демонстрації, повстання саперного батальйону в Києві, «Потьомкін», лейтенант Шмідт, убивство Столипіна у Київському оперному театрі...

Коли нині, у Києві, щось відбувається — це немовби так собі. Історія цього міста завжди глибока й повчальна. Отут сходяться й розходяться якісь магнітні тиски, причому особливі, світового рівня. Хто тепер учиться тут жити? Поруч із Чорнобилем — світовим монстром? Нові паустовські, певна річ, опишуть цей час, у якому ми живемо. Хлопці, які студіюють словесність і зам'ятовують, якщо мають геніальний смак до оповідальної частини письменницького ремесла, уславлять чудовий Київград, як прославили його своєю присутністю Михайло Булгаков, Лятошинський, Паустовський...

Йому в молодості не пощастило.

Він був у шостому класі гімназії, коли сім'я розпалася.

Мала рацію туркеня-бабуся.

Відтоді Паустовський почав заробляти собі на життя та навчання. «Перебивався я, — зізнається він, — доволі тяжкою працею, так званим репетиторством». В останньому класі гімназії він написав перше своє оповідання, надрукували його у київському літературному журналі «Огни».

Сам письменник смутно пам'ятає рік публікації. В архівах я накопав рік 1911-й. Тут народився Паустовський-письменник. У Києві. Тут, «з того часу, — я цитую Костянтина Паустовського, — рішення стати письменником заволоділо мною так міцно, що я почав підкоряти своє життя цій єдиній меті».

1912 року він закінчив гімназію, два роки пробув у Київському університеті й працював і зиму, і літо все тим само репетитором, вірніше, — як він завжди потім зазначав, — домашнім учителем.

5

Тоді, у Старому Криму, мені вдалося довго розмовляти із завідувачкою Будинком-музеєм К. Г. Паустовського Надією Садовською. Настільки великі й подвижницькі земні справи таких людей — дивуєшся, як виживають у цьому засміченому, голому практицизмі з кримінальними нахилами! Тоді мене вразила її розповідь про Костянтина Георгійовича, який кинувся витягати з небуття великого романтика Гріна. Вона була, на його думку, ця романтика, проста, весела, блискуча. Вона збуджувала, за словами Паустовського, у людей бажання різноманітного життя, повного ризику й почуття високого, життя, властивого дослідникам, мореплавцям і мандрівникам.

Надія Садовська розповідає й у бесідах, і письмово відвідувачам Будинку-музею, як Костянтин Паустовський, починаючи з 1936 року, багато років листувався з Ніною Миколаївною Грін. Він часто відвідував її у Старому Криму, розповідав їй про те, як вести видавничі справи, турбувався про гонорари для неї. Головне — він брав участь у створенні, а потім порятунку будиночка Гріна.

У мене вже тоді було чимало матеріалів про Костянтина Георгійовича як добру людину, що може віддати із себе останню сорочку, якщо цього вимагає совість і порядність. Добро, напевно, поєднувалося у нього з романтикою. Два найбільших поняття. Де добро й зло гуляють весело, із пританцьовуванням. Де можуть украсти останній гудзик, де так піднесуть красоти й милості, — залишишся у трусиках і будеш із тремтінням казати: слава Богу, що не вбили!

Але він першим до війни із письменників приїхав до Старого Криму і знайшов умираючий глинобитний будиночок. Він стояв під небом Криму нарозхрист й багато було способів, щоб у Гріна відняти останнє. Грін на очах помирав.

Разом із удовою потім Паустовський прийшов на могилу.

Вона тепер стоїть поруч із могилами Юлії Друніної і його останнього чоловіка Каплера. Я й вище писав про це. Але щемлива туга невдоволеності всим тим, що не зроблено тут по-людськи, — давить душу.

Адже, що простіше? Стежку — до великих! Узаконити. Зробити... прибутковою!

Адже тоді почав Паустовський пробивати стіну мовчання навколо доброї романтики в цій крокуючій до трудових висот країні, щомиті стурбованої планом, трудовими рекордами позахмарних показників. Він пробивав стіну навколо мовчання казкаря, що нібито ігнорував дійсність.

Сам Паустовський був у роботі, готував нову книгу.

6

Я завжди дивуюся, коли герої-хвати слова доводять, які вони спритні, як добре й швидко пишуть. Письменник — це каторжна праця, праця й ще раз праця. Пам'ятаю, як на одному із семінарів у Літературному інституті Костянтин Георгійович своїм густим, хрипluватим голосом розповідав, як все йому, немов на блюдечку, було подано. Все це потім було немовби запротокольовано й в оповіданнях про себе, і в окремих повістях зі зміною героїв. Батьки розлучилися, однак батько був дорогим для нього. Він їздив містами і селами з його подачі, батько давав йому безплатні залізничні квитки. Польща, Вільно, Бєлосток, Кавказ, Брянські ліси, Одеса... Переддень Першої світової війни. У Києві він був один, мама жила в Москві. В 1914 році він перевівся в Московський університет. На війну його не взяли — молодшого сина у сім'ї в армію за тими законами не брали. «Піти в життя», — пише він, — «щоб усе знати, все відчути й все зрозуміти».

Коли почали формувати тилові санітарні поїзди, пішов з роботи на трамваї й став санітаром одного із поїздів. Брали поранених поблизу місць боїв у Польщі й Галичині, відвозили їх у Гомель і Київ. Потім був довгий шлях відступу від Любліна в Польщі до містечка Несвіжа в Білорусії. На фронтах убиті два брати, він був уже в сім'ї один, поруч із напівсліпою сестрою... Але не міг висидіти й миті. У Катеринославі працював на металургійному Брянському заводі, перебрався в Юзовку на Новоросійський завод, у Таганрозі потім трудився на котельному заводі. Звідти пішов у рибальську артіль на Азовське море... І це «легке життя»? На блюдечку?

У Таганрозі почав писати свою першу повість «Романтики».

Потім ми читатимемо щось із неї, світ вона побачила у тридцятих роках у Москві. Відразу спробував нелегкого газетного хліба у виданнях. «Не спав і не їв, гасав по мітингах і вперше познайомився із двома письменниками — другом Чехова, старим Гіляровським — «дядьком Гіляєм» — й письменником-початківцем-волгарем Олексієм Степановичем Яковлєвим». Яке талановите всяке його друковане слово про них при читанні! Він умів просте поєднання слів зробити вінком! Про одеську газету «Моряк» стільки сплів чарівних слів, що й нині не забуваються. Він виїхав в Одесу з Києва. Друкувалася газета на звороті рожевих аркушів від чайних бандеролей і містила, — за словами Костянтина Георгійовича, — безліч морського матеріалу. Від віршів французького поета й матроса Трістана Корб'єра до перших оповідань Катаєва. «У редакції, — пише він, — працювало близько сімдесяти співробітників, але ніхто із них не одержував жодної копійки гонорару. Платили то дюжиною перламутрових гудзиків, то синькою, то пачкою чорного кубанського тютюну. Часи були голодні й веселі»...

Подивіться, хто працював з ним поруч! Ільф, уже згаданий мною Катаєв, Багрицький, Шенгелі, Лев Славін, Бабель, Андрій Соболь, Семен Кірсанов та інші майстри слова. Хто вже із них написав інформацію, як «на Молдаванці лопнув меридіан», але завдяки зусиллям пожежних аварію було

Восточный Крым до отказа заполнил души известного кинодраматурга и сценариста Алексея Каплера и поэта Юлии Друниной, вошел навсегда в их жизнь. Согласно завещанию их прах захоронен на Старокрымском кладбище. В музее хранятся архивы Ю.Друниной и А.Каплера.

Алексей Каплер – Юлии Друниной

телеграмма из Москвы

Джанкой, поезд тридцать первый вышедший из Москвы двадцать четвертого декабря, вагон тринадцатый место двадцать пятое. Пассажиру Друниной. Доброе утро. Каплер.

Письмо

5/VIII-74. Вот и еще 5 лет пробежало, и мне пошел восьмой десяток, но я люблю тебя так же верно, так же сильно и так же не устаю удивляться твоему очарованию, любимая!..

Пам'ять про Ю. Друніну та О. Каплера.

Холодно. Може тому, що жодної державної премії, ні лауреатства, ні зірочки на груди

ліквідовано, й за ким потім головний редактор ганявся з палицею — Бог його знає! Кожен номер газети, однак, читався. І нині словотворці-одесити мастаки розсмішити. Багато хто із них дорогого варті. Хоч би з ким із них я спілкувався, по-доброму говорять про Паустовського, про тодішню газету «Моряк», де виживали на пайку хліба й щось ще писали розумне. У його, Паустовського, навіть ранньому листі вже торжествує іскра таланту. У нього скромно сказано у «Коротко про себе» на адресу Одеси: там проходив пушкінський великий закон майстерності, наслідування якого навіки з'єднає серце письменника із серцем свого народу.

«... Дорогою свободной
Иди, куди влечет тебя свободный ум,
Усовершенствуя плоды любимых дум,
Не требуя наград за подвиг благородный...»

7

Він найчастіше — вчитель простого, свіжого словосполучення; щоб твоя душа, що жила колись у потемках, відгукувалася на письменницьку думку.

«Не ставте мені пустих запитань про «Золоту троянду», якщо ви ще ніде не працювали, тільки вчилися; якщо вас годували батьки; ви ще й не служили в армії; у новому поповненні нашого семінару є такі; ви теоретично знаєте про голод і холод; звичайно, важко сказати щось про війну нове, якщо після її закінчення пройшло всього десять років»... Це з мого блокнота 1956 року. Я сидів цього року на семінарі заочників. Уже трудився в «Рабочей газете». «Ви тоді нічого не зрозумієте з мого цього нашіптування. Воно вам непотрібне».

Паустовський строго дивився на нас, новачків. Жаль, що був останній рік мого навчання в Москві. Я вже писав про те, що мій редактор Юхим Антонович Лазебник категорично порадив мені йти в Київський державний університет і вступати на вечірнє відділення. У мене там, у Москві, загубили атестат, я здав у Києві екстерном за десятилітку й коли сидів на лавках, вичовганих поколіннями, іноді мало не ревів від пустодзвонів лекцій, повчань...

Ну коли хтось із цих пустомель, що говорили із пафосом про велике боже слово Тараса Шевченка, пройшов його дорогою заслання? Витерпів би долю страшного вироку долі? Так, їздили в Казахстан у дати й не дати. Багато говорили за столом. Багато пили. Нові вже й не їздять. Але говорять.

Паустовський пройшов той скорботний, святий шлях генія цієї землі. І написав свого «Тараса Шевченка». Як підказав Бог і талант. Читаю епіграфи, й мурашки йдуть по спині.

«Други мої, щирі мої!
Пишіть, подайте голос за цю бідну, брудну чернь! за цього зганьбленого, безсловесного смерда»....
«О, краю мій милий! Моя доле!»

Шевченко.

Я цитую це з книги Паустовського «Повісті й оповідання». Класики й сучасники. Книгу видано у Ленінграді 1985 року. Він не боявся гострих слів. Їх тоді перевертали й приписували до нинішнього дня. І ставили до стінки. Адже Паустовський словами бунтаря-українця немов казав про свій день, де нестерпно живе бідна, брудна чернь, де топчуться над долями зганьблених, безсловесних смердів... Він і сам часом говорив про це відкрито своїм хриплуватим голосом, що ніколи не стирається з пам'яті.

8

«Дід мій — старий миколаївський солдат — любив поговорити про Тараса Шевченка, — цитую із книги Паустовського про нашого генія. — Забрив його цар у солдати за мужицькі пісні. Гнали його, хлопчику, на Мангишлак, у саме киргизьке пекло, де тухла вода й немає ні трави, ні лози, ніякого навіть поганенького деревця. Розповідали старослуживі, що підібрав рядовий Шевченко суху лозину з верби, відвіз на Мангишлак, а там посадив і поливав її три роки, поки не виросло з тієї лозини шумливе дерево. У наш час солдата ганяли крізь стрій, били нещадно мокрими різками з верби. Називалося це заняття у командирів «зелена вулиця»...

У мерзлому січні сорок п'ятого, перед відправленням на фронт, наш запасний артилерійський полк, розквартирований у Самарканді, брав участь у окружних маневрах там, де проходив «зелену вулицю» і геній українець. Мій командир взводу лейтенант Ватеркуш, колишній учитель, запитав мене: «А не читав ти зі своїми старшими сестрами про українця-поета Тараса Шевченка? — І, не давши мені відповісти, додав: — Погано було! Погано! Просто не по-людськи! Залишишся після війни, писатимеш свої вірші... З'їздь обов'язково ще раз сюди. Хоч би як потім важко було, порівняно з тим, що було тут із Шевченком Тарасом, — пушинкою здасться».

Поруч із мною стояв Олексій Кунаєв. Це була його земля. Він був напівросіянин, напівказах. Ми з ним вважалися відмінниками. Лейтенант подивився на нього й сказав:

— І ти про щось пометикуй! Адже вчителем бути хочеш після війни?

Ватеркуш потім загинув на війні. Ми з Альошею залишилися жити. Служили ще сім років строкової після боїв. Мене зі Школи сержантів перевели в газету, легше. Але продовжували дружити. В 1949-му випала і йому й мені короткострокова відпустка. Вирішили їхати спочатку до нього, а потім до мене. Уже як благали про проїзний — Бог не знає!

На батьківщині Альоші Кунаєва зійшли зі старого пароплава й незабаром опинилися на півострові Мангишлак. Нам місцеві — ми обоє знали й киргизькуі казахську — пояснили, можливо, і не зовсім розуміючи, що ми хочемо.

— Усе схоже й усе треба запам'ятовувати! — повторював Альоша. —Шкода! Якби поруч ішов Ватеркуш! Я після демобілізації не відмовлюся від своєї країни. Я буду тут учителем! Обов'язково!

9

Потім-потім я читав, як їздив до Тараса Паустовський.

«Я згадав оповідання діда й розшукав у пустельному, пришибленому селищі кілька жалюгідних дерев. Тьмяне світло поблискувало на їхніх вигоряючих листках. Пил лежав над обрієм — пил засланих пустель, мертвих солончакових просторів. У дворах ревіли облізлі верблюди. Сонце здавалося оком сліпого... Я пішов у степ. Жовтуваті брудні хмари стояли на небі... Тут, у цих місцях, бродив постарілий поет у солдатському запиленому мундирі. Тут, за наказом Миколи Першого, у нього відібрали єдиний олівець, щоб він не міг ні писати, ні малювати... Тоді я зрозумів весь розпач Шевченка, який мучився тут сім років у казармі, розпач народного співця, якому заткнули залізним кляпом рот»...

Я пам'ятав наставляння лейтенанта Ватеркуша, природного вчителя, учителя душею й серцем. «Тихо покладете квіти й думайте про хороше, там кожний горбик — могила. Кланяйтеся й читайте свої вірші, а якщо знаєте вірші Кобзаря, краще читайте їх»...

Біля нас зібралася вже ріденька юрба хлопчаків.

Вони щось радили нам, говорили навперебій.

Альоша пригорнув одного із них і запитав:

— Де тут могили померлих?

Вони повели нас до могил. Майже біля кожної могили стояла піала з водою. Коли я тепер читаю знову й знову «Тараса Шевченка» Паустовського, мені особливо дороге, не затуркане в словослів'ї, як у деяких балакунів-авторів, його, Костянтина Георгійовича, це місце: «На землі, дуже рідко,

Зовнішній вигляд Будинку-музею О. С. Гріна.

десь за кроків сто один від одного, росли кущі гіркого кураю. За пагорбом я наткнувся на казахську могилу. Біля вивітреного каменю стояла піала з теплою водою. На піалі сиділи, погойдуючись, маленькі птахи. Я згадав схвильовані слова Шевченка в його щоденнику про киргизьких дітей. Вони приносять на могили своїх рідних чашки з водою, щоб пташки, що залітають у ці мертві землі, не загинули від спраги».

Ніколи не хочу перевіряти «киргизькі» чи «казахські» це діти. Я народився у Киргизії, у сім'ї тамбовського мужика. У мене дома тоді Альоша Кунаєв повторював: «Все схоже. І все треба запам'ятовувати». Він, їдучи потім від мене, прощаючись, цілував руки моїм сестрам. «Інтелігент!» — сказала Ася, старша моя сестра, фронтовичка. Він справді став потім інтелігентом. Одержав звання заслуженого вчителя (у дужках, на своїй фотографії, написав: «Я буду жити й за нашого взводного Ватеркуша»).

... Якби у нього вчилися діти міста Джалал-Абада, де в горах лежить на самоті моя мама, я б знав: завжди на могилі її стоїть піала з водою. Спрага там у гарячі дні літа — непояснення будь-якою мовою. Страш-

Вічна тінь М. Волошина.

но, коли могили — не поруч. І ти не в змозі уже щось виправити.

10

Повертаюся на рідну вже давно мені Землю.

Послухаю славних солов'їв, що вміють умертвити своїми словесами й золоті троянди, і золоті словосплетіння, і заум, де торжествує неуцтво, неповага до кращого, що створюється не тільки у тебе, у твоєму видавництві, а де народжуються мимовільні повчання, які сприймаються тому, що вони обрано відсіяні від «якання», вони входять у національне надбання, якою б мовою вони не творилися.

Хіба можна, приміром, сьогодні не знайти «Золоту троянду» Паустовського? Уміння зрозуміти хороше слово — це не тільки вроджений смак. Це—робота, робота й робота над собою. Треба відроджувати творця слова. Теперішні можливості держави, що називається Україна, — навіть непояснені. Ми можемо перегнати багато країн, які читають книгу, за талановитими творами і минулого, і нинішнього дня. Треба лише розібратися, хто ж тепер заважає підняти книгу (може, без імен, усипаних нагородами)? Книгу, що робить країну хорошою, що вміє дружити, країну, що поважає таланти.

Поверніться назад.

Огляньтеся.

Покарайте того, хто викинув з бібліотек книги, які читалися, які навчили добру і розуму. Чому раптом така ненависть до російської хорошої книги? До татарської книги — чому зі зневагою? Чому тільки — на голому ентузіазмі одні, а інші — жирують і кричать, що вони еталоновані?

11

«Далекі роки» його починаються зі смерті батька. «Я був гімназистом сьомого класу гімназії, коли прийшла телеграма, що в садибі Городище, біля Білої Церкви, помирає мій батько»... У телеграмі фраза: «Привези з Білої Церкви священика або ксьондза — однаково кого, аби тільки погодився їхати»...

Весняна вода йшла через греблю валом. До садиби вела через річку кам'яна гребля. Ніхто, звичайно, не захотів переправити сина до батька. Це було божевілля. Відмовилися з ним їхати й священики......

Але він поїхав. І гніді коні, задерши морди, хропучи, увійшли в стрімку воду. Посередині греблі, де вода йшла найсильніше й навіть дзвеніла, коні зупинилися... «Тоді я побачив дядька Ілька. Він щось кричав і розмахував над головою жмутом каната... Ксьондз перехрестився широким католицьким хрестом... І троє коней, після того, як Ілько жбурнув канат, витягнули, нарешті, коляску на острів.

Гімназист Паустовський ранком разом з родичами поховав батька...

... А 1955 року я одержав призначення — служити у Білій Церкві. Це було після закінчення Вищих курсів політскладу в Ленінграді. Уже писав про це право вибору як відмінник навчання. Того року вийшов перший том «Вибраних творів» Костянтина Георгійовича. Дістав я його по блату, у мене вже були надруковані дві повісті. Їх я й відправив у московський Літературний інститут, щоб вступити до нього, навчатися.

Маленька дивізіонка, що називалася «Советским богатырем» була на слуху. Тут друкувався у війну її заступник головного редактора Михайло Алексєєв — майбутній великий письменник, куратор української Спілки письменників, головний редактор журналу «Москва»; старшина Олесь Гончар — великий український письменник, що відразу заявив про себе романами про визволення Європи; Єгор Ісаєв — москвич, у майбутньому поет із власним голосом, який до останнього дня життя любив Україну. Вище я розповідав, як писав в «Советский богатырь» матеріал із сільського музею Паустовського. Я знав уже тоді, які вимоги ставила газета...

1956-й! Найщасливіший для мене рік. Нарешті — демобілізували!

І їду, уже знайшов роботу у великій газеті, вступати до Літінституту! Згадав, як потім не пощастило — навчайся тільки у Києві! Треба опановувати дві мови. Газета — українською й російською... Але в перші приїзди до Москви зі мною розмовляли довго. Кілька разів викликали до Костянтина Паустовського. Я розповідав одного разу про село його батька, могилу, що оберігається громадськістю. Він запитав про мого батька. Я сказав, що загинув невідомо де. Записав потім, що він відповів: «І це теж майбутня світла література. Про війну у неї щемлива пам'ять у народі». Я й нині вірю, що це так. Навіть за нашого блюзнірства деяких, тих, що не бачили війну, що не відстоювали цю землю.

12

Паустовським демонструється у «Золотій троянді», книзі корисній особливо сьогоднішньому дню, одержимому письменницькою суєтою багатьох нових «інженерів душ». Тих, хто навчився добре матюкатися й поблажливо поплескувати читача по плечу: «Берися, дорогий, за нове чтиво! Учися багатоповерховим матом гавкати на цих пройдисвітів, які все скупили, жеруть і п'ють, а народ гине!» Таке я нещодавно читав.

Лихо наближається.

Простий стиль уже не жується. Поламаєш зуби.

А от російський письменник, ще молодий Паустовський пише: «Кращим часом — часом нестримних мрій, захоплень і безсонних ночей — була київська весна. Осяйна й ніжна весна України. Вона потопала у росяних бузках, у трохи липкій першій зелені київських садів, у запаху тополь і рожевих свічок старих каштанів. У такі весни не можна було не закохуватися у гімназисток з важкими косами й не писати віршів. І я писав їх без усякого зупину, по два-три вірші на день. Це були нарядні й, звичайно, погані вірші. Але вони привчили мене любові до слова й мелодійності мови»...

Автор Золотої троянди (залишимо лапки осторонь) зобов'язаний мати стежки й стежинки до свого Слова не тільки на півострові Крим. Його книги — це змагання з вульгарністю, що йде навалом на гідну літературу. Душа повинна працювати після читання. Вона повинна відкидати вседозволеність, вульгарність, з аршинними матами букви. Хижі, жадібні накопичувачі добра особистого за рахунок порнухи й безмежного сексоскладання вже в історії створення книг були, закінчували вони сумно. Тому що їхнім словом заражаються нові покоління. Ллється кров, як в інших книгах, потоком. Ідуть тихі й не тихі перевороти. Історія революцій, що вирішує проблеми багатств, завжди погана, вона зла, правовідступна...

Перечитуйте книги Костянтина Паустовського. Людини без тодішніх премій, лауреатств, особливих відзнак. «Жадання досягати дедалі більших високих меж, — пише він в «Наодинці з осінню», — жага досконалості рухає життя. І народжує шедеври»...

Багато його словосполучень — шедеври. Вони прекрасні. Вони захоплюються життям. Адже життя дається один раз...

Володимир ЮГОВ,
письменник, учасник бойових дій ВВВ,
полковник у відставці.

Лютий—перша половина березня,

Портрет узятий із книги К. Паустовського «Обране», інші знімки— з реклам музеїв Старого Криму. Силует М. Волошина — робота фотографа-аматора.

Покарайте того, хто викинув з бібліотек книги, які читалися, які навчили добру і розуму

ІНФОРМАЦІЯ
про виконання бюджету Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності за 2009 рік

На виконання статті 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням", інформуємо.

У 2009 році доходна частина бюджету Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності склала 6 827,6 млн. грн. (без врахування результату виконання бюджету Фонду за 2008 рік, що складав 196,9 млн. гривень). План по доходах, затверджений правлінням Фонду 25 лютого 2009 року, виконано на 89,7 %. У порівнянні з доходами у 2008 році (7 227,6 млн. грн.) доходи Фонду у минулому році зменшилися на 5,5 відсотка.

Зменшення показників в основному обумовлено скороченням фонду оплати праці, з якого справлялися страхові внески (у 2008 р. - 269,8 млрд. грн., у 2009 р. - 262,6 млрд. грн., при плані - 292,4 млрд. грн.), та зменшенням у 2009 році розміру страхового тарифу для роботодавців з 1,5 до 1,4 відсотка від фонду оплати праці.

Незважаючи на наведене, заборгованість по виплаті матеріального забезпечення застрахованим особам станом на 01.01.2010 р. становила 17,1 млн. грн. (по тимчасовій непрацездатності - 14,6 млн. грн. та по вагітності і пологах - 2,5 млн. грн.) або 0,3 % від загальної суми допомоги, нарахованої у 2009 році.

Заборгованість за страхувальниками протягом 2009 року зменшилася з 141,2 до 117,5 млн. гривень. Проте, заборгованість за Фондом з 241,3 зросла до 604,9 млн. гривень. Дефіцит бюджету Фонду (перевищення витрат над доходами) за 2009 рік склав 494,9 млн. гривень або 7,2 % від доходів Фонду.

Кількість страхувальників, які обліковуються в органах Фонду, протягом року збільшилася на 16,5 % або на 237,3 тисячі підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності і станом на 1 січня 2010 року становила 1 673 955 страхувальників. Чисельність застрахованих осіб, яка в органах Фонду обліковується в еквіваленті повної зайнятості, за 2009 рік становить 12 464,6 тис. осіб, що на 1 442,2 тисячі менше ніж за 2008 рік, що також є одним з наслідків економічної кризи.

Витратна частина бюджету Фонду за 2009 рік становить 7 519,4 млн. грн. (95,9 % до плану) або 103,8 % до даних 2008 року.

Фактичні витрати на виплату всіх видів допомоги за звітний період становлять 5 477,2 млн. гривень (103,7 % до показника 2008 року). З урахуванням резерву страхових коштів планові показники на їх виплату виконані на 95,8 відсотка. Витрати на виплату допомоги по тимчасовій непрацездатності за 2009 рік становили 3 955,3 млн. грн. або 93,8 % до плану, по вагітності та пологах - 1 493,5 млн. грн. або 107,8 % до плану, на поховання - 28,3 млн. гривень або 80,6 % до плану.

Спеціалістами з питань експертизи тимчасової непрацездатності протягом минулого року здійснено перевірку 2 423 закладів охорони здоров'я. За результатами перевірок Фонду відшкодовано 535 тис. грн. по необґрунтовано виданим (продовженим) листкам непрацездатності та путівкам у реабілітаційні відділення санаторіїв. До дисциплінарної та матеріальної відповідальності притягнуто 1 104 лікаря.

Для реалізації програм відділень Фонду щодо відновлення здоров'я застрахованих осіб і членів їх сімей в 2009 році використано 1 594,2 млн. грн., що складає 97,9 % від запланованих асигнувань за статтею бюджету Фонду "Оздоровчі заходи".

На закупівлю 242 323 путівок до санаторно-курортних закладів, у тому числі до реабілітаційних відділень, використано 1 081,4 млн. грн. або 98,4 % від запланованої суми на ці цілі.

В 2009 році за рахунок коштів Фонду здійснювалося часткове фінансування санаторіїв-профілакторіїв на загальну суму 117,9 млн. грн. (94,7 % від плану), у тому числі на 62,3 млн. грн. - санаторіїв-профілакторіїв вищих навчальних та професійно-технічних закладів. За рахунок цих коштів у санаторіях-профілакторіях поліпшили своє здоров'я 127 626 застрахованих осіб та членів їх сімей, у тому числі 62 825 студентів.

На часткове фінансування дитячих закладів оздоровлення за рахунок коштів Фонду використано 175,9 млн. грн., що склало 98,8 % від суми, передбаченої кошторисами відділень Фонду. Завдяки коштам Фонду, передбаченим на часткове покриття суми вартості путівок до дитячих закладів оздоровлення (в частині вартості набору продуктів харчування, лікування та культурного обслуговування), оздоровлено 242 400 дітей застрахованих осіб.

Часткове фінансування дитячо-юнацьких спортивних шкіл здійснено в минулому році на загальну суму 140,9 млн. грн. або 99,4 % від планового показника. Це дало змогу забезпечити за кошти Фонду навчання у цих школах 172 тисяч вихованців.

На виконання положень Закону в 2009 році Фондом централізовано придбано 4,5 мільйона дитячих новорічних подарунків на суму 78,1 млн. гривень. Середня вартість подарунка склала 17,45 гривні.

Організаційно - управлінські витрати Фонду та витрати по виконанню обов'язків страховика склали у 2009 році 375,2 млн. грн. та 36,6 млн. грн. відповідно або 97,7 % та 45,5 % до плану.

З метою обізнаності застрахованих осіб з аспектами діяльності Фонду у засобах масової інформації в 2009 році надруковано 2 682 публікації, в тому числі відділеннями Фонду - 2 503. Протягом минулого року структурними підрозділами Виконавчої дирекції Фонду розглянуто 526 звернень громадян. Відділеннями Фонду у 2009 році розглянуто 125 662 звернень, із них письмових - 25 179. На особистому прийомі прийнято 32 416 громадян.

З питань надання соціальних послуг застрахованим особам у Фонді діє "гаряча лінія", на яку за минулий рік надійшло 295 звернень. Виконавчою дирекцією Фонду розглянуто 35 звернень громадян, що надійшли від урядової телефонної "гарячої лінії".

Виконавча дирекція
Фонду соціального страхування
з тимчасової втрати працездатності

Показники виконання бюджету Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності за 2009 рік

(тис.грн.)

№ п/п	Назва статті	2009 рік план	2009 рік фактичне виконання	%, виконання (к.4/к.3*100)
1	2	3	4	5
1.	**Результат виконання бюджету Фонду за минулий рік**	**223 250**	**196 872**	**х**
2.	**ДОХОДИ:**	**7 613 884**	**6 827 639**	**89,7%**
2.1.	Внески на загальнообов'язкове державне соціальне страхування	6 771 622	6 124 586	90,4%
2.2.	Відрахування від сум єдиного податку	528 130	451 774	85,5%
2.3.	Надходження від часткової сплати за путівки	200 198	177 925	88,9%
2.4.	Інші надходження, у тому числі:	113 934	73 354	64,4%
2.4.1.	надходження на виплату допомоги громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи	15 176	15 176	100,0%
	ВСЬОГО ДОХОДІВ (р.1 +р.2)	**7 837 134**	**7 024 511**	**89,6%**
3.	**ВИТРАТИ:**			
3.1.	На виплату допомоги по тимчасовій непрацездатності	4 216 240	3 955 340	93,8%
3.2.	На виплату допомоги по вагітності та пологах	1 385 767	1 493 510	107,8%
3.3.	На виплату допомоги на поховання	35 173	28 339	80,6%
3.4.	Резерв страхових коштів	77 222	х	х
3.5.	**Разом допомоги з урахуванням резерву**	**5 714 402**	**5 477 189**	**95,8%**
3.6.	На виплату допомоги громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи	30 020	35 963	119,8%
3.7.	**По статті "Оздоровчі заходи", в т.ч.**	**1 628 298**	**1 594 221**	**97,9%**
3.7.1.	Путівки на санаторно-курортне лікування	1 098 840	1 081 383	98,4%
3.7.2.	Часткове фінансування санаторіїв-профілакторіїв	124 532	117 939	94,7%
3.7.2.1.	в т.ч. санаторіїв - профілакторіїв вищих навчальних та профтех. закладів	66 276	62 332	94,0%
3.7.3.	Фінансування оздоровлення дітей у дитячих закладах оздоровлення	178 080	175 924	98,8%
3.7.4.	Позашкільне обслуговування дітей	85 134	78 097	91,7%
3.7.5.	Часткове фінансування дитячо-юнацьких спортивних шкіл	141 712	140 878	99,4%
3.8.	На організаційно-управлінські заходи	383 977	375 175	97,7%
3.9.	По виконанню обов'язків страховика	80 437	36 569	45,5%
3.10.	Інші витрати		287	
	ВСЬОГО ВИТРАТ:	**7 837 134**	**7 519 404**	**95,9%**
4.	**Результат виконання бюджету Фонду на кінець звітного періоду**		**-494 893**	
5.	**Фонд оплати праці (млн.грн.)**	**292 368**	**262 550**	**89,8%**
		Станом на 01.01.2009р	**Станом на 01.01.2010 р.**	**Відхилення (к.4-к.3)**
		3	**4**	**5**
6.	**Заборгованість за страхувальниками**	**141 198**	**117 505**	**-23 693**
7.	**Заборгованість за Фондом**	**241 325**	**604 854**	**363 529**

ОГОЛОШЕННЯ

Ухвалою Господарського суду Луганської області по справі № 20/17б від 22.02.2010р. порушено провадження у справі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства "Лисичанська сода", 93105, Луганська область, м. Лисичанськ, вул. Красна, б.1, код ЄДРПОУ 00204889 та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Реквізити рахунків боржника в установах банків:

МФО банку	Назва банку	Номер рахунку
304416	ФІЛ.ПАТ ПІБ В М.ЛИСИЧАНСЬК ЛУГАН.ОБЛ.	2600330140103
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26032275639002
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26009275639002
351005	АТ "УкрСиббанк"	26009188007301
351005	АТ "УкрСиббанк"	26000188007300
804013	ГУДКУ У ЛУГАНСЬКІЙ ОБЛАСТІ, М.ЛУГАНСЬК	37127220001457
804013	ГУДКУ У ЛУГАНСЬКІЙ ОБЛАСТІ, М.ЛУГАНСЬК	37122664141257
351005	АТ "УкрСиббанк"	26107188007300
300346	ПАТ "АЛЬФА-БАНК"	26103010384301
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26066275639001
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26055275639001
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26048275639018
351005	АТ "УкрСиббанк"	26044188007300
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26036275632020
304698	РЕГ.УПОВ.ЛІКВ.БАНКУ"УКРАЇНА",ЛУГАНСЬК	26026240333030
351005	АТ "УкрСиббанк"	26009188007301
304397	ФВАТ КБ "НАДРА",М.СЄВЄРОДОНЕЦЬК	26009000569402
304397	ФВАТ КБ "НАДРА",М.СЄВЄРОДОНЕЦЬК	26009000509402
305299	ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК"	26008060004706
304397	ФВАТ КБ "НАДРА",М.СЄВЄРОДОНЕЦЬК	26008000569403
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26003275639019
323293	КІРОВОГРАД ОБЛ. ФАКБ УСБ М.КІРОВОГРАД	26001420125000
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26000275639001
304698	РЕГ.УПОВ.ЛІКВ.БАНКУ"УКРАЇНА",ЛУГАНСЬК	26000240333001
351005	АТ "УкрСиббанк"	26000188007300
300346	ПАТ "АЛЬФА-БАНК"	26000103843001
304698	РЕГ.УПОВ.ЛІКВ.БАНКУ"УКРАЇНА",ЛУГАНСЬК	20620240333001
304416	ФІЛ.ПАТ ПІБ В М.ЛИСИЧАНСЬК ЛУГАН.ОБЛ.	2604930940103
304416	ФІЛ.ПАТ ПІБ В М.ЛИСИЧАНСЬК ЛУГАН.ОБЛ.	2604030840103
364070	ФЛИСИЧАНСЬКЕ ВІДДІЛ ВАТОЩАД М.ЛИСИЧАНСЬК	2600432172020
321637	ПЕРША КИЇВ.ФІЛ.ВАТ"ВІЕЙБІ БАНК",М.КИЇВ	2600430013748
304740	СЕВЕРОДОНЕЦЬКА ФІЛІЯ АБ"УКРКОМУНБАНК"	2600412410265
304416	ФІЛ.ПАТ ПІБ В М.ЛИСИЧАНСЬК ЛУГАН.ОБЛ.	2600330140103
304988	АБ"УКРКОМУНБАНК",М.ЛУГАНСЬК	2600212410265
304665	ФЛУГАНСЬКЕ ОБЛАСНЕ ВАТОЩАД М.ЛУГАНСЬК	2062530002273
304665	ФЛУГАНСЬКЕ ОБЛАСНЕ ВАТОЩАД М.ЛУГАНСЬК	260243022730
304803	ФІЛІЯ АБ "ЕНЕРГОБАНК" У М.ЛУГАНСЬКУ	26006324601
304803	ФІЛІЯ АБ "ЕНЕРГОБАНК" У М.ЛУГАНСЬКУ	26005324602
304740	СЕВЕРОДОНЕЦЬКА ФІЛІЯ АБ"УКРКОМУНБАНК"	26004411449
304007	ОД."РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ", М.ЛУГАНСЬК	2600710137
304751	Луганська філія АКБ "ІНДУСТРІАЛБАНК"	26009372
304955	СЄВЄРОДОНЕЦЬКА Ф-Я АППБ "АВАЛЬ"	26000319
351005	АТ "УкрСиббанк"	26009188007301
304397	ФВАТ КБ "НАДРА",М.СЄВЄРОДОНЕЦЬК	26005000569901
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26003275639020
351005	АТ "УкрСиббанк"	26000188007300
300346	ПАТ "АЛЬФА-БАНК"	26000103843001
304416	ФІЛ.ПАТ ПІБ В М.ЛИСИЧАНСЬК ЛУГАН.ОБЛ.	2600330140103
304416	ФІЛ.ПАТ ПІБ В М.ЛИСИЧАНСЬК ЛУГАН.ОБЛ.	2600330140103
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26038275639017
351005	АТ "УкрСиббанк"	26009188007301
304795	ЛУГАН.Ф-Я ПАТ КБ"ПРИВАТБАНК"М.ЛУГАНСЬК	26005275639017
304397	ФВАТ КБ "НАДРА",М.СЄВЄРОДОНЕЦЬК	26005000569901
351005	АТ "УкрСиббанк"	26000188007300
300346	ПАТ "АЛЬФА-БАНК"	26000103843001
321637	ПЕРША КИЇВ.ФІЛ.ВАТ"ВІЕЙБІ БАНК",М.КИЇВ	2600430013748
304416	ФІЛ.ПАТ ПІБ В М.ЛИСИЧАНСЬК ЛУГАН.ОБЛ.	2600330140103
304751	Луганська філія АКБ "ІНДУСТРІАЛБАНК"	26008425

Ухвалою Господарського суду Луганської області по справі № 20/17б від 23.03.2010р. відкрито процедуру санації боржника - Відкритого акціонерного товариства "Лисичанська сода", м. Лисичанськ Луганської області, ідентифікаційний № 00204889, строком на 12 місяців, до 23.03.11., призначено керуючим санацією керівника боржника - генерального директора Відкритого акціонерного товариства "Лисичанська сода", м. Лисичанськ Луганської області, Галунова Геннадія Івановича, ідентифікаційний № 2229724738, паспорт № 57 06 942449, виданий відділом внутрішніх справ Дзержинського району м. Пермі 10.10.2006р., який мешкає за адресою: 93105, м. Лисичанськ, вул. Комунальна, буд. 35, кв. 25 та призначено розпорядником майна в процедурі санації Відкритого акціонерного товариства "Лисичанська сода", м. Лисичанськ Луганської області арбітражного керуючого - Клименка Михайла Анатолійовича (ліцензія серії АВ № 081182 від 08.08.2006р., який мешкає за адресою: 93108, м. Лисичанськ, вул. Жовтнева, буд. 312, кв. 17., ід. код 2932514595).

Кредитори у місячний строк з дня опублікування оголошення боржника про порушення справи про банкрутство боржника і відкриття процедури санації подають до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, та (або) заперечення кредиторів проти здійснення процедури санації керівником боржника.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 23.10.2007 р. по справі № 18/143 Відкрите акціонерне товариство «Пирятинська ПМК-67» (37000, Полтавська область, м. Пирятин, вул. Завокзальна, 58, код ЄДРПОУ 01351227) визнане банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гриценка Івана Павловича (ліцензія АВ № 081011 від 04.05.2006 р., 36007, м. Полтава-7, а/с1841).

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня публікації оголошення.

Комунальне автотранспортне підприємство 052807 Єнакієвської міської ради (код ОКПО 05448923, адреса: 86430, Донецька обл., м. Єнакієве, вул. Блюхера, б. 119) повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців від дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 14.09.2009 р. порушено провадження у справі № 12/133-09 про банкрутство ВАТ «Сумський м'ясокомбінат» (юридична адреса: 40007, м. Суми, вул. Харківська, 103, код ЄДРПОУ 05496017; п/р 26005036944800 в АКІБ «Укрсиббанк», МФО 351005).

Розпорядник майна арбітражний керуючий Нагорнєва Тетяна Володимирівна (ліцензія АВ № 158303 від 19.10.2006 р.; адреса: 40000, м. Суми, вул. Покровська, 1Б, тел./факс 0 (542)600-787) повторно повідомляє про прийняття заяв можливих інвесторів.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 22.02.2010 року по справі № 49/388-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва визнано боржника ТОВ «Консумтрейд» (03087, Київ, бул. Чоколівський, 37, код ЄДРПОУ 22946605) банкрутом, (р/р № 26003772713793, № 260008012713973, № 26031012713793 в ВАТ «Укрексімбанк» МФО-322313).

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора Державну податкову інспекцію у Солом'янському районі м. Києва (03151, м. Київ, вул. Смілянська, 6, тел./факс 245-91-92).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) ухвалою від 29.10.2009 року порушив справу № 12/89-Б-09 про банкрутство Головного підприємства обласного об'єднання «Фармація», р/р 26009222643001 в Херс. Ф. ПАТ КБ «Приватбанк», м. Херсон, МФО 352479, код ЄДРПОУ 24114211, адреса — 73000, м. Херсон, Бериславське шосе, 40.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бурдо Олександра Володимировича (ліцензія серії АБ № 216979 від 04.05.2005 р.), адреса: 73000, м. Херсон, вул. Блюхера, 50, кв. 117.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3\65) Постановою від 24.02,2010 року по справі № 14\95-Б Дочірнє підприємство «Ливарник» відкритого акціонерного товариства «Коростишівський завод «Електроприлад» (інд. код 24701500, вул. Більшовицька, 66, м. Коростишів, Житомирська область, 12501) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено ініціюючого кредитора — Управління Пенсійного фонду України в Коростишівському районі Житомирської області (12504, Житомирська область, м. Коростишів, вул. Гагаріна, 2, тел. 0413057254, факс 0413057253).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 25 березня 2010 року порушено провадження у справі № 15/117-Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ОГО-УкрЗапад» (03127, м. Київ, Проспект 40-річчя Жовтня, буд. 120, корп. 1, код ЄДРПОУ 30779381, р/р 26009000150336 в ПуАТ «СЕБ БАНК» м. Київ, МФО 300175).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Петренко Юрія Миколайовича, м. Київ, вул. Миколи Пимоненка, буд. 3, кв. 28, ліцензія серії АВ № 499143 від 19.01.2010 р.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення та мають надсилатись в порядку ст. 14 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» до господарського суду, боржнику та розпоряднику майна за адресою: 01033, м. Київ — 33, вул. Саксаганського, 48, а/с 69, Петренко Юрію Миколайовичу.

До уваги акціонерів ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "АВІАКОМПАНІЯ "АЕРОСВІТ".

Закрите акціонерне товариство "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" повідомляє, що позачергові Загальні збори Акціонерів Товариства відбудуться 27 травня 2010 року о 12.00 за адресою: м. Київ, бул. Т.Шевченка, буд. 58 "А".

Порядок денний Зборів:

1. Прийняття рішення з питань порядку проведення Загальних зборів Акціонерів. Обрання лічильної комісії та затвердження її складу. Обрання головуючого та секретаря Загальних зборів Акціонерів.
2. Звіт Генерального директора (Виконавчого органу) про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2008-й рік.
3. Звіт та висновки Ревізійної комісії Товариства за 2008-й рік.
4. Затвердження річного звіту та балансу Закритого акціонерного товариства "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" за 2008-й рік.
5. Затвердження порядку розподілу прибутку (покриття збитків) за результатами діяльності Товариства у 2008 році.
6. Внесення змін до Статуту Товариства шляхом викладення Статуту у новій редакції.
7. Внесення змін до Положень, що регламентують внутрішню діяльність Товариства, шляхом викладення Положень у новій редакції.
8. Відкликання та обрання Виконавчого органу Товариства.
9. Відкликання та обрання Голови та членів Наглядової ради Товариства.
10. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
11. Про обрання реєстратора Закритого акціонерного товариства "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" та передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.
12. Прийняття рішення про зміну типу Товариства. Узгодження порядку проведення зміни типу Товариства та призначення відповідальних органу (осіб) Товариства з проведення відповідних заходів.

Реєстрацію учасників позачергових Загальних зборів Акціонерів Закритого акціонерного товариства "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" буде проведено 27.05.2010 року з 11.00 до 11.45 за адресою скликання вказаних вище позачергових Загальних зборів Акціонерів Закритого акціонерного товариства "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ".

Основні показники фінансово-господарської діяльності Товариства (тис. грн.)

Найменування показника	**31.12.2008**	**31.12.2007**
Усього активів	889 631	693 317
Основні засоби	256 024	161 401
Довгострокові фінансові інвестиції	64 041	65 580
Запаси	39 843	37 236
Сумарна дебіторська заборгованість	463 242	349 405
Грошові кошти та їх еквіваленти	25 790	34 241
Нерозподілений прибуток	- 420 536	- 17 368
Власний капітал	- 221 552	95 676
Статутний капітал	19 363	19 363
Довгострокові зобов'язання	125 895	37 117
Поточні зобов'язання	839 699	426 230
Чистий прибуток (збиток)	- 405 346	21 721
Середньорічна кількість акцій (шт.)	нема даних	нема даних
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	нема даних	нема даних
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	нема даних	нема даних
Чисельність працівників на кінець періоду	2259	1849

В.о. Генерального директора ЗАТ "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" Є.О. Трескунов.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб здійснює виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам **ТОВ КБ "АРМА"** через установи банку - агента Фонду до 21 травня 2010 року.

Додаткова інформація за телефоном 0-800-308-108, www.fg.org.ua

Адреса Фонду: 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 32-А.

Господарський суд Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54а) ухвалою від 16.02.2010 р. по справі № 8/34-Б порушив провадження у справі про банкрутство ТзОВ «Імідж» (Волинська область, м. Луцьк, вул. Набережна, 4, код 13359961, р/р 26007001314687, ЗАТ «ОТП Банк», м. Луцьк, МФО 303763).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Темчишина В. П. (м. Луцьк-10, а/с 20), ліцензія АВ № 158360 від 27.11.06 р.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 23.02.2010 року у справі № 44/67-б визнано банкрутом ТОВ «Альбіон-Кровельний Центр» (м. Київ, пр-т Перемоги, 67, код ЄДРПОУ 31023688). Ліквідатором підприємства призначено ДПІ у Святошинському районі м. Києва (03115, м. Київ, вул. Верховинна, 9). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) від 16.02.2010 р. по справі № 2-12/3125-2009 боржника Товариство з обмеженою відповідальністю «Ахтиар — С» (м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 31, ЄДРПОУ 32896568) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савіна Василя В'ячеславовича (ліцензія АВ № 347165 від 12.09.2007 р.), що мешкає за адресою: 96100, м. Джанкой, пров. Спортивний, 5, кв. 40.

Шановні акціонери ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИТСВА "ВЕСТ ФАЙНЕНС ЕНД КРЕДИТ БАНК"!

Спостережна Рада та Правління ВАТ "КредитВест Банк" (надалі - **"Банк"**) повідомляє про доповнення до порядку денного Загальних зборів Акціонерів ВАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" (надалі - **"Збори"**), які відбудуться 15 квітня 2010 року о 10-00 за місцезнаходженням Банку: Україна, 03150, м.Київ, вул.Ковпака 17, офіс ВАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК", на вимогу акціонерів, пунктами 7 та 8 як викладено нижче.

Порядок денний Зборів:

1. Обрання Голови та Секретаря Загальних Зборів Акціонерів Банку.
2. Обрання складу лічильної комісії.
3. Затвердження річного звіту Банку.
4. Розподіл прибутку і збитків Банку.
5. Прийняття рішення за наслідками розгляду звіту Спостережної Ради Банку, звіту Правління Банку, звіту ревізійної комісії Банку.
6. Затвердження умов контрактів із Головою та членами Правління, Головою та членами Спостережної Ради Банку.
7. Зміни у складі Спостережної Ради Банку.
8. Вповноваження Голови Правління Банку на підписання контракту із новим Членом Спостережної Ради.

Перелік акціонерів, які мають право на участь у Зборах, було складено станом на "01" березня 2010 року. Дата проведення Зборів: **"15" квітня 2010 року.** Збори будуть проходити за адресою: **Україна, 03150, м. Київ, вул. Ковпака 17,** офіс ВАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК". **Початок зборів о 10.00;** реєстрація Учасників (акціонерів): з 09.00 до 09.50 за вищезазначеною адресою.

Якщо з будь-яких причин "15" квітня 2010 року Збори не відбудуться, повторні Збори щодо розгляду вищезазначених питань порядку денного скликаються "22" квітня 2010 року о 10-00 за місцезнаходженням Банку: Україна, 03150, м. Київ, вул. Ковпака 17, офіс ВАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК"; реєстрація Учасників (акціонерів): з 09.00 до 09.50 за вищезазначеною адресою.

Додаткова інформація:

Акціонери ВАТ "КРЕДИТВЕСТ БАНК" можуть ознайомитися з документами щодо порядку денного Зборів з "01" березня 2010 у робочий час за адресою: 03150, Україна, м. Київ, вул. Ковпака, 17.

УКРСИББАНК
BNP PARIBAS GROUP

АТ "УкрСиббанк" оголошує про проведення конкурсу щодо вибору потенційних партнерів по **виготовленню, доставці та монтажу меблів (стійок).** Інформація про компанії приймається до **06 квітня 2010 року** включно

За довідками звертатися за телефоном (044) 537-49-06

www.ukrsibbank.com

Постановою Господарського суду Полтавської області від 11.03.2010 року по справі № 23/31 Глобинський комбінат комунальних підприємств (39000, Полтавська область, м. Глобине, вул. Жовтнева, 3, код ЄДРПОУ 03351680) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Геоpiєвського Олега Дмитровича, поштова адреса: 36022, м. Полтава, вул. Леніна, 82 (ліцензія серії АБ № 176042 від 31.05.2005 року). Письмові заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Черговими загальними зборами акціонерів відкритого акціонерного товариства «Вимірювач», які відбулися 19.03.2010 р. прийнято рішення про припинення діяльності акціонерного товариства шляхом його перетворення в товариство з додатковою відповідальністю. Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців з дати опублікування даного повідомлення шляхом подання відповідної заяви до комісії з припинення за адресою: 58023, м. Чернівці, вул. О. Пчілки, 5, тел. для довідок (0372) 58-31-70.

Голова комісії з припинення ВАТ «Вимірювач» В. В. Темерівський.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 25.03.2010 р. у справі № Б 24/62-10 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «-НТЗ СІЛЬГОСППРОМТЕХСТРОЙ-» (49000, Україна, м. Дніпропетровськ, вул. Гідропаркова, 15/98, ЄДРПОУ 35738727), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Ковальова Владислава Сергійовича (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Батумська, 34/32, тел. Факс: 8 (056) 7946245).

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) ухвалою від 04.03.2010 р. порушив провадження у справі № Б38/33-10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Нікопольський завод пластикових труб «НІКОПЛАСТ»», 53208, Дніпропетровська область, м. Нікополь, вул. Кооперативна, 3, код ЄДРПОУ 33215075, р/р 26005001025592 в ВАТ «Хоум Кредит Банк», м. Дніпропетровськ, МФО 307123. Розпорядником майна призначено Чикильдіна Олександра Миколайовича, ліцензія АВ № 499140 (49008, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел. (056 787-60-91). Претензії і вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 25.03.2010 р. по справі № Б38/41-10 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ПРОМА УА» (юридична адреса: 49074, м. Дніпропетровськ, вул. Квірінга, 4. Поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Киснева, 3А, р/р 26008060004654 в ПАТ «ПриватБанк», МФО 305299, код ЄДРПОУ 33383367). Розпорядником майна призначено Андросову Вікторію Євгенівну, ліцензія АВ № 307250, адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Янгеля, 17/112 (тел. 8 (056) 792-59-10). Вимоги кредиторів заявляти протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Правління ВАТ ВТБ Банк повідомляє, що за ініціативою акціонера, що володіє більш як 10 відсотками голосів, до порядку денного чергових загальних зборів учасників (акціонерів) ВАТ ВТБ Банк, що відбудуться 23 квітня 2010 року о 14 годині 00 хвилин за адресою: Україна, м. Київ, вулиця Гоголівська, 22-24, актовий зал (повідомлення опубліковано у газеті "Голос України" №40 (4790) від 05.03.2010 та у газеті "Вечірній Київ" № 32 (18544) від 05.03.2010) включено додаткове питання, а саме:

"Про внесення змін до складу спостережної ради ВАТ ВТБ Банк".

Реєстрація акціонерів почнеться о 13 годині 00 хвилин та закінчиться за 15 хвилин до початку зборів. Для реєстрації та участі у зборах акціонерам при собі необхідно мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - паспорт або інший документ, що посвідчує особу та довіреність на право участі та голосування на чергових загальних зборах учасників (акціонерів), оформлену відповідно до законодавства України. З матеріалами з питань порядку денного можна ознайомитися за місцезнаходженням ВАТ ВТБ Банк: Україна, м. Київ, бульвар Тараса Шевченка / вулиця Пушкінська, будинок 8/26, кімната 707. Телефон для довідок +380 (44) 498-71-21.

Правління ВАТ ВТБ Банк.

Правління та Наглядова Рада ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИТСВА "СТРАХОВА КОМПАНІЯ "КРЕДИТВЕСТ СТРАХУВАННЯ" (далі - "Страхова Компанія") повідомляє, що в повідомленні про скликання Загальних зборів акціонерів Страхової Компанії, що було опубліковане в газеті Голос України №35 (4785) 26 лютого 2010 року було допущено технічну помилку щодо зазначення дати проведення Загальних зборів акціонерів.

У зв'язку з цим, повідомляємо, що як це і передбачено рішенням уповноважених органів Страхової Компанії Загальні збори акціонерів відбудуться 13 квітня 2010 року за заявленим раніше порядком денним.

Якщо з будь-яких причин 13.04.2010 Збори не відбудуться, повторні Збори щодо розгляду вищезазначених питань порядку денного скликаються 14.04.2010 за заявленим раніше порядком денним.

Це повідомлення не є інформацією щодо змін у порядку денному.

Погоджено

З повагою, Голова Правління ВОВК Максим Ярославович.

Правління та Наглядова Рада ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИТСВА "СТРАХОВА КОМПАНІЯ "КРЕДИТВЕСТ СТРАХУВАННЯ" (далі - "Страхова Компанія") повідомляє, що в повідомленні про скликання Загальних зборів акціонерів Страхової Компанії, що було опубліковане в газеті Голос України №36 (4786) 27 лютого 2010 року було допущено технічну помилку щодо зазначення дати проведення Загальних зборів акціонерів.

У зв'язку з цим, повідомляємо, що як це і передбачено рішенням уповноважених органів Страхової Компанії Загальні збори акціонерів відбудуться 14 квітня 2010 року за заявленим раніше порядком денним.

Якщо з будь-яких причин 14.04.2010 Збори не відбудуться, повторні Збори щодо розгляду вищезазначених питань порядку денного скликаються 15.04.2010 за заявленим раніше порядком денним.

Це повідомлення не є інформацією щодо змін у порядку денному.

Погоджено

З повагою, Голова Правління ВОВК Максим Ярославович.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, б. 44-Б) від 16.03.2010 року по справі № 50/542 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «НВФ «ТЕХПРИЛАД», ідентифікаційний код: 34926604, 04112, м. Київ, вул. Танкова, б. 4, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «ОЛІВЕР-ТРЕЙД».

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Постановами Господарського суду м. Києва від 18.03.2010 р. № 43/223 від 30.03.2010 р. № 44/187-б, № 44/188-б, № 44/189-б, № 44/190-б визнано банкрутами:

— ТОВ «Союз «Всеукраїнської громадської організації «Союз організація інвалідів України», код 30114480, м. Київ, вул. Сковороди, 7;
— ТОВ «Техно-Інвест», код 32709838, м. Київ, вул. Ярославська, 58;
— ТОВ «Тайфа Бойчун Холдінг», код 33230800, м. Київ. вул. Фрунзе, 123;
— ТОВ «Аліготел», код 31752051, м. Київ, вул. Братська, 3;
— ТОВ «Айтем-Л», код 31354093, м. Київ, вул. Костянтинівська, 71, відповідно.

Ліквідаторами ТОВ «Союз «Всеукраїнської громадської організації «Союз організація інвалідів України» призначено арбітражного керуючого - Гаврилюка Є. В. (м. Київ, вул. Костянтинівська, 63/12, кв. 87), ТОВ «Техно-Інвест», ТОВ «Тайфа Бойчун Холдінг», ТОВ «Аліготел», ТОВ «Айтем-Л» — арбітражного керуючого Борисова О. Ю. (Київська обл., м. Бориспіль, вул. Франка, 2, кв. 32).

Господарський суд АРК (95003, м. Сімферополь, вул. Р.Люксембург/ Річна, 29/11) постановою від 29.10.09р. у справі №2-31/10863-2008 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно Кіровського комунального підприємства (АРК, Кіровський район, п. Кіровське, вул. Нова, 12 код у ЄДРПОУ 32747105). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Стоцького П.В. (ліцензія АБ №216827 від 15.03.05р.; адреса: 95026, м. Сімферополь, вул. Набережна, 83а-37). Ухвалою від 25.01.2010 р. ліквідатором призначено арбітражного керуючого Друзіна Р. В. (ліцензія АВ №158309 від 19.10.2006 р.; адреса: 95014, м. Сімферополь, пров. Туристів 6).

Ліквідаційна комісія ВАТ «Промавтоматика»

Повідомляє, що 25 березня 2010 року відбулося засідання господарського суду Хмельницької області (справа № 13/36-Б-10), який постановив:

1. Визнати банкрутом - відкрите акціонерне товариство «Промавтоматика» м. Городок, вул. Саксаганського, 4/4 (ідентифікаційний код 05807368).
2. Відкрити ліквідаційну процедуру та призначити ліквідатором голову ліквідаційної комісії Семененка А. В.

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації даного оголошення за адресою: 10025, м. Житомир, вул. Вітрука, 9; тел/факс: (0412) 37-46-64.

Універсальна спеціалізована товарна біржа "Укрінкомбіржа" в торговій залі за адресою: Донецька область, м. Красноармійськ, вул. Дніпропетровська, 1, 20 квітня 2010 р о 10-00 г. проводить цільовий аукціон з продажу активу, що перебуває у податковій заставі Добропільської ОДПІ.

На аукціон виставлено майно платника податків КП "Добропільська служба єдиного замовника":

нежитлова одноповерхова будівля (літ.А-1) з ганком (літ.а/) та відмосткою (літ.I) загальною площею 436,9м^2, яка знаходиться за адресою: м.Добропілля, вул. Громова,8, 1955 р. забудови, висота 3,94 м, фундамент кам'яний; стіни дерев'яні, покриті цеглою; покрівля - шифер; підлога дерев'яна; перекриття дерев'яні; відсутні електропостачання, каналізація, вода; будівля розташована на околиці міста та знаходиться в незадовільному стані.

Початкова вартість - 20097,00 грн. у т.ч. ПДВ.

Бажаючим прийняти участь в аукціоні необхідно сплатити реєстраційний внесок-17,00 грн. без ПДВ на п/р 26001051702732, гарантійний внесок-10% від початкової вартості на п/р 26001051702903 в Красноармійській філії ДРУ "Приватбанк" МФО 335496, отримувач-УСТБ "Укрінкомбіржа", код ЄДРПОУ 32502652. Кінцевий термін прийняття заявок на участь в аукціоні 19.04.2010 р. до 16.00 г. Для подання заявок, ознайомлення з майном, тех.документацією, з'ясування організаційних питань звертатися у робочі дні до організатора аукціону за адресою: Донецька область, м. Красноармійськ, вул. Дніпропетровська, 1, УСТБ "Укрінкомбіржа", тел. (0623) 513002, 513022, 513021 (ф), e-mail: postmaster@birga.dn.ua. У разі відмови покупця від підписання протоколу, договору купівлі-продажу або несплати покупцем повністю належної суми грошових коштів на умовах, визначених у договорі купівлі-продажу, гарантійний внесок не повертається.

КУРІНЬ

№ 60 (4810) СУБОТА, 3 КВІТНЯ 2010

Сьогодні в Україні буде тепло, але мокро, місцями гроза. Середня температура повітря становитиме 1–6 градусів тепла вночі й 10–15 удень. Вітер змінних напрямків, 5–10 м/с. У Києві та області стовпчики термометра покажуть 1–6 градусів тепла вночі й 8–13 удень, пройде дощ.

ЦЬОГО ДНЯ, 3 КВІТНЯ

1850. Помер український бджоляр Петро Прокопович. Винайшов рамковий вулик. Ім'я Прокоповича присвоєно Українській дослідній станції бджільництва. **1860.** У США відкрилася трансконтинентальна поштова служба «Поні-експрес» — між містечком Сент-Джозеф у штаті Міссурі та центром Каліфорнії містом Сакраменто (3100 км). **1879.** Софію проголошено столицею Болгарії. **1920.** Раднарком України ухвалив декрет про націоналізацію всіх лісів. **1920.** Народився російський письменник Юрій Нагибін. **1990.** Верховна Рада Радянського Союзу ухвалила закон про порядок вирішення питань, пов'язаних із виходом союзної республіки з СРСР.

Першого і перша персональна!

1 квітня з нагоди Дня сміху у Спілці архітекторів України (вул. Бориса Грінченка, 7) відкрилася персональна виставка відомого у світі карикатуриста, лауреата більш як 300 міжнародних конкурсів карикатури **Володимира Казаневського (на знімку).**

Протягом 30 років творчої діяльності Володимир неодноразово виставлявся за кордоном. Сербія, Угорщина, США, Японія, Іран, Румунія, Хорватія тощо — географія вражає. В самій тільки Бельгії було вісім персональних виставок талановитого художника. До речі, і постійного автора «Куреня». А от в Україні це перша його персональна виставка. Гадаємо (і переконані), що не остання.

Карикатури знаного майстра гумористичного малюнка вражають філософською глибиною та самодостатністю. Кожний його малюнок — вищий пілотаж графічного парадоксу. І найголовніше — витончений шляхетний гумор Казаневського найдосконалішого класу зрозумілий і доступний кожному! А втім, дивіться самі. У вас є можливість відвідати виставку до 13 квітня. Не пожалкуєте!

СЛОВНИК-ЖАРТІВНИК

Будова століття — довгобуд

Чорний гумор — гумор негрів

Забрити лоба — стати кришнаїтом

Портфельна інвестиція — хабар за отримання портфеля великого начальника

Заморити черв'ячка — попоїсти, щоб глисти не померли з голоду

Совкова лопата — лопата, вироблена в СРСР

Актова зала — спальня

Фуражна корова — корова в кепці

Глухий захист — адвокат з послабленим слухом

Мобільний зв'язок — шури-мури в транспорті

Базарний день — день переговорів

Армія спасіння — підрозділи Міністерства з надзвичайних ситуацій

Зустріч без краваток — зустріч при зачинених дверях і відкритих пляшках

Достойна ціна — ціна до ста грошових одиниць

Узяти собі в голову — вкрасти чужу інтелектуальну власність

Казенна палата — неприватизоване житло

Камер-юнкер — малолітній в'язень

Борис РЕВЧУН.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Хабарництво зменшиться, якщо збільшити розмір хабарів у багато разів — щоб аж багаті збідніли.***

☞ ***Покійний ЦК КПРС був великий гуманіст: виженуть із КДБ за бездарність, а він візьме на роботу. Хоча б стукачем на КДБ.***

☞ ***Любиш добре поїсти — люби і кухарок, які керують державою.***

☞ ***Людина має право на щастя, як птах на політ — то навіщо виступати проти розлучень, а папуг тримати в клітці?***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Ганьба Бразилії!

Дід з села прибув до міста
Ноги розім'яти
Й цукру за наказом баби
З пенсії придбати.
Та, поглянувши на цінник,
Аж роззявив рота:
— Що це, каже,
тут за цифра —
Тест для ідіота?
Це ж у десять раз дорожче,
Ніж було в сільмазі.
З цукром стали перебої?
Дефіцит на базі?
— Ви, — відказує
завмагом, —
Гірше від дитини.
У Бразилії, говорять,
Невродж тростини...

Олег ШРАМКО,
пенсіонер.
Суми.

ДОШКА ПОШАНИ

Шпаки прилетіли

Михайло Чечетов, народний депутат, Партія регіонів (про «перелітних» депутатів):

— Це перші ластівки, які роблять велику весну, потім полетять цілі зграї з БЮТ і НУ-НС, і в підсумку на шпаківні під назвою «коаліція» сидітиме зграя в складі 300 депутатів.

Від чергового:

— Уявіть завершення цієї картини: стоїть Чечетов під шпаківнею, накрившись парасолькою, і рахує: «Кап... Кап... Кап... Триста!»

Спостереження

Леонід Черновецький, міський голова Києва:

— Звичайно, мені як людині було тяжко спостерігати за тим, як кияни ламали руки-ноги, згадували мене, хоча я до цього практично не маю відношення.

Від чергового:

— Судячи з ваших органів, ви ні до чого не маєте відношення...

Проект без папірця

Інна Богословська, народний депутат:

— Сам Азаров дуже сильно змінився. В 2003 чи 2004 році було неможливо увити, що Азаров у своїй програмній промові скаже, що потрібні п'ятирічні канікули для мікробізнесу. А сьогодні він про це говорить.

Від чергового:

— Пам'ятається, він тоді говорив з папірця. А такого папірця у проекті бюджету вже нема!

Хто на новенького?

Віктор Янукович, Президент України:

— Я дуже добре знаю, що в жодній країні світу немає по 20 заступників у міністрів. У жодній країні світу нема такого, щоб кожний вошивий чиновник їздив на державному автомобілі з водієм.

Від чергового:

— А ви спробуйте труїти їх дустом! Вошивого чиновника не стане, а автомобіль залишиться...

Квиток в один кінець

Віктор Ющенко, колишній Президент України:

— Коли в XXI столітті в європейській державі формується коаліція з комуністами, і комуністам віддаються економічні міністерства, щоб проводити реформи, — у мене таке відчуття, що хлопці взяли квитки на «Титанік».

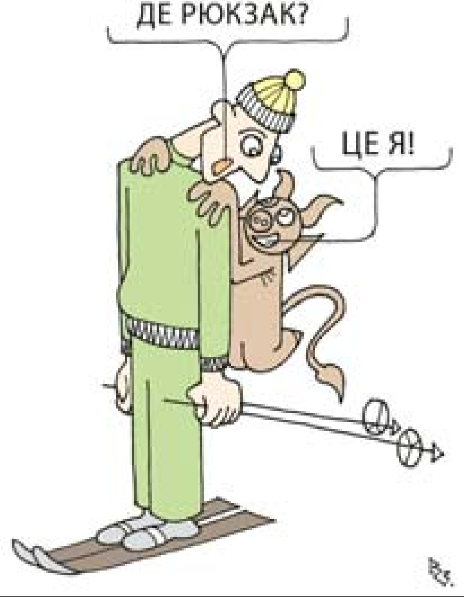
Від чергового:

— Що ви хлопцям давали, те вони і взяли...

Я іншого такого кабінету не знаю...

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України:

— Після засідання Верховної Ради я зайшов у кабінет Прем'єр-міністра і відчув тяжку, гнітючу ауру. Я подзвонив священикові Павлові з Києво-Печерської лаври й попросив освятити кабінет. Він приїхав, освятив, і полегшало.

Від чергового:

— З полегшенням вас, Миколо Яновичу!

...І тиша

Арсеній Яценюк, НУНС, лідер «Фронту змін»:

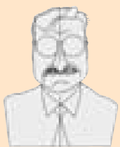
— Подивіться на нинішній склад уряду. Ну, таке враження просто, що на цвинтар прийшов. Це просто позаминуле століття.

Від чергового:

— Зате таблички нові...

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Наступний номер газети «Голос України» вийде 7 квітня

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 16585

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094010053